

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen och lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen, straffregisterlagen, tvångsmedelslagen och lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) ändras.

Syftet med propositionen är att införa de ändringar i den nationella lagstiftningen som föranleds av EU:s förordning om ett centraliserat system för identifiering av EU-medlemsstater som innehåller uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN). Dessutom är syftet att utfärda lagstiftning om genomförande av det direktiv som kompletterar förordningen.

Lagarna avses träda i kraft i slutet av 2022.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	4
2 EU-rättsakternas huvudsakliga innehåll, nuläge och bedömning av nuläget.....	6
2.1 Ecris-TCN-förordningen.....	6
2.2 Ecris-direktivet.....	54
3 Förslagen och deras konsekvenser.....	64
3.1 De viktigaste förslagen.....	64
3.2 De huvudsakliga konsekvenserna	64
3.2.1 Allmänt.....	64
3.2.2 Ekonomiska konsekvenser	65
4 Remissvar	70
5 Specialmotivering.....	72
5.1 Lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen	72
5.2 Straffregisterlagen.....	80
5.3 Tvångsmedelslagen.....	80
5.4 Lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust).....	82
6 Ikraftträdande.....	82
7 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	82
LAGFÖRSLAG	90
1. Lag om ändring av lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen.....	90
2. Lag om ändring av 2 och 5 § i straffregisterlagen.....	95
3. Lag om ändring av 9 kap. i tvångsmedelslagen	96
4. Lag om ändring av 8 § i lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust).....	97
BILAGOR.....	98
PARALLELLTEXTER	98
1. Lag om ändring av lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen.....	98
2. Lag om ändring av 2 och 5 § i straffregisterlagen.....	106
3. Lag om ändring av 9 kap. i tvångsmedelslagen	108
4. Lag om ändring av 8 § i lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust).....	110

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Genom rådets rambeslut 2009/315/RIF om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll (nedan *Ecris-rambeslutet*) samt rådets beslut 2009/316/RIF om inrättande av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2009/315/RIF (nedan *Ecris-beslutet*) inrättades det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister Ecris och utbytet av kriminalregisteruppgifter mellan Europeiska unionens medlemsstater effektiviserades särskilt inom det straffrättsliga samarbetet. Systemet började tillämpas 2012. Rambeslutet effektiviserade samarbetet mellan medlemsstaterna i utbytet av uppgifter ur straffregister i synnerhet på så sätt att det möjliggjorde utbyte av elektroniska uppgifter i standardiserad form mellan de centrala myndigheterna. I Finland är Rättsregistercentralen den centrala myndigheten. Rådet har utfärdat ett rambeslut 2008/675/RIF om beaktande av fällande domar i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat. Ecris-samarbetet möjliggör bland annat att uppgifter om domar som avkunnats i medlemsstaterna effektivare kan beaktas utanför den medlemsstat där domen getts i samband med behandling av nya brottsmål i enlighet med rambeslutet.

Ecris-rambeslutet och Ecris-beslutet har på nationell nivå satts i kraft genom lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (214/2012, nedan *EU-straffregisterlagen*) samt genom en ändring av straffregisterlagen (770/1993) och av lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994).

Samarbetet enligt Ecris-rambeslutet gäller för det första allmänt utbyte av straffregisteruppgifter. I fråga om detta förutsätter rambeslutet att en medlemsstat som meddelat en dom mot en medborgare i en annan medlemsstat meddelar detta till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare (artikel 4). Syftet är att säkerställa att för medborgarna i alla medlemsstater information om domar som införts i alla medlemsstaters straffregister lagras centraliserat i den medlemsstat där den dömda är medborgare. På så sätt kan en enskild begäran om straffregisteruppgifter riktas till den medlemsstat om vars medborgare uppgifterna behövs. Ecris-rambeslutet innehåller bestämmelser om samarbete också gällande enskilda förfrågningar om straffregisteruppgifter.

Eftersom centraliseringen av uppgifter till en medlemsstat enligt Ecris-rambeslutet gäller endast EU-medborgare är det enda sättet att i ett system enligt Ecris-rambeslutet utreda om en tredjelandsmedborgare tidigare har dömts för brott i andra medlemsstater att skicka förfrågan om detta till varje medlemsstat skilt. På grund av detta har målet varit att komplettera Ecris-systemet med ett system som omfattar medborgare i tredjeländer som dömts i alla medlemsstater, med vars hjälp medlemsstaterna kan granska i vilka medlemsstater domar meddelats och rikta de enskilda förfrågningarna om uppgifter till dessa medlemsstater.

Europaparlamentet och rådet antog den 17 april 2019 en förordning (EU) 2019/816 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726 (nedan *Ecris-TCN-förordningen*). Förordningen trädde i kraft den 11 juni 2019.

Syftet med Ecris-TCN är att inrätta ett centraliserat informationssystem på EU-nivå med vars hjälp medlemsstaterna kan identifiera andra medlemsstater som har uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare. Ecris-TCN innehåller sådana uppgifter om tredjelandsmedborgare som dömts i medlemsländer som behövs för att fastställa deras identitet, inbegripet fingeravtrycksuppgifter. De egentliga straffregisteruppgifterna ska också i framtiden förvaras i medlemsstaternas nationella register. Ecris-TCN kompletterar det europeiska straffregisteruppgiftssystemet och gör det möjligt att rikta begäran om enskilda straffregisteruppgifter om tredjelandsmedborgare till de medlemsländer där uppgifterna om domarna finns.

Europaparlamentet och rådet antog den 17 april 2019 ett direktiv (EU) 2019/884 om ändring av rådets rambeslut 2009/315/RIF vad gäller utbyte av uppgifter om tredjelandsmedborgare och vad gäller det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) samt om ersättande av rådets beslut 2009/316/RIF (nedan *Ecris-direktivet*). Direktivet trädde i kraft den 27 juni 2019.

Syftet med Ecris-direktivet är att komplettera Ecris-rambesluter särskilt med bestämmelser gällande enskilda anhänganden om straffregisteruppgifter om tredjelandsmedborgare. Dessutom ersätter direktivet rådets Ecris-beslut för de medlemsstater för vilka direktivet är bindande.

1.2 Beredning

Beredningen av EU-rättsakten

Europeiska kommissionen har den 19 januari 2016 lagt fram ett förslag (COM(2016) 7 final) till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets rambeslut 2009/315/RIF vad gäller utbyte av information om tredjelandsmedborgare och vad gäller det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris), samt om upphävande av rådets beslut 2009/316/RIF. Statsrådet överlämnade en skrivelse U 13/2016 rd om förslaget till direktiv samt kompletterande skrivelser UJ 12/2016 rd, UJ 5/2017 rd och UJ 24/2017 rd. Riksdagens grundlagsutskott har i ärendet överlämnat utlåtandena GrUU 13/2016 rd, GrUU 29/2016 rd, GrUU 32/2017 rd, GrUU 53/2017 rd, och GrUU 46/2018 rd, lagutskottet överlämnade utlåtandena LaUU 4/2016 rd, LaUU 10/2016 rd, LaUU 12/2017 rd, LaUU 18/2017 rd samt förvaltningsutskottet överlämnade utlåtandena FvUU 11/2016 rd, FvUU 24/2016 rd, FvUU 23/2017 rd, FvUU 36/2017 rd och FvUU 38/2018 rd. I det ursprungliga utkastet till direktiv föreslogs att det informationssystem som tillämpas på medborgare från tredjeländer skulle vara decentraliserat till medlemsstaterna på samma sätt som det system som bygger på Ecris-rambeslutet. Under förhandlingarna konstaterades dock att huvuddelen av medlemsstaterna understöder ett centraliserat informationssystem på EU-nivå.

På grund därav beredde kommissionen och överlämnade den 29 juni 2017 ett utkast till Ecris--TCN-förordning (COM(2017) 344 final). Statsrådet överlämnade en skrivelse U 46/2017 rd om förslaget till direktiv samt kompletterande skrivelser UJ 33/2017 rd och UJ 29/2018 rd. Riksdagens grundlagsutskott har i ärendet överlämnat utlåtandena GrUU 32/2017 rd, GrUU 53/2017 rd och GrUU 46/2018 rd, lagutskottet överlämnade utlåtandena LaUU 12/2017 rd, LaUU 18/2017 rd samt förvaltningsutskottet utlåtandena FvUU 23/2017 rd, FvUU 36/2017 rd och FvUU 38/2018 rd.

Beredningen av propositionen

Justitieministeriet tillsatte den 20 april 2021 en arbetsgrupp för att bereda de ändringar i lagstiftningen som Ecris-TCN-förordningen och Ecris-direktivet förutsätter. Arbetsgruppens mandatperiod fastslogs till 3.5.2021 - 31.3.2022 och dess uppdrag var att göra upp ett förslag i form av en regeringsproposition. I arbetsgruppen deltog avdelningen för kriminalpolitik och straffrätt och avdelningen för demokrati och offentlig rätt vid justitieministeriet, inrikesministeriet, Rättsregistercentralen, Domstolsverket och Åklagarmyndigheten. Arbetsgruppen hörde under beredningen sakkunniga från Polisstyrelsen, Gränsbevakningsväsendet och Tullen.

Handlingarna som gäller beredningen av regeringspropositionen är tillgängliga i en offentlig tjänst på adressen <https://oikeusministerio.fi/sv/projekt?tunnus=OM038:00/2021>.

Det har gjorts ändringar i Ecris-TCN-förordningen genom flera förordningar som godkänts efter den. De nationella lagstiftningsbehov som ansluter sig till ändringarna av Ecris-TCN-förordningen bedöms separat i samband med de lagstiftningsprojekt som gäller dessa förordningar, för vilka redogörs senare.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816 (nedan *polisinteroperabilitetsförordningen*) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF (nedan *gränsinteroperabilitetsförordningen*) är en fastställd ram som säkerställer interoperabiliteten mellan in- och utresesystemet, Informationssystemet för viseringar (VIS), EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), Eurodac, Schengens informationssystem (SIS) och Europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister avseende tredjelandsmedborgare (Ecris-TCN). Av dessa ändras Ecris-TCN-förordningen genom polisinteroperabilitetsförordningen. Regeringens proposition till riksdagen 134/2021 med förslag till lag om interoperabilitet mellan Europeiska unionens informationssystem innehåller förslag till bland annat bestämmelser som kompletterar polisinteroperabilitetsförordningen.

Etias har inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226. I Ecris-TCN-förordningen har gjorts ändringar som anknyter till förordningen 2018/1240 genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1151 om ändring av förordningarna (EU) 2019/816 och (EU) 2019/818 avseende fastställande av villkoren för åtkomst till andra EU-informationssystem för syften med anknytning till EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd. Förslag till bestämmelser som bland annat kompletterar denna förordning ingår i regeringens proposition till riksdagen med förslag till kompletterande lagstiftning om EU:s in- och utresesystem och EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd 173/2021.

VIS-systemet har reformerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut

2004/512/EG och 2008/633/RIF, i syfte att reformera Informationssystemet. I Ecris-TCN-förordningen har gjorts ändringar genom en förordning som ansluter sig till förordning 2021/1134, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1133 om ändring av förordningarna (EU) nr 603/2013, (EU) 2016/794, (EU) 2018/1862, (EU) 2019/816 och (EU) 2019/818 vad gäller fastställandet av villkoren för åtkomst till andra EU-informationssystem för ändamål som gäller Informationssystemet för viseringar. Nationella bestämmelser som kompletterar dessa förordningar kommer att beredas i ett separat projekt.

Dessutom har det föreslagits att Ecris-TCN-förordningen ska ändras genom kommissionens utkast till förordning, om vilket som bäst förhandlas, och som gäller screening för tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna (kommissionens utkast till ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726 och förordningen (EU) 2019/818 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816, för att av medborgare från tredjeländer ska tas i bruk vid de yttre gränserna).

2 EU-rättsakternas huvudsakliga innehåll, nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Ecris-TCN-förordningen

I propositionen har det ansetts motiverat att till den del Ecris-TCN-förordningen förutsätter kompletterande lagstiftning ska bestämmelserna i första hand inkluderas i EU-straffregisterlagen. Förslaget förutsätter att bestämmelsen i 1 § om tillämpningsområdet i EU-straffregisterlagen kompletteras så att lagen enligt den omfattar också de bestämmelser som kompletterar Ecris-TCN-förordningen. I propositionen föreslås att till EU-straffregisterlagen fogas ett nytt kapitel 3 a, som i huvudsak innehåller de nödvändiga nationella bestämmelser som kompletterar Ecris-TCN. Förslaget förutsätter också att vissa andra bestämmelser i EU-straffregisterlagen samt straffregisterlagen, tvångsmedelslagen (806/2011) och lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) (1232/2019) ändras.

Kapitel I Allmänna bestämmelser

I **artikel 1** i förordningen definieras syftet med förordningen. Enligt artikelns *punkt a* fastställer förordningen ett system för att identifiera de medlemsstater som innehar uppgifter om tidigare fällande domar mot tredjelandsmedborgare (nedan *Ecris-TCN*).

Enligt artikelns *punkt b* fastställer förordningen de villkor enligt vilka Ecris-TCN ska användas av centralmyndigheterna i syfte att få uppgifter om tidigare fällande domar. Då de via Ecris-TCN identifierat de medlemsstater som har dessa domar, får de uppgifterna om domarna, dvs. straffregisteruppgifterna via det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris), som inrättats genom Ecris-beslut, genom att framställa en begäran enligt Ecris-rambeslutet. Dessutom fastställs i förordningen de villkor enligt vilka Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete Eurojust, Europeiska unionens byrå för brottsbekämpning Europol och Europeiska åklagarmyndigheten Eppo ska använda Ecris-TCN.

I punkt a i artikeln inrättas Ecris-TCN och i punkt b definieras innehållet i förordningen. Artikeln förutsätter inte någon kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt **artikel 2** som gäller tillämpningsområdet ska förordningen tillämpas på behandlingen av identitetsuppgifter om tredjelandsmedborgare som har varit föremål för fällande domar i medlemsstaterna, för ändamålet att identifiera den eller de medlemsstater där dessa domar har meddelats. Enligt artikeln är de bestämmelser i förordningen som är tillämpliga på tredjelandsmedborgare även tillämpliga på unionsmedborgare som även är medborgare i ett tredjeland och som har varit föremål för fällande domar i medlemsstaterna. Ett undantag är dock artikel 5.1 b ii, som inte tillämpas på personer med dubbelt medborgarskap som avses i artikeln.

I artikel 5.1 b ii som det hänvisas till i artikeln föreskrivs att uppgifter om fingeravtryck ska införas i Ecris-TCN om tredjelandsmedborgaren har dömts till ett fängelsestraff på minst sex månader, eller om tredjelandsmedborgaren har dömts för ett brott som enligt medlemsstatens rätt är belagt med ett maximalt fängelsestraff på minst tolv månader. Om införande av fingeravtryck föreskrivs också i artikel 5.1 i. Artikeln betyder att på personer med dubbelt medborgarskap som avses i artikeln tillämpas endast bestämmelsen enligt artikel 5.1 i, som gäller uppgifter om fingeravtryck som har samlats in i enlighet med nationell rätt under ett brottmålsförfarande.

En särskild fråga med tanke på förordningens tillämpningsområde utgör de situationer där en persons medborgarskap har ändrats efter att domen utfärdats. Om en person dömts för ett brott som medborgare i en medlemsstat senare får medborgarskap i ett tredjeland borde, oberoende av om han förlorar medborgskapet i medlemsstaten, i Ecris-TCN införas en post om personens tidigare domar som han fått som medborgare i medlemsstaten och som införts i straffregistret i den medlemsstat där domen utfärdats. Bakgrunden är förordningens syfte att effektivisera utbytet av straffregisteruppgifter och förhindra att en person kan hemlighålla tidigare brott genom att uppträda endast under sitt nya medborgarskap, och man då nödvändigtvis inte förstår att utreda de domar personen fått i medlemsstaterna under sitt tidigare medborgarskap. Ordalydelsen i artikel 2 begränsar sig inte heller uttryckligen till domar som en person fått som medborgare i ett tredjeland utan den kan anses gälla alla domar som en tredjelandsmedborgare fått i medlemsstaterna och således också domar som han fått innan han blev medborgare i ett tredjeland.

Rättsregistercentralen borde således i ovannämnda situationer skapa en uppgiftspost i Ecris-TCN också över tidigare domar som utfärdats i Finland, vilka införts i straff- och bötesregistret. Rättsregistercentralen kan få kännedom om att personen fått medborgarskap i ett tredjeland t.ex. i samband med en ny dom eller vid jämförelse av uppgifterna i straffregistret med uppgifterna i befolkningsdatasystemet.

Om en dömd tredjelandsmedborgare senare får medborgarskap i en medlemsstat och således har dubbelt medborgarskap i en medlemsstat och i ett tredjeland skulle inte detta med stöd av artikel 2 medföra något behov att stryka uppgifterna om domen i Ecris-TCN så länge som uppgifterna bevaras i straffregistret i den dömande medlemsstaten. Enligt artikel 7.4 i förordningen får myndigheterna söka i Ecris-TCN för att kontrollera huruvida någon medlemsstat innehar uppgifter i kriminalregister om tredjelandsmedborgaren.

Artikeln kan tillämpas direkt och den förutsätter inte kompletterande nationella bestämmelser.

Enligt stycke 42 och 43 i ingressen tillämpas förordningen inte på Irland och i Danmark, som enligt protokoll som fogats till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt (nedan *EUf*) har en specialställning när det gäller åtgärder inom området frihet, säkerhet och rättvisa.

Artikel 3 i förordningen innehåller definitioner. Enligt *punkt 1* i artikeln avses med *fällande dom* ett lagakraftvunnet avgörande av en brottmålsdomstol mot en fysisk person med avseende på ett brott, om detta avgörande registreras i den dömande medlemsstatens kriminalregister. Enligt *punkt 2* i artikeln avses med *brottmålsförfarande*: förundersökningsskedet, själva rättegången och verkställigheten av domen. Enligt *punkt 3* i artikeln avses med *kriminalregister* det eller de nationella registren för registrering av fällande domar i enlighet med nationell rätt.

Definitionerna i punkt 1–3 i artikeln motsvarar i sak definitionerna i artikel 2 i Ecris-rambeslutet. EU-straffregisterlagen innehåller inte definitioner av en fällande dom, men 2 § 2 punkten och 3 § 1 mom. i lagen innehåller det huvudsakliga innehållet i definitionen. EU-straffregisterlagens 2 § 1 punkt innehåller en definition av brottmålsförfarande som motsvarar punkt 2 i artikeln och 2 § 3 punkten en definition av register. Enligt denna definition avses med register ett sådant register i en annan medlemsstat där det införs uppgifter om straffdomar i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstaten, samt i Finland straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret. Enligt 2 § 2 punkten i EU-straffregisterlagen avses med lagringsregister ett register där det i enlighet med denna lag antecknas uppgifter om sådana lagakraftvunna domar som gäller finska medborgare och som har meddelats av en brottmålsdomstol i en annan medlemsstat och har införts i dess register. Lagringsregister har inte någon betydelse när det gäller de uppgifter som enligt artikel 5 i förordningen ska införas i Ecris-TCN, eftersom Finland inte är dömande stat i de domar som införts i lagringsregistret. Enligt 10 § 1 mom. i EU-straffregisterlagen antecknar Rättsregistercentralen uppgifterna ur lagringsregistret i straffregistret, om de villkor som anges i 2 § 2 mom. i straffregisterlagen uppfylls. Inte heller när det gäller de uppgifter i lagringsregistret som införs i straffregistret är Finland dömande stat.

Det centrala i definitionen av register i EU-straffregisterlagen är att då Ecris-rambeslutet verkställs i Finland har enligt 2 § 3 punkten i EU-straffregisterlagen utom straffregister också bötesregister ansetts vara straffregister enligt artikel 2 c i Ecris-rambeslutet (RP 1/2012 rd, s. 16). I propositionen har ansetts att det i fråga om Ecris-TCN-förordningen är motiverat att omfatta samma tolkning, eftersom innehållet i definitionen av straffregister är detsamma i förordningen och i rambeslutet.

Som ovan konstaterats föreslås i propositionen att de bestämmelser som kompletterar förordningen ska inkluderas i EU-straffregisterlagen. Eftersom i propositionen föreslås att bötesregistret också i fråga om förordningen ska anses ingå i definitionen av straffregister enligt förordningen finns det inte något behov av att ändra definitionen i 2 § 3 punkten i EU-straffregisterlagen.

Enligt definitionen av dem ingår i tillämpningsområdet för både förordningen och rambeslutet endast domar som utfärdats av en brottmålsdomstol. Detta innebär en betydande begränsning när det gäller innehållet i bötesregistret eftersom bötesregister också innehåller andra avgöranden än fällande domar i en domstol. När det gäller de påföljder som ingår i bötesregistret skulle i tillämpningsområdet för förordningen på motsvarande sätt som för tillämpningsområdet för rambeslutet ingå böter som bestämts som dagsböter, vite och disciplinbot, som nämns i 1 § 1 mom. 1 punkten i lagen om verkställighet av böter (672/2002) ifall de dömts av en domstol. Disciplinböter hör till tillämpningsområdet ifall de dömts vid behandlingen av ett åtal i ett förfä-

rande enligt militärtättegångslagen (326/1983) (RP 1/2012 rd, s. 17). När det gäller straffregistret är alla brottsmålsdomar som ska införas i det avgjorda av en domstol och hör till förordningens tillämpningsområde.

Dessutom ingår enligt definitionen i tillämpningsområdet för både förordningen och rambeslutet endast domar som vunnit laga kraft medan i straffregistret enligt 2 § i straffregisterlagen införas på basis av domstolarnas meddelanden uppgifter om avgöranden, således också andra än domar som vunnit laga kraft. Enligt 2 § i lagen om verkställighet av böter ska verkställigheten av böter inledas när det avgörande genom vilket påföljden bestämts har vunnit laga kraft eller har blivit verkställbart som en lagakraftvunnen dom. Bestämmelsen innebär att det i vissa situationer av ändringssökande i bötesregistret kan finnas uppgifter om domar som ännu inte vunnit laga kraft. Förordningen ska emellertid både i fråga om straffregistret och bötesregistret tillämpas endast på domar som vunnit laga kraft.

Till förordningens och rambeslutets tillämpningsområde hör endast avgöranden som gäller fysiska personer. Till förordningens tillämpningsområde hör således inte heller avgöranden som gäller juridiska personer, som ändå enligt 2 § 4 mom. i straffregisterlagen ska införas i straffregistret. Också bötesregistret innehåller uppgifter om böter för sammanslutningar, vilka inte ingår i tillämpningsområdet för förordningen.

Definitionerna i artikeln kan tillämpas direkt. 2 § 1 punkten i EU-straffregisterlagen innehåller dock motsvarande definition av brottsmålsförfarande. Punkt 3 i paragrafen innehåller en definition av register som kompletterar definitionen av straffregister i 3 punkten i artikeln.

Enligt *punkt 4* i artikeln avses med *dömande medlemsstat* den medlemsstat där en fällande dom har meddelats, Enligt *punkt 5* i artikeln avses med *centralmyndighet* en myndighet som utsetts i enlighet med artikel 3.1 i Ecris-rambeslut. Enligt *punkt 6* i artikeln avses med *behöriga myndigheter* centralmyndigheterna och Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten, som är behöriga att få åtkomst till eller göra sökningar i Ecris-TCN i enlighet med Ecris-TCN-förordningen.

Definitionerna i punkterna 4 och 6 i artikeln kan tillämpas direkt och de förutsätter inte kompletterande nationell lagstiftning. När det gäller punkt 5 i artikeln har i 1 § 4 mom. i EU-straffregisterlagen fastställts att Rättsregistercentralen fungerar som central myndighet som avses i artikel 3 i rambeslutet. Detta betyder att Rättsregistercentralen är central myndighet också när det gäller förordningen. I propositionen föreslås att 1 § i EU-straffregisterlagen ska kompletteras så att där konstateras att Rättsregistercentralen också ska vara centralmyndighet enligt förordningen. Detta är motiverat för att förordningen ska kunna tillämpas effektivt och för att bestämmelserna ska vara tydliga.

Enligt *punkt 7* i artikeln avses med *tredjelandsmedborgare* en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget eller som är en statslös person eller en person vars medborgarskap är okänt. Definitionen av tredjelandsmedborgare täcker således inte personer med dubbelt medborgarskap som avses i artikel 2, vilka är medborgare både i unionen och i ett tredjeland. Förordningens bestämmelser om tredjelandsmedborgare tillämpas dock i enlighet med det som nämns i samband med artikel 2 också på personer med dubbelt medborgarskap, med undantag för minimikraven gällande lagring av fingeravtryck i artikel 5.1 b ii. Enligt *punkt 8* i artikeln avses med *det centrala systemet* den eller de databaser som utvecklas och underhålls av EU-Lisa och som innehåller identitetsuppgifter om tredjelandsmedborgare som har varit föremål för fällande domar i medlemsstaterna, *Punkt 9* i artikeln innehåller en definition av *gränssnittsprogram*.

Definitionerna i punkterna 7–9 i artikeln kan tillämpas direkt och de förutsätter inte kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt *punkt 10* i artikeln avses med *identitetsuppgifter* alfanumeriska uppgifter, uppgifter om fingeravtryck och ansiktsbilder som används för att fastställa en koppling mellan dessa uppgifter och en fysisk person. Enligt *punkt 11* i artikeln avses med *alfanumeriska uppgifter* uppgifter som återges med bokstäver, siffror, specialtecken, mellanslag och skiljetecken. Enligt *punkt 12* i artikeln avses med *uppgifter om fingeravtryck* uppgifter om platta och rullade fingeravtryck av en persons alla fingrar. Enligt *punkt 13* i artikeln avses med *ansiktsbild* en digital avbildning av en persons ansikte.

Definitionerna i punkterna 10–13 i artikeln kan tillämpas direkt och de förutsätter inte kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt *punkt 14* i artikeln avses med *träffen* en eller flera överensstämmelser som kan konstateras genom en jämförelse mellan identitetsuppgifter registrerade i det centrala systemet och de identitetsuppgifter som används för en sökning. I *punkt 15* i artikeln definieras *nationell central åtkomstpunkt* och i *punkt 16* *Ecris referensprogramvara*.

Definitionerna i punkterna 14–16 i artikeln kan tillämpas direkt och de förutsätter inte kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt *punkt 17* i artikeln avses med *nationell tillsynsmyndighet* en oberoende offentlig myndighet som har utsetts av en medlemsstat enligt unionens tillämpliga dataskyddsregler. På behandlingen av straff- och bötesregisteruppgifter tillämpas i Finland beroende på ändamålet med behandlingen av personuppgifter antingen lagen om behandling av personuppgifter i brottmål och vid upprätthållandet av den nationella säkerheten (1054/2018), nedan *brottmålsdataskyddlagen*, eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG, nedan *dataskyddsförordningen*. Behandlingen av handläggningen av personuppgifter som ingår i tillämpningsområdet för både brottmålsdataskyddlagen och dataskyddsförordningen övervakas av dataskyddsombudsmannen som avses i 8 § i dataskyddslagen. Enligt *punkt 18* i artikeln avses med *tillsynsmyndigheter* Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna.

Definitionerna i punkterna 17 och 18 i artikeln kan tillämpas direkt och de förutsätter inte kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 4 definierar Ecris-TCN:s tekniska utformning. Enligt *punkt 1* i artikeln består Ecris-TCN av ett centralt system i vilket identitetsuppgifter om dömda tredjelandsmedborgare lagras, en nationell central åtkomstpunkt i varje medlemsstat, gränssnittsprogram och en kommunikationsinfrastruktur. Enligt *punkt 2* i artikeln ska det centrala systemet upprätthållas av EU-Lisas tekniska driftställen. I *punkt 3* i artikeln klargörs att medlemsstaterna utom det gränssnittsprogram som utvecklats av kommissionen också kan använda sin nationella programvaran för genomförande av Ecris på de villkor som anges i *punkterna 4–8* i artikeln. Finland hör till de medlemsstater som har för avsikt att använda sin nationella Ecris-programvara.

Artikeln förutsätter inte kompletterande nationell lagstiftning.

KAP II Centralmyndigheternas införande och användning av uppgifter

I **artikel 5** i förordningen föreskrivs om införande av uppgifter i Ecris-TCN. Enligt *punkt 1* i artikeln ska för varje dömd tredjelandsmedborgare den dömande medlemsstatens centralmyndighet skapa en uppgiftspost i det centrala systemet. Uppgiftsposten ska innehålla alfanumeriska uppgifter (*led a*) och uppgifter om fingeravtryck (*led b*). Såsom ovan konstaterats är centralmyndigheten i Finland Rättsregistercentralen.

I fråga om de *alfanumeriska uppgifterna* ska i uppgiftsposten för det första *införas de obligatoriska uppgifterna* såvida de inte i enskilda fall är okända för centralmyndigheten (*punkt a led i*). Obligatoriska uppgifter är efternamn, förnamn, födelsedatum, födelseort (ort och land), medborgarskap (ett eller flera), kön, tidigare namn (i förekommande fall), den dömande medlemsstatens kod.

För det andra ska i uppgiftsposten införas *valfria uppgifter*, som ska inkluderas om de har förts in i kriminalregistret (*punkt a led ii*). Valfria uppgifter är föräldrarnas namn.

För det tredje ska i uppgiftsposten införas *tilläggsuppgifter* som ska inkluderas om de är tillgängliga för centralmyndigheten (*punkt a led iii*). Tilläggsuppgifter är Id-nummer eller typ av och nummer på personens identitetshandlingar, samt namn på den utfärdande myndigheten samt pseudonym eller alias. I punkt 16 i förordningens ingress förtydligas att om den berörda medlemsstaten har kännedom om avvikande personuppgifter, som en annorlunda stavning av ett namn med ett annat alfabet, bör det vara möjligt att föra in sådana uppgifter i det centrala systemet som tilläggsuppgifter. I fråga om identitetshandlingar konstateras i punkt 17 i förordningens ingress att medlemsstaten bör försöka kontrollera att identitetshandlingarna är äkta innan den för in den relevanta informationen i det centrala systemet. I alla händelser bör sådan information användas med försiktighet eftersom den kan vara otillförlitlig.

I 2 § 3 mom. i straffregisterlagen föreskrivs vilka uppgifter om en fysisk person som ska införas i straffregistret. Enligt punkt 1 i momentet införs i straffregistret personens namn och tidigare namn, personbeteckning eller, om personbeteckningen inte är känd, födelseid, födelsestat och födelseort samt kön och medborgarskap. I straffregistret antecknas således alla obligatoriska uppgifter enligt punkt a led i utom den dömande medlemsstatens kod. Den dömande medlemsstatens, alltså Finlands, kod känner annars Rättsregistercentralen till.

I straffregistret införs inte föräldrarnas namn som avses i punkt a led ii, som är valfria uppgifter och som ska inkluderas i uppgiftsposten om de har införts i straffregistret. Eftersom föräldrarnas namn inte i Finland införs i straffregistret ska de inte heller införas i uppgiftsposten.

I straffregistret införs enligt 2 § 3 mom. 1 punkten personbeteckningen, som enligt punkt a led iii är en tilläggsuppgift, som inkluderas i uppgiftsposten om den är tillgänglig för centralmyndigheten, i Finland alltså Rättsregistercentralen. Med personbeteckning avses finsk personbeteckning. Eftersom personbeteckningen antecknas i straffregistret införs den också i uppgiftsposten.

I straffregistret antecknas inte identitetshandlingars typ och nummer och inte heller vilken myndighet som beviljat handlingen och Rättsregistercentralen har inte heller annars tillgång till dessa uppgifter, så dessa införs därför inte i den uppgiftspost som skapas. Inte heller pseudonym eller alias införs i straffregistret, men dessa uppgifter kan i enskilda fall vara tillgängliga för Rättsregistercentralen, om de antecknats i domslutet och Rättsregistercentralen får tillgång till

dem under handläggningen. I en sådan situation borde de införas i den uppgiftspost som skapas som skapas i Ecris-TCN.

Om innehållet i bötesregistret finns inte lika detaljerade bestämmelser som om innehållet i straffregistret. I 47 § 1 mom. 1 punkten i lagen om verkställighet av böter finns endast en allmän bestämmelse enligt vilken bötesregistret bland annat innehåller identifieringsuppgifter och kontaktinformation, inklusive personbeteckning, beträffande den person som är föremål för påföljden. Informationsinnehållet i bötesregistret framgår mera detaljerat i 3 § 2 mom. 2 punkten i EU-straffregisterlagen. Enligt bestämmelsen får Rättsregistercentralen av *de obligatoriska uppgifterna* och *tilläggsuppgifterna* enligt artikelns 1 punkt lämna ut uppgifter om den dömdes namn, personbeteckning eller, om personbeteckningen inte är känd, födelsetid och medborgarskap. Enligt 3 § 2 mom. 3 punkten i EU-straffregisterlagen får Rättsregistercentralen dessutom i fråga om avgöranden som har antecknats i bötesregistret ur registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem av *de obligatoriska uppgifterna* enligt artikelns 1 punkt lämna ut uppgifter om den dömdes födelseort och födelseort, kön och eventuella tidigare namn. När det gäller bötesregistret skulle således alla de obligatoriska uppgifterna enligt punkt a led i utom den dömande medlemsstatens kod vara tillgängliga. Liksom i fråga om straffregistret är den dömande medlemsstatens, dvs. Finlands, kod annars tillgänglig för Rättsregistercentralen.

Inte heller i bötesregistret antecknas föräldrarnas namn som avses i punkt a led ii, vilka är valfria uppgifter, som ska införas i uppgiftsposten ifall de antecknats i bötesregistret. Eftersom föräldrarnas namn i Finland inte antecknas i bötesregistret lagras de inte heller i den uppgiftspost som skapas i det centraliserade systemet.

I bötesregistret antecknas inte heller identitetshandlingars typ och nummer och inte heller vilken myndighet som beviljat handlingen och Rättsregistercentralen har inte heller annars tillgång till dessa uppgifter, så dessa införs därför inte i den uppgiftspost som skapas i det centraliserade systemet. Pseudonym eller alias kan såsom ovan nämnts i enskilda fall vara tillgängliga för Rättsregistercentralen och de bör då införas i uppgiftsposten.

Såsom ovan konstaterats har lagringsregistret ingen betydelse i fråga om de uppgifter som enligt artikeln ska införas, eftersom Finland inte är den dömande staten i de domar som antecknats i registret. På samma grunder har heller de uppgifter i lagringsregistret som enligt 10 § 1 mom. i EU-straffregisterlagen införts i straffregistret någon betydelse

Kommissionen har för avsikt att våren 2022 anta en genomförandeakt om alfanumeriska uppgifter med stöd av artikel 10.1 i artikeln.

Såsom ovan konstaterats har det i propositionen ansetts motiverat att till EU-straffregisterlagen foga ett nytt kapitel 3 a, som innehåller de nödvändiga nationella bestämmelserna som kompletterar Ecris-TCN. För att förordningen ska kunna tillämpas effektivt har det ansetts motiverat i propositionen att kapitlet innehåller en bestämmelse (13 a §), i vilken klargörs vilka uppgifter Rättsregistercentralen ska föra in i den uppgiftspost som skapas i Ecris-TCN.

Införandet av *uppgifter om fingeravtryck* i *punkt b* baserar sig för det första på nationell lagstiftning och för det andra på gemensamma alternativa minimikrav på EU-nivå. I uppgiftsposten bör för det första införas de uppgifter om fingeravtryck som har samlats in i enlighet med nationell rätt under ett brottmålsförfarande (*punkt b led i*). Dessutom bör i uppgiftsposten inkluderas uppgifter om fingeravtryck på grundval av någondera av kriterierna enligt *punkt b led ii*. Medlemsstaterna är skyldiga att lagra fingeravtryck som tagits då tredjelandsmedborgaren har dömts till ett fängelsestraff på minst sex månader, eller då tredjelandsmedborgaren har dömts

för ett brott som enligt medlemsstatens rätt är belagt med ett maximalt fängelsestraff på minst tolv månader. Medlemsstaten bör besluta enligt vilketdera minimikravet fingertrycksavgifterna lagras.

Såsom ovan i motiveringarna till artikel 2 har konstaterats är i fråga om fingeravtrycksuppgifter endast punkt b led i tillämplig på personer med dubbelt medborgarskap som avses i artikel 2, medan åter led i och ii gäller tredjelandsmedborgare som definieras i artikel 3.7.

Punkt 1 led b i artikeln som förutsätter lagring av fingeravtryck förutsätter för det första att uppgifter om fingeravtryck som har samlats in i enlighet med nationell rätt under ett brottmålsförfarande ska lagras (*led i*). Bestämmelser om hur fingeravtryck får tas under en brottmålsprocess finns i 9 kap. 3 § 1 mom. i tvångsmedelslagen. Enligt bestämmelsen får en polisman för identifiering, utredning av brott och registrering av brottslingar ta bland annat fingeravtryck. Enligt paragrafens 3 mom. får i fall som avses i 1 mom. signalement också upptas av en för uppgiften utbildad tjänsteman vid en polisenhet som chefen för polisenheten förordnat att göra det. Enligt 6 § 2 mom. i lagen om brottsbekämpning inom Gränsbevakningsväsendet (108/2018), som gäller en gränsbevakningsmans uppgifter och befogenheter vid brottsbekämpning, har en gränsbevakningsman vid förundersökning som görs av Gränsbevakningsväsendet samma rätt att vidta utredningsåtgärder enligt förundersökningslagen och använda tvångsmedel enligt tvångsmedelslagen som en polisman vid en polismyndighets förundersökning, om inte något annat föreskrivs i denna eller någon annan lag. På motsvarande sätt har enligt 1 kap. 4 § 2 mom. i lagen om brottsbekämpning inom Tullen (623/2015), som gäller uppgifter och befogenheter för tullmän inom tullbrottsbekämpningen, en tullman inom tullbrottsbekämpningen vid förundersökning som görs av Tullen samma rätt att vidta utredningsåtgärder enligt förundersökningslagen och använda tvångsmedel enligt tvångsmedelslagen som en polisman vid en polismyndighets förundersökning, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i någon annan lag. Både gränsbevakningsmän och tullmän har således vid förundersökning också rätta att ta fingeravtryck i enlighet med 9 kap. 3 § 1 mom. i tvångsmedelslagen.

Förutsättningarna för att fingeravtryck får tas är inte bundna till hur grovt det brott är som utreds. Fingeravtryck kan således tas av en misstänkt när det finns skäl att anta att han gjort sig skyldig till det brott som utreds. Vid användning av tvångsmedel ska dock bestämmelserna om proportionalitetsprincipen, principen om minsta olägenhet och finkänslighetsprincipen enligt 1 kap. i tvångsmedelslagen beaktas. Enligt 1 kap. 2 § i tvångsmedelslagen får tvångsmedel användas endast om det kan anses försvarligt med beaktande av hur grovt det undersökta brottet är, hur viktigt det är att brottet utreds och av att den misstänktes eller någon annans rättigheter kränks när tvångsmedel används samt övriga omständigheter som inverkar på saken. Dessutom föreskrivs i 11 § i lagen om behandling av personuppgifter i brottmål om de begränsningar som gäller bland annat behandlingen av uppgifter om fingeravtryck i brottmål. Enligt paragrafens 2 mom. får biometrisk personuppgifter behandlas endast om det är nödvändigt och de skyddsåtgärder som krävs för att trygga den registrerades rättigheter har vidtagits och om 1) det föreskrivs om behandlingen i lag, 2) det är fråga om handläggning av brottmål i åklagarverksamhet eller i domstol, 3) det krävs för att skydda ett intresse som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller en annan fysisk person, eller 4) behandlingen rör uppgifter som på ett tydligt sätt har offentliggjorts av den registrerade.

Enligt ordalydelsen i 9 kap. 3 § 1 mom. i tvångsmedelslagen får fingeravtryck också tas för att identifiering, och registrering av brottslingar. Ordalydelsen kan därför anses omfatta också det ändamål för tagande av fingeravtryck som avses i förordningen. Uppgifter om fingeravtryck som tagits med stöd av 9 kap. 3 § 1 och 3 mom. lagras nu i AFIS-systemet, som är polisens fingeravtrycksregister och en del av det system för signalementuppgifter RETU som ingår i

informationssystemet för polisärenden (PATJA). I AFIS-systemet lagrats både de fingeravtrycksuppgifter som lagrats av polisens, Gränsbevakningsväsendet och Tullen. Avsikten är att lagring och behandling av uppgifter om fingeravtryck ska överföras till TUNTO-systemet som tas i bruk 2022 och är avsett för behandlingen av vissa signalementsuppgifter.

Straff- eller bötesregistret innehåller inte uppgifter om fingeravtryck och i propositionen föreslås det inte någon ändring av detta. Förordningen förutsätter inga särskilda krav på att fingeravtryck ska lagras i straff- eller bötesregistret, utan den förutsätter att de på centralmyndighetens initiativ införs i den uppgiftspost som avses i artikelns 1 punkt. I propositionen föreslås i enlighet med detta att fingeravtryck som tagits med stöd av 9 kap. 3 § 1 och 3 mom. i tvångsmedelslagen ska överlåtas från polisens register till Rättsregistercentralen så att Rättsregistercentralen kan föra in uppgifterna i uppgiftsposten. Rättsregistercentralen är enligt artikel 23 i förordningen personuppgiftsansvarig när den behandlar fingeravtrycksuppgifter och andra personuppgifter med stöd av förordningen och den skulle således också vara personuppgiftsansvarig för den uppgiftspost som avses i artikelns 1 punkt. Av denna orsak borde Rättsregistercentralen förvara en kopia av de uppgifter som inkluderas i Ecris-TCN-systemet, inbegripet fingeravtryck. Därför föreslås det i propositionen att Rättsregistercentralen ska lagra en kopia av de uppgifter som förts in i Ecris-TCN-systemet och av ändringarna av dem (13 a § 3 mom.). Den nationella kopia som föreslås att ska förvaras skulle lagras i det nationella CRIS-systemet, som Rättsregistercentralen använder bland annat för förmedling av uppgifter från straff- och bötesregistret till Ecris-TCN. Det är dock inte fråga om ett nytt register heller när det gäller fingeravtrycksuppgifter. Tiden för förvaring av uppgifter behandlas närmare i samband med artikel 8 i Ecris-TCN-förordningen och ändring och rättelse av uppgifter i samband med artiklarna 9 och 25 i förordningen.

Den föreslagna lösningen ändrar inte polisens nuvarande uppgift som registeransvarig, men i de föreslagna nya bestämmelserna i tvångsmedelslagen, för vilka redogörs senare, ingår också registrering av fingeravtryck som ska tas efter en dom i polisens fingeravtrycksregister.

Det har i propositionen med tanke på en effektiv tillämpning av förordningen ansetts motiverat att det i 13 a § i 3 a kap. i EU-straffregisterlagen bestäms att i den uppgiftspost som avses i artikeln också ska införas uppgifter om fingeravtryck som tagits med stöd av 9 kap. 3 § 1 och 3 mom. i tvångsmedelslagen.

I 22 § i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019) förutsätts att det ska föreskrivas om Rättsregistercentralens rätt att få och behandla uppgifter om fingeravtryck. I propositionen föreslås att en sådan bestämmelse ska inkluderas i 3 a kap. i EU-straffregisterlagen (13 a § 2 mom.).

I praktiken skulle Rättsregistercentralen få de uppgifter om fingeravtryck i anslutning till en dom som vunnit laga kraft som finns i straffregistret eller bötesregistret ur polisens informationssystem genom att göra en sökning i systemet. Avsikten är att sökningarna skulle göras antingen med personbeteckning eller namn, eller om det görs med namnet, med födelsetid och nummer på brottsanmälan. Med hjälp av sökningarna kan den dom som vunnit laga kraft och fingeravtrycksavgifterna i polisens register sammankopplas. För namn behövs en kapad sökning för att sökningen inte på grund av en liten skillnad i skrivsätt ska sluta utan resultat. Genom att använda namnet eller en del av namnet, födelsedatum och brottsanmälan nummer som sökkriterier kan man effektivt begränsa antalet träffar, vilket minskar risken för att Rättsregistercentralen som ett resultat av sökningen får flera personers uppgifter. Det är således också med tanke på dataskyddet motiverat att använda flera sökningskriterier.

På grund av ovanstående föreslås i propositionen att 2 § 3 mom. 2 punkten i straffregisterlagen ändras så att polisanmälans nummer läggs till de uppgifter som ska införas i straffregistret. Överföringen av polisanmälans nummer eller polisanmälningarnas nummer till Rättsregistercentralen görs på det sätt som anges i 3 § 1 mom. 6 punkten i justitieministeriets förordning om antecknande av uppgifter i justitieförvaltningens nationella informationsresurs (1177/2020), således genom att uppgifterna införs i justitieförvaltningens nationella informationsresurs. Uppgifterna överförs som strukturerad information i myndighetskedjan och den inkluderas inte i domslutet. Uppgiften om polisanmälans nummer behöver inte heller antecknas i utdrag ur straffregistret. Därför föreslås i propositionen att 5 § 1 mom. i straffregisterlagen ska ändras. För bötesregistrets del ingår redan polisanmälans nummer i registrets informationsinnehåll.

Skyldigheten att i uppgiftsposten enligt den nationella lagstiftningen införa de fingeravtrycksuppgifter som tagits i samband med behandlingen av brottmål gäller också de situationer för vilka redogörs ovan i samband med artikel 2, där en medborgare i en medlemsstat som dömts för brott senare får medborgarskap i ett tredjeland, oberoende av om han förlorar medborgarskapet i medlemsstaten. I sådana situationer borde Rättsregistersystemet skapa uppgiftsposter i Ecris-TCN också för de domar personen fått i Finland som medborgare i medlemsstaten och som införts i straff- eller bötesregistret. I dessa uppgiftsposter borde inkluderas också uppgifter om fingeravtryck ifall sådana tagits i samband med ett brottmålsförfarande.

Punkt 1 b i artikeln som förutsätter att fingeravtrycksuppgifter inkluderas förutsätter att utom att uppgifter om fingeravtryck som har samlats in i enlighet med nationell rätt under ett brottmålsförfarande också uppgifter om fingeravtryck på grundval av någondera av kriterierna i *punkt b led ii* införs. Dessa minimikrav på EU-nivå på införande av uppgifter gäller inte personer med dubbelt medborgarskap som avses i artikel 2, utan endast tredjelandsmedborgare som definieras i artikel 3.7.

Centralt med tanke på lagringsskyldigheten är att det är fråga om känsliga personuppgifter i samband med brottmål. Fingeravtrycksuppgifterna hör dessutom till de särskilda kategorier av personuppgifter som avses i 11 § i lagen om dataskydd vid brottmål och i artikel 9 i dataskyddsförordningen. I det skede då förhandlingar fördes om Ecris-TCN-förordningen vara Finlands allmänna ståndpunkt att lagringen och insamlandet av uppgifter om fingeravtryck borde begränsas till den omfattning som är nödvändig med tanke på Ecris-TCN-samarbetet och i övrigt på ett proportionellt och godtagbart sätt. Finlands primära ståndpunkt var att det är motiverat att i Ecris-TCN-systemet införs fingeravtrycksuppgifter om de samlats in i enlighet med den nationella lagstiftningen under ett brottmålsförfarande och personen har dömts till ett frihetsstraff. Grundlagsutskottet ansåg att Finlands primära ståndpunkt är konstitutionellt motiverad (GrUU 53/2017 rd).

Lagring av fingeravtrycksuppgifter enligt det första alternativet i artikelns 1 punkt b led ii skulle begränsa lagringen av uppgifter till endast de situationer då en tredjelandsmedborgare dömts till minst sex månaders fängelsestraff. Förutsättningen enligt detta alternativ uppfylls först efter att domen avkunnats. Därför kan utgångspunkten anses vara att fingeravtrycken till alla delar kan samlas in först i detta skede. När det gäller det första alternativet kan lagringen av uppgifter anses vara mera begränsad än för det andra alternativet, där en tredjelandsmedborgare har dömts för ett brott som enligt medlemsstatens rätt är belagt med ett maximalt fängelsestraff på minst tolv månader. Fördelen med det andra alternativet är att det sannolikt skulle vara enklare att bedöma om förutsättningarna uppfylls redan i förundersökningsskedet. Det kan dock bedömas leda till ett större antal fingeravtrycksuppgifter, eftersom skyldigheten att lagra uppgifterna enligt det andra alternativet skulle uppkomma också i sådana situationer då domstolen dömt till bötesstraff eller till kortare fängelsestraff än sex månader. Också vid lösningar enligt det andra alternativet skulle det vara mest sannolikt att fingeravtrycksuppgifter behöver samlas in också

efter domen, ifall uppgifterna av någon anledning inte blivit insamlade under förundersöknings-skedet.

Ingendera av alternativen enligt punkt 1 b led ii skulle i regel medföra skyldighet att i Finland samla in fingeravtryck vid ett förfarande enligt lagen om föreläggande av böter och ordningsbot (754/2010). Enligt 1 § 1 mom. 1 punkten i denna lag kan i ett förfarande enligt denna lag som påföljd föreläggas bötesstraff för en förseelse för vilken inte har föreskrivits strängare straff än böter eller fängelse i högst sex månader. Enligt paragrafens 2 mom. kan ett ärende handläggas i ett förfarande enligt denna lag också när förseelsen kan medföra någon annan påföljd än vad som avses i 1 mom., om den som begått förseelsen inte ska föreläggas en sådan påföljd. Detta kunde betyda lagring av uppgifter enligt det andra alternativet i punkt b led ii.

Enligt uppgifter från Statistikcentralen har till minst sex månaders ovillkorligt eller villkorligt fängelse med laga kraft dömts tredjelandsmedborgare som inte är medborgare i en EU-medlemsstat dömts 185 personer år 2019 och 146 personer år 2020. Dessa siffror ger inte någon direkt bild av antalet fingeravtryck som insamlats enligt det första alternativet eftersom en del av fingeravtrycksuppgifterna samlats in redan under förundersökningsskedet i enlighet med den nationella lagstiftningen, då de lagras i Ecris-TCN med stöd av artikel 5.1 b i. På basis av dessa uppgifter kan man dock bedöma antalet fingeravtryck som ska samlas in enligt det första alternativet och på basis av det är insamling av fingeravtryck enligt det första alternativet mera begränsad.

Med beaktande av ovannämnda samt grundlagsutskottets utlåtande 53/2017 rd anses i propositionen motiverat att skyldigheten att samla in fingeravtrycksuppgifter i Finland uppfylls enligt det första alternativet i artikelns punkt 1 b ii när en tredjelandsmedborgare har dömts till ett fängelsestraff på minst sex månader. Förordningen innehåller inte klargörande bestämmelser om saken, men i propositionen har det ansetts att med fängelsestraff avses också villkorliga straff.

Begreppet sex månaders fängelsestraff täcker sådana situationer då det i den slutliga påföljd som döms i en domstol ingår minst sex månaders fängelse. Exempel på detta förklaras närmare senare i specialmotiveringen till den nya 3 a § i 9 kap. i tvångsmedelslagen.

En bestämmelse enligt det första alternativet skulle bättre begränsa insamlingen och lagringen av fingeravtryck till den omfattning som är nödvändig med tanke på Ecris-TCN-samarbetet och också i övrigt vara proportionellt och godtagbart. Eftersom förordningen ålägger skyldighet att samla in uppgifter om fingeravtryck och medlemsstaten ska välja någondera av alternativen i led ii kan det anses motiverat att det föreskrivs om enligt vilket alternativ uppgifterna ska samlas in uttryckligen i den nationella lagstiftningen.

3 § 1 mom. i 9 kap. i tvångsmedelslagen förpliktar inte förundersökningsmyndigheten att ta fingeravtryck men tillåter det. Artikelns punkt 1 b ii ålägger dock skyldighet att införa fingeravtrycksuppgifterna i den uppgiftspost som ska skapas i Ecris-TCN. Detta betyder också skyldighet att ta fingeravtryck.

Enligt Polisstyrelsens anvisning om tagande och lagring av signalementuppgifter 2020/2013/5230 ska signalementuppgifter tas då en person som är misstänkt för brott är i polisens förvar, gripits, anhållits, häktats eller intagits för förhör. Att ta personsignament är inte en grund för gripande. En person kan kallas till polisinsättningen för registrering och tagande av prov som saknas, men han kan inte förpliktas att infinna sig. Saken bör tydligt meddelas åt personen i samband med kallelsen. Ett undantag utgör 4 § 2 mom. i 9 kap. i tvångsmedelslagen som gäller bestämning av DNA-profilen för en person som dömts genom en lagakraftvunnen

dom. Gränsbevakningsväsendet och Tullen följer samma anvisningar om tagande av fingeravtryck som polisen.

Det alternativ för uppfyllande av skyldigheten att samla in fingeravtrycksuppgifter enligt förordningen som mest motsvarar förfarandet enligt gällande lagstiftning vore att polisen samt Gränsbevakningsväsendet och Tullen i förundersökningsskedet tar fingeravtryck av de tredjelandsmedborgare som skulle få ett fängelsestraff på minst sex månader. Då skulle insamlingen av uppgifter basera sig på den bedömningen som förundersökningsmyndigheten under förundersökningen gör om den kommande domen. Tillämpning av sådana bestämmelser kunde i praktiken vara svårt och på principiell nivå alltför inexact. Exempelvis om en tredjelandsmedborgare döms enligt 7 kap. 1 § i strafflagen till gemensamt straff för flera brott, som utretts vid olika förundersökningar kunde det i praktiken vara omöjligt att bedöma det kommande straffet för en enskild förundersökning. Dessutom kunde det leda till att förundersökningsmyndigheten för säkerhets skull samlar in fingeravtrycksuppgifter i större omfattning än vad förutsättningen på minst sex månaders fängelsestraff skulle förutsätta så att alla uppgifter som krävs säkert blir insamlade. Alla uppgifter som samlats in borde ändå införas i den uppgiftspost som skapas i Ecris-TCN eftersom artikelns punkt 1 b i förutsätter att alla de fingeravtrycksuppgifter som samlats in under behandlingen av ett brottmål enligt den nationella lagstiftningen ska införas.

För att lagringen och insamlandet av fingeravtrycksuppgifter ska vara så omfattande som är nödvändigt med tanke på Ecris-TCN-samarbetet och även i övrigt proportionellt och godtagbart samt svara mot det första alternativet i bestämmelsen i artikelns punkt 1 b ii kunde ett sådant alternativ vara mer motiverat att de fingeravtrycksuppgifter som inte samlats in enligt det första alternativet redan under förundersökningsskedet med stöd av 9 kap. 3 § i tvångsmedelslagen samlas in först efter att domen avkunnats. Detta skulle förutsätta bestämmelser enligt vilka förundersökningsmyndigheten får befogenheter att samla in fingeravtrycksuppgifter efter att domen avkunnats. I propositionen har det ansetts motiverat att bestämmelsen tas in i tvångsmedelslagen. I 9 kap. 4 § 2 mom. i tvångsmedelslagen ingår redan nu en bestämmelse som på motsvarande sätt möjliggör bestämning av DNA-profilen för en dömd person efter att domen vunnit laga kraft. Eftersom med dom i förordningen avses en dom som vunnit laga kraft kan det anses tillräckligt att förundersökningsmyndighetens befogenheter gäller lagakraftvunna domar.

Såsom ovan konstaterats tas fingertrycksuppgifter enligt 9 kap. 3 § 1 och 2 mom. i tvångsmedelslagen av polisen eller av en gränsbevakare eller tullman. Uppgifterna tas i förundersökningsskedet. Fastän enligt det ovannämnda första alternativet skyldigheten att ta fingeravtryck klargörs först efter att tredjelandsmedborgaren dömts till minst sex månaders fängelse har det i propositionen ansetts att det är motiverat att fingeravtrycken tas av förundersökningsmyndigheten såsom nu är fallet. Det kan bland annat inte anses ekonomiskt motiverat att uppgiften överförs till någon annan än förundersökningsmyndigheten eftersom förundersökningsmyndigheten har den yrkeskunskap och den utrustning som behövs för att ta fingeravtryck. Eftersom det oftast är polisen som är förundersökningsmyndighet, och som således också tar största delen av fingeravtrycken, föreslås i propositionen att polisen ska få befogenhet att samla in fingeravtryck efter att domen utfärdats.

Enligt polisens bedömning av nuvarande praxis registreras fingeravtrycksuppgifter vid gärningar för vilka fängelse kan utdömas heltäckande av misstänkta som gripits. Detta gäller också alla tredjelandsmedborgare som gripits misstänkta för brott. För tredjelandsmedborgare är registreringen av fingeravtrycksuppgifter t.o.m. mera täckande än för finska medborgare, eftersom de ofta grips eller fängslas på grund av risken för flykt, och då insamlas och registreras också fingeravtrycksuppgifterna. Enligt polisens bedömning är registreringen i fråga om tredjelandsmedborgare särskilt viktig med tanke på identifieringen av dem. Alla misstänkta får man ändå inte registrerade eftersom det kan finnas personer som är misstänkta för brott som polisen inte

påträffat under något skede av förundersökningen. Också Gränsbevakningsväsendets och Tullens uppfattning är att tredjelandsmedborgares fingeravtryck registreras mycket täckande under förundersökningen. Utgående från förundersökningsmyndigheternas bedömningar kan man dra slutsatsen att största delen av de fingeravtrycksuppgifter som avses i artikelns punkt 1 b ii samlas in med stöd av 9 § 3 mom. i tvångsmedelslagen redan under förundersökningen.

Polisen har i pilotanvändning en möjlighet att registrera fingeravtrycksuppgifter på fältet, vilken också torde kunna utvidgas till riksomfattande bruk och då kommer täckningen för registreringen av fingeravtrycksuppgifter sannolikt att öka i framtiden.

För att lagstiftningen ska vara effektiv kan det anses motiverat att det föreskrivs om en skyldighet för tredjelandsmedborgare att infinna sig på polisinsättningen för tagande av fingeravtryck och för polisen möjlighet att hämta dem till polisen. I propositionen har bedömts att det inte är proportionerligt att införa hårdare tvångsmedel i förhållande till åtgärden. Trots skyldigheten att infinna sig skulle bestämmelser om insamling av uppgifter i efterhand sannolikt leda till att en tredjelandsmedborgare i vissa situationer inte påträffas och vissa fingeravtrycksuppgifter inte blir insamlade. Trots detta kan bestämmelser om insamling av uppgifter i efterhand anses vara ett mera motiverat alternativ än enbart insamling av uppgifter i förundersökningsskedet, som är förknippad med ovannämnda principiella och praktiska problem.

Om en person avtjänar straffet för ett brott i fängelset eller, ifall straff inte utdömts på grund av personens psykiska tillstånd, vårdas på sinnessjukhus, har det i propositionen ansetts motiverat att polisen ska kunna ta fingeravtryck också i en sådan situation. Bestämmelserna motsvarar huvudsakligen bestämmelsen om bestämning av DNA-profil i 9 kap. 4 § 2 mom. i tvångsmedelslagen.

Enligt förordningen ska i Ecris-TCN införas uppgifter endast om domar som vunnit laga kraft. Skyldigheten att införa de uppgifter som avses i artikel 5, inklusive fingeravtrycksuppgifter, i systemet börjar således då en dom vinner laga kraft. Att man på nationell nivå börjar samla in fingeravtryck i efterhand enligt det som föreslås ovan först efter att en dom vunnit laga kraft innebär att man får fingeravtrycksavgifterna införda i Ecris-TCN först efter uppgifterna om domen och senare än vad som förutsätts i förordningen. Detta måste dock anses vara ett mera motiverat alternativ än att insamling av fingeravtryck i efterhand skulle påbörjas redan på basis av en sådan dom som inte ännu vunnit laga kraft. Det senare alternativet skulle leda till insamling av fingeravtryck och i anslutning till det, användning av ovannämnda tvångsmedel i större omfattning än vad förordningen förutsätter, vilket vore problematiskt bland annat av data-skyddsskäl och principerna för användning av tvångsmedel. Fördröjningen i införandet av fingeravtrycken i systemet i efterhand kan också anses vara av relativt liten betydelse eftersom största delen av fingeravtrycken sannolikt skulle samlas in redan under förundersökningsskedet.

På ovannämnda grunder föreslås i propositionen att till 9 kap. i tvångsmedelslagen ska fogas en ny 3 a § i vilken föreskrivs om skyldighet att ta fingeravtrycksuppgifter enligt det första alternativet i artikelns punkt 1 b ii, om en dömd tredjelandsmedborgares skyldighet att på kallelse infinna sig på det närmaste lämpliga verksamhetsställe, om hämtning samt om tagande av fingeravtryck i fängelse eller på sinnessjukhus. Enligt förslaget registreras fingeravtryck som samlats in med stöd av den nya 3 a § för utförande av uppgifter som anges i 1 § 1 mom. i polislagen (872/2011) i polisens personregister, vilket i huvudsak motsvarar det som föreskrivs om DNA-profiler i 4 § 3 mom. i 9 kap. i tvångsmedelslagen. I 3 § i 9 kap. i tvångsmedelslagen ingår inte motsvarande bestämmelse, men till den del baserar sig polisens rätt att behandla fingeravtrycksuppgifter enligt 1 § och 6 § 2 punkten i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (616/2019).

Förslaget skulle innebära att de fingeravtryck som tas med stöd av den nya 3 a § i 9 kap. i tvångsmedelslagen införs i AFIS-systemet, där också de fingeravtryck som tas med stöd av 3 § i 9 kap. i tvångsmedelslagen införs. Såsom ovan konstaterats är avsikten att lagringen och behandlingen av fingeravtrycksuppgifter ska överföras till TUNTO-systemet, som är avsett för behandling av vissa signalementuppgifter. Förslaget skulle också innebära att polisen har rätt att använda de fingeravtrycksuppgifter som samlats in med stöd av den nya 3 a § för utförande av uppgifter som anges i 1 § 1 mom. i polislagen. Om behandling av fingeravtryck för utförande av uppgifter som anges i 1 § 1 mom. i polislagen föreskrivs i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet.

Såsom ovan konstaterats föreslås i propositionen att det i 13 a § i det nya 3 a kap. i EU-straffregisterlagen ska föreskrivas att i den uppgiftspost som avses i artikeln ska införas uppgifter om fingeravtryck som har tagits med stöd av 9 kap. 3 § 1 och 3 mom. i tvångsmedelslagen. Enligt propositionen ska på motsvarande sätt också införas uppgifter om fingeravtryck som har tagits med stöd av den föreslagna 3 a § i 9 kap. i tvångsmedelslagen.

Såsom ovan konstaterats föreslås i propositionen att i 3 a kap. i EU-straffregisterlagen också ska intas en bestämmelse om Rättsregistercentralens rätt att få och behandla uppgifter om fingeravtryck. Denna bestämmelse tillämpas också på fingeravtrycksuppgifter som avses i det föreslagna 9 kap. 3 a § i tvångsmedelslagen (13 a § 2 mom.).

Bestämmelserna om insamling av uppgifter i efterhand förutsätter också att polisen får information om fall där det inte tagits fingeravtryck av en tredjelandsmedborgare, som fått minst sex månaders fängelsestraff som vunnit laga kraft. Därför föreslås i propositionen att det i det nya 3 a kap. i EU-straffregisterlagen ska inkluderas en bestämmelse enligt vilken Rättsregistercentralen om den får kännedom om en lagakraftvunnen dom som gäller ett fängelsestraff på minst sex månader i fråga om en tredjelandsmedborgare och uppgifter om fingeravtryck inte finns att tillgå, begär uppgifter om den dömdes fingeravtryck från polisen (13 b § 1 mom.). Detta förutsätter att Rättsregistercentralen trots sekretessbestämmelserna får lämna ut uppgifter som är nödvändiga för framställande av begäran till polisen. Det föreslås att en bestämmelse om detta intas i 13 b § 2 mom. Dessutom föreslås en bestämmelse enligt vilken polisen meddelar Rättsregistercentralen när uppgifterna om fingeravtryck finns tillgängliga (13 b § 3 mom.).

Såsom ovan i samband med artikel 2 konstaterats om en medborgare i en medlemsstat som dömts för ett brott senare får medborgarskap i ett tredjeland borde Rättsregistercentralen skapa en uppgiftspost i Ecris-TCN också över tidigare domar som utfärdats i Finland, vilka införts i kriminal- och bötesregistret. Detta kan medföra en skyldighet att ta fingeravtryck i efterhand i det fall att personen samtidigt förlorar medborgarskapet i medlemsstaten. Fingeravtrycken borde således i dessa situationer tas i efterhand, om den person som förlorat sitt medborgarskap i medlemsstaten tidigare dömts till minst sex månaders fängelse och fingeravtrycken inte tagits under förundersökningen. Om åter en person som fått medborgarskap i ett tredjeland efter domen har dubbelt medborgarskap i ett tredjelandet och i medlemsstaten tillämpas inte minimikraven för lagring av fingeravtrycken enligt artikel 2 och det finns ingen skyldighet att ta fingeravtryck i efterhand. Fingeravtrycksuppgifter för sådana personer med dubbelt medborgarskap införs i Ecris-TCN endast om de tagits under förundersökningen.

I *punkt 2* i artikeln anges tekniska specifikationer för fingeravtrycksuppgifterna. Enligt denna punkt ska de uppgifter om fingeravtryck som avses i punkt 1 b i den här artikeln ska följa de tekniska specifikationer för kvalitet, bildupplösning och behandling av uppgifter om fingeravtryck som föreskrivs i den genomförandeakt som avses i artikel 10.1 b. Dessutom ska referensnumret för uppgifterna om den dömda personens fingeravtryck inbegripa den dömande medlemsstatens kod.

I nämnda artikel 10 ges kommissionen rätt att anta genomförandeakterna. Enligt punkt 1 b i artikeln godkänner kommissionen de tekniska specifikationerna för kvalitet, bildupplösning och behandling av uppgifter om fingeravtryck. Kommissionen har såsom ovan konstaterats för avsikt att med stöd av artikel 10.1 anta ett genomförandebeslut våren 2022.

I förordningens artikel 5.2 klargörs skyldigheten att fingeravtrycksuppgifterna ska överensstämma med de tekniska specifikationer som genomförandebeslutet förutsätter. I Finland gäller denna skyldighet polisen, Tullen och Gränsbevakningsväsendet, som enligt det som nämns ovan ska samla in fingeravtrycksuppgifterna. Eftersom den skyldighet som anges i punkt 2 gäller hela punkt 1 b i artikel 5 borde den iaktas för det första när det gäller fingeravtrycksuppgifter som samlats in med stöd av 9 kap. 3 § i tvångsmedelslagen när det är fråga om personer med dubbelt medborgarskap som avses i artikel 2 och tredjelandsmedborgare som definieras i artikel 3.7. Dessutom borde skyldigheten uppfyllas ifråga om fingeravtrycksuppgifter som samlats in enligt den föreslagna 3 a § i 9 kap. i tvångsmedelslagen. Det är viktigt att skyldigheten iaktas eftersom Ecris-TCN inte fungerar tekniskt om fingeravtrycksuppgifterna inte uppfyller de tekniska kraven.

Artikels 2 punkt kan tillämpas direkt.

Enligt *punkt 3* i artikeln får uppgiftsposten också innehålla ansiktsbilder av den dömda tredjelandsmedborgaren om rätt den dömande medlemsstatens rätt tillåter att dömda personers ansiktsbilder samlas in och lagras. Att lagra ansiktsbilder är alltså behovsprövat och avgörs av medlemsstaterna nationellt.

Med ansiktsbild avses enligt förordningens artikel 3.13 en digital avbildning av en persons ansikte. Närmare bestämmelser om användningen av ansiktsbilder finns i artikel 6 i förordningen.

Enligt 3 § 1 mom. i 9 kap. i tvångsmedelslagen, som behandlar upptagande av signalement, får en polisman av den som är misstänkt för brott för identifiering, utredning av brott och registrering av brottslingar bland annat ta fotografier. I propositionen har ändå ansetts att effektivt utbyte av straffregisteruppgifter genom användning av Ecris-TCN inte förutsätter att det i den uppgiftspost i Ecris-TCN som skapas i Finland inkluderas också ansiktsbilder. Det kan anses vara tillräckligt att införa fingeravtrycksuppgifter och alfanumeriska uppgifter som redan möjliggör effektiv identifiering av en person. Det kan bedömas att fingeravtrycksuppgifter endast i undantagssituationer inte finns tillgängliga och då kan användning av ansiktsbild anses ha betydelse. Att ta i bruk ansiktsbilder i Finland skulle dock medföra betydande kostnader som är större än nyttan med att införa ansiktsbilder i de uppgiftsposter i Ecris-TCN som skapas i Finland. Därför föreslås i propositionen att Rättsregistercentralen inte ska inkludera ansiktsbilder i de uppgiftsposter i Ecris-TCN som skapas i Finland. Detta klargörs i 13 a § i 3 a kap. i EU-straffregisterlagen, där det bland de uppgifter som ska införas i uppgiftsposten inte nämns ansiktsbilder.

Eftersom en del medlemsstater kan ta i bruk ansiktsbilder med stöd av 3 punkten i artikeln kan som ett resultat av sökningar som Rättsregistercentralen gör i Ecris-TCN med stöd av artikel 7 i förordningen fås ansiktsbilder. Användningen av dessa ansiktsbilder behandlas i samband med artikel 6.1.

Artikels punkt 3 förutsätter inte utöver nämnda 13 a § i 3 a kap. i EU-straffregisterlagen inte någon annan kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt *punkt 4* i artikeln ska den dömande medlemsstaten skapa uppgiftsposten automatiskt när så är möjligt och utan onödigt dröjsmål efter det att den fällande domen har förts in i kriminalregistret. Eftersom bestämmelserna i förordningen enligt artikel 3.1 gäller endast domar som vunnit laga kraft ska en uppgiftspost skapas när en dom som i Finland införts i straffregistret eller bötesregistret vunnit laga kraft.

Artikels punkt 4 förutsätter inte kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt artikels *punkt 5* ska de dömande medlemsstaterna även skapa uppgiftsposter för fällande domar som meddelats före den dag då uppgifter ska börja föras in i enlighet med artikel 35.1 i den mån uppgifter om dömda personer lagras i deras nationella databaser. I stycke 29 i förordningens ingress förtydligas att medlemsstaterna dock inte bör vara skyldiga att samla in information som inte redan fanns i deras kriminalregister före den dag då uppgifter ska börja föras. Enligt artikeln ska uppgifter om fingeravtryck i sådana fall inkluderas endast om de har samlats in under ett brottmålsförfarande i enlighet med nationell rätt och om de tydligt överensstämmer med andra identitetsuppgifter i kriminalregister.

Den första meningen i denna punkt förpliktigar Rättsregistercentralen att skapa uppgiftsposter också för så kallade gamla domar ifall uppgifterna finns i straffregistret eller bötesregistret.

Den andra meningen i denna punkt förpliktigar Rättsregistercentralen att i dessa uppgiftsposter inkludera fingeravtrycksuppgifter endast om de tagits med stöd av 9 kap. 3 § i tvångsmedelslagen och de tydligt kan sammankopplas med andra identifieringsuppgifter som finns i straffregistret eller bötesregistret. Sådan sammankoppling av fingeravtrycksuppgifter till så kallade gamla uppgifter i straffregistret eller bötesregistret har utretts i Finland och det har konstaterats att det är mycket sannolikt att det är omöjligt att koppla ihop ren person med gamla fingeravtryck, eftersom det inte finns någon förenande faktor för dessa uppgifter med hjälp av vilken uppgifterna kunde sammankopplas. Detta innebär att enligt det som förutsätts i punkt 5 i artikeln kan i Finland så kallade gamla fingeravtrycksuppgifter inte tydligt sammankopplas med andra identifieringsuppgifter i straffregistret eller bötesregistret.

Artikels 5 punkt förutsätter inte kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt artikels *punkt 6* får medlemsstaterna för att uppfylla de skyldigheter som anges i punkt 1 b i och ii samt i punkt 5 använda uppgifter om fingeravtryck som har samlats in för andra ändamål än brottmålsförfaranden, om sådan användning är tillåten enligt nationell rätt.

I 15 § i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet föreskrivs om behandling av uppgifter som hör till särskilda kategorier av personuppgifter. Bestämmelsen möjliggör inte användning av uppgifter om fingeravtryck som införts i andra register för uppfyllande av de skyldigheter som anges i förordningens artikel 5.1 b i och ii och i punkt 5. I propositionen har det inte heller ansetts motiverat att det ska lagstiftas nationellt om en sådan utvidgning av användningsändamålet.

Artikels 6 punkt förutsätter inte kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 6 i förordningen innehåller på samma sätt som ovannämnda förtydligande bestämmelser om användningen av ansiktsbilder. Enligt artikels 1 punkt får ansiktsbilder fram till ikraftträdandet av den delegerade akt som föreskrivs i punkt 2 endast användas för att bekräfta identiteten hos en tredjelandsmedborgare som har identifierats som ett resultat av en alfanumerisk sökning eller en sökning med hjälp av uppgifter om fingeravtryck.

I artikelns 2 punkt ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att komplettera förordningen när det gäller användning av ansiktsbilder för identifiering av tredjelandsmedborgare i syfte att identifiera vilka medlemsstater som innehar information om tidigare fällande domar mot sådana personer när detta blir tekniskt möjligt. Enligt punkten ska kommissionen innan den utövar denna befogenhet med beaktande av behov och proportionalitet samt den tekniska utvecklingen i fråga om programvara för ansiktigenkänning, bedöma huruvida den teknik som krävs finns tillgänglig och är klar att tas i bruk.

Såsom ovan i samband med artikel 5.3 konstaterats har det i förordningen ansetts att effektivt utbyte av uppgifter ur straffregistret inte förutsätter att Rättsregistercentralen inför ansiktsbilder i uppgiftsposter i Ecris-TCN som skapas i Finland. Dessutom har i samband med denna punkt konstaterats att eftersom en del medlemsstater kan ta i bruk ansiktsbilder med stöd av 3 punkten i artikeln kan som ett resultat av sökningar som Rättsregistercentralen gör i Ecris-TCN med stöd av artikel 7 i förordningen fås ansiktsbilder. Artikel 6.1 kan i princip anses möjliggöra användning av dessa ansiktsbilder för att bekräfta en tredjelandsmedborgares identitet för att kontrollera resultatet av en sökning med alfanumeriska uppgifter eller fingeravtrycksuppgifter också i Finland. Eftersom det enligt propositionen för Finlands del inte används ansiktsbilder vid utbyte av uppgifter ur straffregistret har Rättsregistercentralen inte någon bild med vilken en annan medlemsstats ansiktsbild kan jämföras. Bestämmelsen skulle alltså i praktiken inte kunna tillämpas. Dessutom kan det anses att Rättsregistercentralen inte har tillräcklig sakkunskap för en sådan uppgift.

I förordningens artikel 7, som behandlas senare, föreskrivs att det i medlemsstaterna just är centralmyndigheterna, dvs. i Finland Rättsregistercentralen, som gör sökningarna i Ecris-TCN. I punkt 7 i denna artikel föreskrivs att om en sökning ger en träff ska det centrala systemet automatiskt förse den behöriga myndigheten med information om de medlemsstater som innehar uppgifter ur kriminalregister om tredjelandsmedborgaren, tillsammans med de tillhörande referensnumren och eventuella motsvarande identitetsuppgifter. Enligt punkten ska de uppgifter som behövs för att kontrollera den berörda tredjelandsmedborgarens identitet, och således också ansiktsbilderna i Finland ges endast till Rättsregistercentralen. I förordningen föreskrivs inte om att uppgifterna för kontroll av identiteten får överlåtas från Rättsregistercentralen till någon annan myndighet.

Eftersom Rättsregistercentralen såsom ovan nämnts inte skulle använda och inte heller lagra ansiktsbilder som den eventuellt får har i propositionen bestämmelserna i förordningens artikel 6 och 7 ansetts tillräckliga.

Användningen av ansiktsbilder kan bedömas på nytt när de bestämmelser som avses i punkt 2 i artikeln godkänns.

Artikeln förutsätter inte kompletterande nationell lagstiftning.

I **artikel 7** i förordningen definieras vilka aktörer som får använda Ecris-TCN och för vilka ändamål. Enligt *punkt 1* i artikeln får Ecris-TCN användas av centralmyndigheten, alltså i Finland Rättsregistercentralen. Utgångspunkten är enligt denna punkt att centralmyndigheterna ska använda Ecris-TCN för att identifiera de medlemsstater som innehar uppgifter i kriminalregister om en tredjelandsmedborgare i syfte att få uppgifter om tidigare fällande domar via Ecris-TCN.

Stycke 31 i förordningens ingress innehåller en viktig förklaring enligt vilken en träff i Ecris-TCN inte i sig bör uppfattas så att den berörda tredjelandsmedborgaren har dömts i de angivna medlemsstaterna. Förekomsten av tidigare fällande domar bör endast bekräftas på grundval av uppgifter från kriminalregistren i de berörda medlemsstaterna.

Centralmyndigheten ska använda Ecris-TCN för det första då en persons uppgifter i kriminalregister begärs av en nedlemsstat för behandling av ett brottmål som gäller denna person. För det andra ska Ecris-TCN användas för de ändamål som uppräknas i artikelns 1 punkt då det föreskrivs om detta i nationell lagstiftning och enligt detta i nationell lagstiftning. De ändamål som räknas upp är kontroll av en persons egna uppgifter i kriminalregister på begäran av honom eller henne, säkerhetsgodkännanden, erhållande av licens eller tillstånd, prövning inför anställning, prövning för frivilligverksamhet som innefattar direkta och regelbundna kontakter med barn eller utsatta personer, visering, förvärv av medborgarskap och migrationsförfaranden, inbegripet asylförfaranden, kontroller i samband med offentliga kontrakt och offentliga prov. Ecris-TCN används således för de uppräknade ändamålen endast om det i den nationella lagstiftningen har föreskrivits om kontroll av kriminalregisteruppgifter och användning av Ecris-TCN.

I artikelns 1 punkt åläggs centralmyndigheten således i de situationer som avses skyldighet att använda Ecris-TCN. Enligt det andra stycket i denna punkt får emellertid den myndighet som begär uppgifter i kriminalregister i vissa fall, utom när en tredjelandsmedborgare hos en centralmyndighet efterfrågar uppgifter om sig själv i kriminalregistret eller när begäran görs i syfte att erhålla uppgifter i kriminalregister enligt artikel 10.2 i direktiv 2011/93/EU (Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF) besluta att sådan användning av Ecris-TCN inte är lämplig.

I stycke 18 i förordningens ingress klargörs att även om centralmyndigheterna bör använda Ecris-TCN i alla de fall som avses i artikelns 1 punkt bör den myndighet som ansvarar för att driva brottmålsförfaranden kunna besluta att Ecris-TCN inte bör användas när detta inte skulle vara lämpligt med tanke på omständigheterna i fallet, t.ex. i vissa typer av brådskande brottmålsförfaranden, i fall av transitering, om uppgifter ur kriminalregister nyligen har erhållits via Ecris, eller om de avser ringa brott, särskilt ringa trafikbrott, överträdelser av allmänna kommunala föreskrifter och ringa brott mot allmän ordning.

Enligt stycke 20 i förordningens ingress bör det också vara möjligt för andra myndigheter som begär uppgifter ur kriminalregister att besluta att Ecris-TCN inte bör användas när detta inte skulle vara lämpligt med tanke på omständigheterna i fallet, t.ex. när vissa administrativa standardkontroller behöver göras vad gäller en persons yrkeskvalifikationer, i synnerhet om det är känt att begäran om uppgifter ur kriminalregister inte kommer att begäras från andra medlemsstater, oavsett resultatet av sökningen i Ecris-TCN.

Enligt stycke 21 i förordningens ingress klargörs dessutom att tredjelandsmedborgare bör ha rätt att få skriftlig information om sina egna uppgifter ur kriminalregistret i enlighet med lagen i den medlemsstat där de begär sådana uppgifter, och i enlighet med Ecris-rambeslutet. Innan den berörda medlemsstaten lämnar ut sådana uppgifter till en tredjelandsmedborgare, bör den göra en sökning i Ecris-TCN.

Tredjelandsmedborgares rätt att få information om sina egna uppgifter ur kriminalregistret samt i situationer där en person begär att få kontrollera sina egna uppgifter i kriminalregister enligt första punkten i uppräkningspunkten i punkt 1, vilka avses i stycke 21, torde avse situationer då en person i Finland med stöd av straffregisterlagen begär sina egna straffregisteruppgifter för ändamål om vilka föreskrivs i straffregisterlagen. Också i artikel 6 punkt 2 och 3 i Ecris-rambeslutet föreskrivs om situationer då en person ber att få information om sitt eget kriminalregister. I stycke 12 i ingressen till Ecris-rambeslutet klargörs att bestämmelserna gäller särskilt situationer då en person begär sina egna kriminalregisteruppgifter för arbete med barn.

Vid genomförandet av Ecris-rambeslutet inkluderades de nämnda bestämmelserna i artikel 6 i 20 § i EU-straffregisterlagen som täcker alla situationer enligt 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, då en person begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv som ska sändas till en annan aktör. På det sätt som förutsätts i förordningens ingress möjliggör bestämmelserna i straffregisterlagen att nämnda utdrag ges till tredjelandsmedborgare och enligt det som anges nedan görs innan uppgifterna överläts en sökning i Ecris-TCN-systemet liksom också artikel 7.1 i förordningen förutsätter. Också ovannämnda bestämmelser i Ecris-rambeslutet beaktas genom tillämpning av 20 § i EU-straffregisterlagen.

I ovannämnda fall då tredjelandsmedborgare begär sina egna uppgifter är det således inte fråga om registrerades rätt till insyn enligt 23 § i lagen om behandling av personuppgifter i brottmål, som baserar sig på artikel 14 i dataskyddsdirektivet, om vilka föreskrivs separat. I bestämmelserna om rätt att granska sina uppgifter är det fråga om rätt att få de uppgifter som gäller en själv av den personuppgiftsansvarige.

Texten i punkt 1 i artikeln baserar sig på artikel 6.1 i Ecris-rambeslutet, enligt vilket när uppgifter i en medlemsstats kriminalregister begärs för behandling av ett brottmål som rör en person eller för vilket annat ändamål som helst för behandling av ett brottmål kan medlemsstatens centralmyndighet i enlighet med den nationella lagstiftningen framställa en begäran om uppgifter ur kriminalregistret och därmed anslutna uppgifter till en annan medlemsstats centralmyndighet. Den principiella skillnaden mellan bestämmelserna är att centralmyndigheten enligt punkt 1 i artikeln är skyldig att använda Ecris-TCN när kriminalregisteruppgifter begärs, medan centralmyndigheten enligt artikel 6.1 i Ecris-rambeslutet då har möjlighet att begära kriminalregisteruppgifter.

I Finland har allmänna domstolar, åklagarmyndigheterna, Brottspåföljdsmyndigheten och polisen möjlighet att få uppgifter ur straffregistret i maskinläsbar form eller genom teknisk anslutning, så att myndigheten självständigt använder straffregistret för sådana ändamål som anges i 4 § (5 § 2 mom. i straffregisterlagen). Ordalydelsen i artikel 6.1 i Ecris-rambeslutet och artikel 7.1 i förordningen beaktar inte möjligheten att använda teknisk anslutning utan enligt dem är det centralmyndigheterna som agerar när de fått en begäran om uppgifter ur straffregistret. Ordalydelsen i artikel 6.1 i Ecris-rambeslutet har satts i verket i 19 § 1 mom. i EU-straffregisterlagen genom att möjligheten att använda teknisk anslutning beaktas så att Rättsregistercentralen för ett straffrättsligt förfarande som gäller en fysisk person framställer en begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter när en domstol, åklagarmyndighet, förundersökningsmyndighet eller Brottspåföljdsmyndigheten har begärt det.

I propositionen föreslås i EU-straffregisterlagen i det nya kap 3 a för det första en bestämmelse som baserar sig på ordalydelsen av 19 § 1 mom. i EU-straffregisterlagen, enligt vilken Rättsregistercentralen använder Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en i 19 § 1 mom. avsedd begäran för straffrättsliga förfaranden, när en domstol, åklagarmyndighet, förundersökningsmyndighet eller Brottspåföljdsmyndigheten har begärt det (13 d §). Bestämmelsen förtydligar det nationella förfarandet i förhållande till artikelns 1 punkt, som inte beaktas straffregistrets tekniska gränssnitt.

Utgångspunkten för artikelns 1 punkt är att Ecris-TCN alltid ska användas när en behörig nationell myndighet använder straffregisteruppgifter vid behandling av ett brottmål. Enligt stycke 2 i artikelns 1 punkt får den myndighet som begär uppgifter i kriminalregister emellertid i vissa fall besluta att sådan användning av Ecris-TCN inte är lämplig, utom i sådana fall när en tredjelandsmedborgare hos en centralmyndighet efterfrågar uppgifter om sig själv i kriminalregistret.

ret eller när begäran görs i syfte att erhålla uppgifter i kriminalregister enligt artikel 10.2 i direktiv 2011/93/EU, får den myndighet som begär uppgifter i kriminalregister. I enlighet med ovanstående innehåller stycke 18 i ingressen exempel på sådana situationer. När det gäller behandling av brottmål beslutar den myndighet som ansvarar för behandlingen av brottmålet, i Finland alltså domstolen, åklagarmyndigheten, förundersökningsmyndigheten eller Brottsåtgärdsverket om ändamålsenligheten. Dessa myndigheter kan således i enskilda fall besluta att det inte är ändamålsenligt att använda Ecris-TCN. Huvudregeln är dock att Ecris-TCN används.

Med tanke på en effektiv tillämpning av förordningen har det i propositionen ansetts motiverat att det i det nya 3 a kap. i EU-straffregisterlagen intas en bestämmelse som förtydligar i vilka situationer domstolen, åklagarmyndigheten, förundersökningsmyndigheten eller Brottsåtgärdsverket ska begära användning av Ecris-TCN av Rättsregistercentralen. Bestämmelsen kan anses nödvändig eftersom artikelns 1 punkt inte beaktar tekniska gränssnitt. Enligt den bestämmelse som föreslås i propositionen ska begäran framställas när straffregisteruppgifter används vid behandlingen av ett brottmål som gäller en tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, om inte något annat föreskrivs i förordningen (13 d §). På det sätt som förutsätts i artikel 2 i förordningen föreslås att bestämmelsen ska tillämpas också medborgare i en medlemsstat som även är medborgare i ett tredjeland. Med medborgare i en medlemsstat avses här och på andra ställen i propositionen medborgare i Finland.

Högsta domstolen har i sitt avgörande HD 2020:69 tagit ställning till på vilka villkor domstolen ska anskaffa en utredning över domar utomlands. Enligt det ska domstolen skaffa en utredning på samma villkor som ett straffregisterutdrag skaffas nationellt. I detta fall var det fråga om tolkningen av rådets rambeslut 2008/675/RIF om beaktande av fällande domar i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat. Enligt artikel 3.1 i rambeslutet ska varje medlemsstat säkerställa att man vid ett brottmål mot en person beaktar tidigare fällande domar som avkunnats mot samma person på andra grunder i andra medlemsstater i den utsträckning som tidigare inhemska fällande domar beaktas och att likvärdig rättslig verkan tillerkänns dem som för tidigare inhemska fällande domar, i enlighet med nationell lagstiftning. För att genomföra detta mål ska domstolen skaffa en utredning om utländska domar enligt samma villkor som straffregisterutdrag skaffas nationellt, för att tidigare brottslighet enligt 6 kap. 9 § 1 mom. i strafflagen kan beaktas vid valet av straffart. I avgörandet påverkade det straff som personen tidigare dömts till i en annan medlemsstat i EU straffet så att det blev strängare, men inverkan kan också med stöd av 7 kap. 9 § i strafflagen mildras. Den bestämmelse som föreslås i propositionen om användning av Ecris-TCN vid behandling av ett brottmål överensstämmer med den princip som uttrycks i Högsta domstolens avgörande.

Såsom ovan konstaterats innehåller punkt 1 i artikeln bestämmelser om användning av Ecris-TCN också för andra ändamål än behandling av brottmål. Dessa övriga användningsändamål räknas upp i punkt 1 i artikeln. I fråga om dem är medlemsstaterna inte skyldiga att använda Ecris-TCN, utan Ecris-TCN används om det föreskrivs om användningsändamålet i användning av straffregisteruppgifter och det föreskrivs om användning av Ecris-TCN i den nationella lagstiftningen.

Det förfarande för utbyte av straffregisteruppgifter mellan medlemsstaterna i enlighet med Ecris-rambeslutet, om vilket föreskrivs i EU-straffregisterlagen, tillämpas utom på behandling av brottmål (14 och 19 §) också på enskilda personers begäran om uppgifter om sig själv enligt 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen (15 ja 20 §), begäran på grund av arbete eller verksamhet med barn och unga personer (15 a och 20 a §) samt för begäran om utredning av en tillståndssökandes bakgrund som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer, om ändring av förordning (EG) nr

1907/2006 och om upphävande av förordning (EU) nr 98/2013 ((EU) 2019/1148) nedan *spräng-
ämneprekursorförordningen*, (15 b och 20 b §).

I fråga om alla ovannämnda ämnesgrupper förpliktigar EU-bestämmelserna att begära kriminalregisteruppgifter av en annan medlemsstat eller att överlämna straffregisteruppgifter till en annan medlemsstat. I övrigt förpliktigar inte Ecris-rambeslutet eller andra EU-bestämmelser till att begära eller överlämna kriminalregisteruppgifter för andra användningsändamål än för behandling av brottmål, utan enligt artikel 7.2 i Ecris-rambeslutet utlämnas uppgifter i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Finland beslöt vid genomförandet av Ecris-rambeslutet att bestämma att uppgifter kan överlämnas för andra ändamål än behandling av brottmål endast till den del som EU-bestämmelserna förutsätter att uppgifter ska begäras eller överlämnas. Denna lösning motsvarade lagutskottets ställningstagande i utlåtandet 17/2006 rd, där det förhåller sig med förbehåll till bestämmelser enligt vilka uppgifter kan överlämnas också på andra grunder än för behandling av brottmål (RP 1/2012 rd, s. 28).

I propositionen har på motsvarande sätt ansetts motiverat att Ecris-TCN i Finland används för andra användningsändamål än behandling av brottmål endast i sådana situationer då Ecris-rambeslutet eller andra EU-bestämmelser i Ecris-samarbetet förpliktigar till att begära straffregisteruppgifter av en annan medlemsstat eller med stöd av en begäran till överlämnande av straffregisteruppgifter till Finland. Det har i propositionen ansetts att användning av Ecris-TCN för sådana användningsändamål som Ecris-rambeslutet eller andra EU-bestämmelser inte förpliktigar till att i Ecris-samarbetet begära straffregisteruppgifter av en annan medlemsstat eller med stöd av en begäran till överlämnande av straffregisteruppgifter till Finland skulle medföra en omotiverad administrativ börda eftersom man sannolikt inte skulle få egentliga straffregisteruppgifter från en annan medlemsstat.

På grund av detta föreslås i propositionen att det i det föreslagna nya 3 a kap. i EU-straffregisterlagen för det första intas en bestämmelse om att Ecris-TCN används med anledning av en begäran från en enskild person. Bestämmelsen baserar sig på 20 § i EU-straffregisterlagen, där det fastställs att Rättsregistercentralen när en enskild person begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, ska framställa en begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter. Gällande bestämmelse tillämpas endast på medborgare i en annan medlemsstat. Bestämmelsen grundar sig på artikel 6.3 i Ecris-rambeslutet. Det föreslås att det till artikel 6 i Ecris-rambeslutet, som nämns i Ecris-direktivet, ska fogas en ny punkt 3 a som innehåller motsvarande bestämmelse om medborgare i tredjeländer. Nämnda punkt 3 a behandlas senare i propositionen och det föreslås att 20 § i EU-straffregisterlagen ska kompletteras med ett nytt 2 mom. som innehåller bestämmelser som motsvarar bestämmelserna enligt nämnda punkt 3 a.

Enligt det föreslagna nya 3 a kap. ska Rättsregistercentralen använda Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan en begäran som avses i 20 § 2 mom. framställs, när en enskild person, som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv av Rättsregistercentralen i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen (13 e §). På det sätt som förutsätts i artikel 2 i förordningen föreslås att bestämmelsen ska tillämpas också på medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland. I bestämmelsen anges att Rättsregistercentralen är skyldig att använda Ecris-TCN, eftersom de användningsändamål som avses där överensstämmer med förordningens artikel 7.1 andra led, där en tredjelandsmedborgare eller en medborgare i en med-

lemsstat som också är medborgare i ett tredjeland av centralmyndigheten begär straffregisteruppgifter beträffande sig själv eller när begäran görs i syfte att erhålla uppgifter i kriminalregister enligt artikel 10.2 i direktiv 2011/93/EU. Enligt detta led ska Ecris-TCN alltid tillämpas i dessa fall.

Enligt 6 § 1 mom. i straffregisterlagen har en enskild person rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för visum, arbetstillstånd, uppehållstillstånd eller något annat motsvarande ändamål. Enligt Rättsregistercentralen begärs utdrag närmast för utländska myndigheter. Dessutom har en enskild person rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att visa upp det för en myndighet eller något annat organ i en främmande stat med tanke på adoption. Andra användningsändamål för Ecris-TCN än behandling av brottmål bör vara sådana som räknas upp i artikelns 1 punkt eller annars bör kommissionen meddelas om dem i enlighet med punkt 2 som behandlas nedan. Användningsändamål enligt 6 § 1 mom. i straffregisterlagen kan anses överensstämma med den första punkten i förteckningen i artikelns 1 punkt, kontroll av en persons egna uppgifter i kriminalregister på begäran av honom eller henne. Dessutom kan det anses vara fråga om erhållande av licens eller tillstånd i tredje punkten i förteckningen eller visering, förvärv av medborgarskap och migrationsförfaranden, inbegripet asylförfaranden, enligt punkt 6 i förteckningen i artikelns 1 punkt. De punkter som räknas upp i artikelns 1 punkt kan anses täcka användningsändamålen i 6 § 1 mom. i straffregisterlagen. Över dem behöver således inte lämnas något meddelande till kommissionen enligt punkt 2 i artikeln.

Enligt 6 § 2 och 3 mom. i straffregisterlagen får en enskild person ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för en uppgift som avses i 2 § i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002). Detta ändamål kan anses överensstämma med den första punkten i förteckningen i artikelns 1 punkt, kontroll av en persons egna uppgifter i kriminalregistret på dennes begäran. Dessutom är det fråga om prövning inför anställning i punkt 4 i förteckningen. De punkter som räknas upp i artikelns 1 punkt kan anses täcka användningsändamålen i 6 § 2 och 3 mom. i straffregisterlagen. Över dem behöver således inte lämnas något meddelande till kommissionen enligt punkt 2 i artikeln.

Enligt 6 § 4 mom. i straffregisterlagen får en person få också ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att kunna vara klassificerare av bildprogram enligt lagen om bildprogram (710/2011). Detta ändamål kan anses överensstämma med den första punkten i förteckningen i artikelns 1 punkt, kontroll av en persons egna uppgifter i straffregistret på dennes begäran. Dessutom är det fråga om prövning inför anställning i punkt 4 i förteckningen. De punkter som räknas upp i artikelns 1 punkt kan anses täcka användningsändamålen i 6 § 4 mom. i straffregisterlagen. Över dem behöver således inte lämnas något meddelande till kommissionen enligt punkt 2 i artikeln.

Enligt 6 § 5 mom. i straffregisterlagen får en studerande ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att i sådana praktiska uppgifter i läroanstalten, på en arbetsplats eller i en annan inlärningsmiljö eller under praktik som har samband med utbildningen kunna åta sig en uppgift som i väsentlig grad består i att arbeta med minderåriga och där ett utdrag på begäran ska visas upp för utbildningsanordnaren eller högskolan i enlighet med lagen om yrkesutbildning (531/2017), yrkeshögskolelagen (932/2014) eller universitetslagen (558/2009). Detta ändamål kan anses överensstämma med den första punkten i förteckningen i artikelns 1 punkt, kontroll av en persons egna uppgifter i kriminalregistret på begäran av honom eller henne. De övriga ändamål som räknas upp i artikelns 1 punkt är inte tillämpliga på användningsändamålet enligt 5 mom., eftersom det inte är fråga om en arbetssökande som avses i 4 punkten i förteckningen, utan en studerande, och inte heller om frivilligverksamhet som avses i 5 punkten i förteckningen.

Dessutom föreslås i propositionen att i det nya 3 a kap, som föreslås i EU-straffregisterlagen intas en bestämmelse om användning av Ecris-TCN för frivilligverksamhet. Bestämmelsen baserar sig på 20 a § 1 mom. i EU-straffregisterlagen, där det fastställs att Rättsregistercentralen för skötsel av ett sådant uppdrag som avses i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos frivilliga som deltar i verksamhet bland barn (148/2014) ska framställa en begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter, när Rättsregistercentralen har mottagit en begäran med den berörda personens samtycke om ett sådant straffregisterutdrag som avses i 6 a § i straffregisterlagen. Bestämmelsen baserar sig på artikel 10.3 i direktiv 2011/93/EU. Det föreslås att det i det föreslagna nya kap. 3 a intas en bestämmelse enligt vilken Rättsregistercentralen ska använda Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en begäran som avses i 20 a § 1 mom., när det med samtycke av personen i fråga, som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland, med stöd av 6 a § i straffregisterlagen har begärts ett straffregisterutdrag från Rättsregistercentralen för skötseln av en uppgift som avses i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos frivilliga som deltar i verksamhet bland barn (13 f §). På det sätt som förutsätts i artikel 2 i förordningen föreslås att bestämmelsen ska vara tillämplig också på medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland. I bestämmelsen anges skyldighet för Rättsregistercentralen att använda Ecris-TCN, eftersom användningsändamålet enligt det skulle överensstämma med andra ledet i artikelns punkt 1 där begäran om straffregisterutdrag görs enligt artikel 10.3 i direktiv 2011/93/EU. Enligt detta led ska Ecris-TCN alltid användas i dessa fall.

Enligt 6 a § i straffregisterlagen ska sådana organisatörer av frivilliguppdrag som avses i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos frivilliga som deltar i verksamhet bland barn få utdrag som avses i 6 § 2 mom. i denna lag med den frivilliges samtycke och under de förutsättningar som anges i den lagen. Detta ändamål kan anses överensstämma med punkt 5 i förteckningen i artikelns 1 punkt, prövning för frivilligverksamhet som innefattar direkta och regelbundna kontakter med barn eller utsatta personer. Denna punkt i förteckningen kan anses täcka användningsändamålen i 6 a §. Det behöver således inte lämnas något meddelande till kommissionen enligt punkt 2 i artikeln.

I propositionen föreslås dessutom att det i det nya 3 a kap, som föreslås i EU-straffregisterlagen intas en bestämmelse om att Ecris-TCN ska användas i situationer som avses i sprängämnesförordningen. Bestämmelsen baserar sig på 20 b § i EU-straffregisterlagen där det anges att Rättsregistercentralen för det syfte som avses i artikel 6.1 c i förordningen om sprängämnesprekursorer när Polisstyrelsen har begärt det, ska framställa en begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter som gäller den som ansöker om tillstånd för sprängämnesprekursorer. Bestämmelsen baserar sig på artikel 6.9 i sprängämnesförordningen. Enligt den bestämmelse som föreslås intas i det nya 3 a kap. ska Rättsregistercentralen använda Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en begäran som avses i 20 b §, när Polisstyrelsen har begärt det för ett ändamål som avses i artikel 6.1 c i sprängämnesförordningen (13 g §). I bestämmelsen anges skyldighet för Rättsregistercentralen att använda Ecris-TCN när Polisstyrelsen begär det.

Med tanke på en effektiv tillämpning av förordningen har det i propositionen ansetts motiverat att det i det nya 3 a kap. i EU-straffregisterlagen dessutom intas en bestämmelse som förtydligar i vilka situationer Polisstyrelsen begär att Rättsregistercentralen ska använda Ecris-TCN. Bestämmelsen kan anses nödvändig för att förtydliga förfarandet i nationell praxis. Enligt den föreslagna bestämmelsen i propositionen ska begäran framställas när straffregisteruppgifter an-

vänds för att utreda sökandens bakgrund enligt artikel 6 i förordningen om sprängämnesprekursorer i fråga om en tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, om inte något annat föreskrivs i förordningen (13 g §). På det sätt som förutsätts i artikel 2 i förordningen föreslås att bestämmelsen ska tillämpas också på medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland.

Såsom ovan konstaterats möjliggör andra ledet i punkt 1 i artikeln att den myndighet som begär straffregisteruppgifter i enskilda fall kan besluta att det inte är ändamålsenligt att använda Ecris-TCN. Såsom ovan nämnts innehåller stycke 20 i förordningens ingress ett exempel på en sådan situation. Polisstyrelsen kan således i enskilda fall besluta att det inte är ändamålsenligt att använda Ecris-TCN. Huvudregeln är dock att Ecris-TCN ska användas.

Utredning av en sökandes bakgrund i artikel 6.1 c i förordningen om sprängämnesprekursorer ansluter sig till tillståndsförfarandet enligt artikel 6. Detta användningsändamål kan anses vara erhållande av licens eller tillstånd som avses i tredje punkten i förteckningen i artikelns 1 punkt. Denna punkt i förteckningen kan anses täcka användningsändamålet enligt artikel 6 i förordningen om sprängämnesprekursorer. Det behöver således inte lämnas något meddelande till kommissionen om detta enligt punkt 2 i artikeln.

Till den del det är fråga om annat än behandling av brottmål överlämnas straffregisteruppgifter i ovan nämnda situationer för ändamål som hör till tillämpningsområdet för EU:s allmänna dataskyddsförordning. Om behandlingen av personuppgifter isom rör fällande domar och brott föreskrivs i artikel 10 i dataskyddsförordningen och i 7 § i dataskyddslagen. Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas det som i 6 § 2 mom. föreskrivs om åtgärder för att skydda den registrerades rättigheter även vid behandling av sådana personuppgifter som avses i 7 § 1 mom.

Det har i propositionen ansetts motiverat att Rättsregistercentralen då den gör sökningar i Ecris-TCN enligt denna artikel får rätt att använda fingeravtrycksuppgifter som fås ur polisens informationssystem för att göra dessa sökningar. Detta förutsätter att Rättsregistercentralen först har rätt att göra en sökning på basis av alfanumeriska uppgifter för att få fram fingeravtrycksuppgifterna. På basis av dessa fingeravtrycksuppgifter och alfanumeriska uppgifter kunde Rättsregistercentralen göra en sökning i Ecris-TCN. Vid sökningarna tillämpas samma principer som i fråga om föreslagna 13 a § 2 mom. i samband med artikel 5 ovan. Rättsregistercentralen överlåter inte fingeravtrycksuppgifterna vidare. Användning av skulle möjliggöra exakt identifiering av tredjelandsmedborgare och minimera felaktiga träffar. Punkt 5 i artikeln, för vilken redogörs nedan, möjliggör sökningar i Ecris-TCN med alla uppgifter som avses i artikel 5.1, således också med fingeravtrycksuppgifter. Förordningen innehåller dock inte några bestämmelser om centralmyndighetens rätt att få fingeravtrycksuppgifter för att kunna göra sökningar. I propositionen föreslås att en bestämmelse som möjliggör sådana sökningar ska tas med i det nya 3 a kap. i EU-straffregisterlagen (13 c § 1 mom.). Dessutom föreslås som en nödvändig skyddsåtgärd en bestämmelse om tiden för förvaring av fingeravtrycksuppgifter.

Enligt *punkt 2* i artikeln ska varje medlemsstat som beslutar, om så föreskrivs i och i enlighet med nationell rätt, att använda Ecris-TCN för andra ändamål än de som anges i punkt 1 i syfte att få uppgifter om tidigare fällande domar via Ecris senast dagen för driftstart enligt artikel 35.4, eller när som helst därefter, underrätta kommissionen om sådana andra ändamål och eventuella ändringar av sådana ändamål. Kommissionen ska offentliggöra sådana underrättelser i Europeiska unionens officiella tidning inom 30 dagar från det att underrättelserna mottagits.

Ovan har vad gäller punkt 1 i artikeln konstaterats att Finland inte har behov att göra underrättelser enligt punkt 2.

Enligt *punkt 3* i artikeln får Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten utöver centralmyndigheten söka i Ecris-TCN. Enligt punkten har dessa i enlighet med artiklarna 14–18 rätt att söka i Ecris-TCN för att identifiera de medlemsstater som innehar uppgifter i kriminalregister om en tredjelandsmedborgare. De får emellertid inte föra in, rätta eller radera några uppgifter i Ecris-TCN.

Punkt 3 i artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt *punkt 4* i artikeln får de behöriga myndigheterna, för de ändamål som avses i punkterna 1–3, också söka i Ecris-TCN för att med avseende på en person som är unionsmedborgare kontrollera huruvida någon medlemsstat innehar uppgifter i kriminalregister om denna person i egenskap av tredjelandsmedborgare. Bestämmelsen möjliggör alltså sökningar i Ecris-TCN även om personen i fråga enligt uppgifter som den behöriga myndigheten har är unionsmedborgare och inte en tredjelandsmedborgare. Med en sådan sökning som avses i punkten kan man kontrollera om en unionsmedborgare har anteckningar i straffregistret som tredjelandsmedborgare, vilket innebär att personen är en dubbelmedborgare. Enligt bestämmelsen kan sökningar göras av behöriga myndigheter, dvs. enligt definitionen i artikel 3.6 i Finland av Rättsregistercentralen samt därtill av Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten. Förordningen fastställer inte i vilka situationer eller på vilka grunder sökningar ska göras. Eftersom det är fråga om en förordning och bestämmelsen innehåller ingen hänvisning till nationell lagstiftning, ska bestämmelsen tillämpas som sådan.

Punkt 4 i artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

När de behöriga myndigheterna söker i Ecris-TCN, får de enligt *punkt 5* i artikeln använda alla eller bara vissa av de uppgifter som avses i artikel 5.1. Det minimum av uppgifter som krävs för att söka i systemet ska specificeras i en genomförandeakt som antagits i enlighet med artikel 10.1 g.

I nämnda artikel 10 ges kommissionen rätten att anta genomförandeakter. Enligt artikel 10.1 g ska kommissionen godkänna åtkomst till och sökning i Ecris-TCN i enlighet med artikel 7. Som det har konstaterats ovan är det meningen att kommissionen ska anta genomförandeakten med stöd av artikel 10.1 våren 2022.

Punkt 5 i artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt *punkt 6* i artikeln får de behöriga myndigheterna också söka i Ecris-TCN med användning av ansiktsbilder, förutsatt att en sådan funktion har genomförts i enlighet med artikel 6.2.

Såsom det har konstaterats ovan ska bestämmelserna enligt artikel 6.2 antas i ett senare skede. Punkt 6 i artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I *punkt 7* i artikeln anges vilka uppgifter Ecris-TCN lämnar ut, när det görs sökningar i det och hur de utlämnade uppgifterna kan användas. Vid en träff ska det centrala systemet enligt punkten automatiskt förse den behöriga myndigheten med information om de medlemsstater som innehar uppgifter ur kriminalregister om tredjelandsmedborgaren, tillsammans med de tillhörande referensnumren och eventuella motsvarande identitetsuppgifter. Punkten fastställer att sådana identitetsuppgifter endast ska användas för att kontrollera den berörda tredjelandsmedborgarens identitet. Enligt punkten får resultatet av en sökning i det centrala systemet därtill endast användas för att göra en ansökan enligt artikel 6 i Ecris-rambeslutet eller en sådan begäran som avses i artikel 17.3 i förordningen.

Ansökan enligt artikel 6 gäller en begäran att lämna uppgifter ur straffregister som en centralmyndighet ställt en centralmyndighet i en annan medlemsstat. En begäran enligt artikel 17.3 gäller en fråga som Eurojust ställt en medlemsstat i fråga om lämnandet av uppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation.

Eftersom uppgifterna enligt punkten lämnas till en behörig myndighet som avses i artikel 3.6, ska uppgifterna i Finland lämnas till Rättsregistercentralen. Såsom det har konstaterats ovan i motiveringarna till artikel 6, gör punkten det inte möjligt att lämna ut uppgifter som lämnats till Rättsregistercentralen till andra myndigheter eller parter.

Punkt 7 i artikeln kan tillämpas direkt, men i propositionen föreslås som nödvändig skyddsåtgärd en bestämmelse som gäller tiden för bevarandet av uppgifter om fingeravtryck (13 c § 2 mom.).

Vid utebliven träff ska det centrala systemet enligt *punkt 8* i artikeln automatiskt underrätta den behöriga myndigheten. I Finland sänds uppgiften till Rättsregistercentralen.

Punkt 8 i artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

KAPITEL III Lagring och ändring av uppgifter

Artikel 8 i förordningen innehåller bestämmelser om uppgifternas lagringsperiod. Enligt *punkt 1* i artikeln ska varje uppgiftspost lagras i det centrala systemet så länge som de uppgifter som gäller de fällande domarna mot den berörda personen lagras i kriminalregistret. Enligt *punkt 2* i artikeln ska den dömande medlemsstatens centralmyndighet efter utgången av den lagringsperiod som avses i punkt 1 radera uppgiftsposten, inbegripet uppgifter om fingeravtryck eller ansiktsbilder, ur det centrala systemet. Raderingen ska om möjligt ske automatiskt, och under inga omständigheter senare än en månad efter lagringsperiodens utgång.

I 10 § i straffregisterlagen finns bestämmelser om radering av uppgifter ur straffregistret. Enligt punkt 1 i artikeln ska straffregisteruppgifter som Rättsregistercentralen lagrat i Ecris-TCN raderas enligt bestämmelserna i 10 § i den lagen. Enligt 50 § 2 mom. i lagen om verkställighet av böter får uppgifter i bötesregistret inte lämnas ut efter att tre år förflutit från det att en lagakraftvunnen dom eller något annat slutligt myndighetsavgörande har avkunnats eller meddelats. Enligt 52 § i lagen ska uppgifterna i bötesregistret raderas fem år efter det att verkställigheten av den i denna lag avsedda påföljd som uppgifterna hänför sig till har slutförts. Enligt bestämmelserna bevaras uppgifterna i bötesregistret därmed längre än vad de enligt 50 § 2 mom. kan lämnas ut.

I propositionen har det ansetts vara motiverat att de bötesregisteruppgifter som Rättsregistercentralen lagrat i Ecris-TCN ska raderas vid den tidpunkt som nämns i 50 § 2 mom., varefter de enligt bestämmelsen inte längre kan lämnas ut. I propositionen föreslås att en bestämmelse som klargör detta ska införas i det nya 3 a kap. (13 h § 1 punkten) i EU-straffregisterlagen.

Såsom det har konstaterats ovan ska fingeravtryck enligt artikeln raderas samtidigt som uppgifterna i straffregistret och bötesregistret. Detta innebär att fingeravtryck inte kan raderas ur en uppgiftspost innan uppgifterna i straffregistret och bötesregistret raderas. I 33 § 4 mom. i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet föreskrivs det om raderingen av signalementsuppgifter som behandlas för fastställande av identiteten, dvs. även fingeravtryck, ur polisens personregister. Enligt momentet ska uppgifterna raderas senast tio år efter att den sista uppgiften om en person misstänkt för brott infördes. Uppgifterna ska dock raderas senast tio år

efter den registrerades död, om det strängaste föreskrivna straffet för det grövsta brott som använts som grund för registrering är fängelse i minst ett år. Enligt 33 § 7 mom. får dock alla i 1–5 mom. avsedda personuppgifter som anknyter till brottmål fortfarande bevaras, om de behövs med tanke på utredning, övervakning eller av någon annan grundad anledning eller för att trygga de rättigheter som den registrerade, någon annan part eller en person som hör till polispersonalen har. Nödvändigheten av fortsatt bevarande av personuppgifter ska bedömas minst vart femte år.

Såsom det har konstaterats ovan finns det i 10 § i straffregisterlagen bestämmelser om raderingen av uppgifter ur straffregistret. Enligt paragrafens 1 mom. ska uppgifter raderas ur straffregistret enligt följande: 1) uppgifter om villkorligt fängelse och om böter, samhällstjänst eller övervakning som har dömts ut utöver villkorligt fängelse, om ungdomsstraff, böter i stället för ungdomsstraff samt om avsättning och samfundsbot sedan fem år förflutit, 2) uppgifter om ovillkorligt fängelsestraff på högst två år, om övervakningsstraff och om samhällstjänst sedan tio år förflutit samt 3) uppgifter om ovillkorligt fängelsestraff på över två och högst fem år samt om dom genom vilken någon lämnats obestraftad med stöd av 3 kap. 4 § 1 och 2 mom. i strafflagen sedan tjugo år förflutit från det den lagakraftvunna domen gavs. Enligt paragrafens 2 mom. raderas en uppgift om ett enskilt straff dock inte, om straffregistret innehåller sådana uppgifter om den registrerade som enligt 1 mom. ännu inte kan raderas. Alla uppgifter om den registrerade raderas dock ur straffregistret när han har avlidit eller då nittio år förflutit sedan hans födelse. Ett benådningsbeslut inverkar inte på raderingen av straffregisteruppgifter.

Det är besvärligt att sammanfoga raderingstiderna i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet och i straffregisterlagen, eftersom raderingsrunden är å ena sidan miniminivån på den maximala straffen för ett brott och å andra sidan den dömda straffen. Såsom det har konstaterats ovan gällande artikel 5, har det för tagande av fingeravtryck i 9 kap. 3 § i tvångsmedelslagen inte föreskrivits någon tröskel i anknytning till straffskalan eller den dömda straffen. Enligt den föreslagna nya 9 kap. 3 a § i tvångsmedelslagen ska förutsättningen för tagande av fingeravtryck vara ett lagakraftvunnet fängelsestraff i minst sex månader. Detta innebär att uppgifter om fingeravtryck kan på omfattande sätt ingå i de uppgifter för fastställande av identiteten som bevarats i Ecris-TCN.

I vissa situationer är bevaringstiden enligt 10 § i straffregisterlagen längre än enligt 33 § 4 mom. i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet. Till exempel bevaringstiden på tio år enligt 10 § 1 mom. 2 punkten i straffregisterlagen och bestämmelsen i 10 § 2 mom. i straffregisterlagen enligt vilken en uppgift om ett enskilt straff dock inte raderas ur straffregistret, om registret innehåller sådana uppgifter om en person som enligt 1 mom. ännu inte kan raderas, leder till en längre bevaringstid än enligt 33 § 4 mom. Det samma gäller 10 § 2 mom. i straffregisterlagen, enligt vilket en uppgift om ett ovillkorligt fängelsestraff raderas när ifrågavarande person har avlidit eller då nittio år förflutit sedan hans födelse.

Å andra sidan raderas uppgifter om fingeravtryck ur polisens personregister med stöd av 33 § 4 mom. i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet senast tio år efter den registrerades död, om det strängaste föreskrivna straffet för det grövsta brott som använts som grund för registrering är fängelse i minst ett år. Uppgifter om fingeravtryck får dock med stöd av paragrafens 7 mom. bevaras även under en längre tid, om de behövs med tanke på utredning, övervakning eller av någon annan grundad anledning eller för att trygga de rättigheter som den registrerade, någon annan part eller en person som hör till polispersonalen har. Den längsta tillåtna bevaringstiden för uppgifter i polisens personregister är därmed längre än enligt 10 § 2 mom. i straffregisterlagen, enligt vilken uppgifterna raderas när ifrågavarande person har avlidit eller då nittio år har förflutit sedan hans födelse.

När det gäller uppgifter i bötesregistret föreslås det att uppgifter i bötesregistret enligt det nya 3 a kap. 13 h § 1 punkt i EU-straffregisterlagen ska raderas ur Ecris-TCN när tre år har förflutit från det att den lagakraftvunna domen eller det slutliga myndighetsavgörandet avkunnades eller meddelades. Detta innebär att uppgifterna i bötesregistret alltid raderas före de tidsfrister som utsatts i 33 § 4 mom. i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet.

För klarhetens skull föreslås det i propositionen att en bestämmelse som klargör när uppgifter om fingeravtryck raderas ur Ecris-TCN ska införas i det nya 3 a kap. (13 h § 2 punkten) i EU-straffregisterlagen som föreslås. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska uppgifter raderas inom de tidsfrister som anges i 10 § i straffregisterlagen eller, om det enbart gäller uppgifter som hänför sig till bötesregistret, inom den tidsfrist som avses i den föreslagna 13 h § 1 punkten. Såsom det har konstaterats ovan kan uppgifter om fingeravtryck i vissa situationer bevaras i Ecris-TCN en längre tid än vad som föreskrivs i 33 § 4 mom. i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet. Detta kan dock inte betraktas som problematiskt, eftersom 33 § 7 mom. möjliggör, såsom konstaterats ovan, en längre bevaringstid av bland annat en motive-rad anledning. Förordningen möjliggör inte heller en kortare bevaringstid.

Såsom konstaterats ovan föreslås det i propositionen att Rättsregistercentralen inte ska lagra ansiktsbilder i en uppgiftspost, vilket innebär att bestämmelserna i artikel 8 inte har någon betydelse när det gäller ansiktsbilder.

Såsom det har konstaterats ovan i anknytning till artikel 5 är det med tanke på genomförandet av förordningen och handhavandet av Rättsregistercentralens uppgifter, som enligt artikel 23 ska fungera som personuppgiftsansvarig, nödvändigt att bevara en nationell kopia av uppgifter som förts in i Ecris-TCN-systemet och om ändringar i dem (det föreslagna 13 a § 3 mom.). Uppgifterna i den nationella kopian ska bevaras så länge som det finns uppgifter i det centraliserade systemet. Därför ska det i det föreslagna 13 a § 3 mom. föreskrivas att uppgifterna i fråga ska raderas när uppgiftsposten raderas ur Ecris-TCN-systemet. När det gäller bevaringstiden av uppgifter om fingeravtryck motsvarar detta innehållet i den föreslagna 13 h § 2 punkten. Genom att bevara en kopia av uppgifter som överförts till uppgiftsposten ser man till att en kopia av också de överförda fingeravtrycken blir kvar hos den personuppgiftsansvarige tills uppgiftsposten raderas ur det centraliserade systemet.

I **artikel 9** i förordningen finns bestämmelser om ändring och radering av uppgifter. Enligt *punkt 1* i artikeln får medlemsstaterna ändra eller radera de uppgifter som de har fört in i Ecris-TCN. Enligt *punkt 2* i artikeln ska varje ändring av de uppgifter i kriminalregistret som ledde till skapandet av en uppgiftspost i enlighet med artikel 5 innefatta en identisk ändring, utan onödigt dröjsmål, av de uppgifter som lagrats i den uppgiftsposten i det centrala systemet av den dömande medlemsstaten.

I *punkt 3* i artikeln föreskrivs om förfarandet som ska iakttas om en dömande medlemsstat har anledning att tro att de uppgifter som den har registrerat i det centrala systemet är felaktiga eller att uppgifter har behandlats i det centrala systemet i strid med förordningen. Enligt led a i punkten ska den dömande medlemsstaten omedelbart inleda ett förfarande för att kontrollera de berörda uppgifternas riktighet eller lagligheten i behandlingen av dessa. Enligt led b ska den dömande medlemsstaten rätta uppgifterna eller radera dem från det centrala systemet utan onödigt dröjsmål.

Skyldigheterna enligt punkterna 1–3 i artikeln gäller i Finland Rättsregistercentralen.

I *punkt 4* i artikeln föreskrivs om förfarandet som ska iakttas om en annan medlemsstat än den dömande medlemsstat som har fört in uppgifterna har anledning att tro att uppgifterna är felaktiga eller att uppgifter har behandlats i strid med förordningen. Enligt punkten ska medlemsstaten i fråga utan onödigt dröjsmål kontakta den dömande medlemsstatens centralmyndighet. Enligt andra stycket i punkten ska den dömande medlemsstaten i enlighet med led a omedelbart inleda ett förfarande för att kontrollera de berörda uppgifternas riktighet eller lagligheten i behandlingen av dessa. Enligt led b ska den dömande medlemsstaten om nödvändigt rätta uppgifterna eller radera dem från det centrala systemet utan onödigt dröjsmål. Enligt led c ska den dömande medlemsstaten utan onödigt dröjsmål informera den andra medlemsstaten om att uppgifterna har rättats eller raderats, alternativt om skälen till att uppgifterna inte har rättats eller raderats.

Även skyldigheterna enligt punkt 4 i artikeln gäller Rättsregistercentralen i egenskap av antingen centralmyndigheten i en annan medlemsstat eller centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten.

Ändringen av uppgifter enligt punkt 1 i artikeln och rättande eller radering av uppgifter som avses i punkterna 3 och 4 i artikeln kan förutsätta att Rättsregistercentralen har rätt att behandla uppgifter om fingeravtryck som har erhållits från polisens informationssystem. Därför ska det föreslagna 13 a § 2 mom. i EU-straffregisterlagen också täcka rättelse, ändring eller radering av uppgifter om fingeravtryck. Enligt förslaget ska Rättsregistercentralen lagra en kopia av de uppgifter som förts in i Ecris-TCN-systemet och av ändringar i dem (13 a § 3 mom.).

Ett dylikt behov kan i synnerhet uppstå i situationer i vilka det misstänks att de fingeravtryck som Rättsregistercentralen sparar i uppgiftsposten är felaktiga. Situationen förutsätter också en jämförelse av uppgifter om fingeravtryck. På ovannämnda sätt är Rättsregistercentralen i enlighet med artikel 23 i förordningen i egenskap av den personuppgiftsansvarige ansvarig för att uppgifterna är korrekta, men i vissa fall blir det nödvändigt att försäkra sig om uppgifternas förfrihet i samarbete med polisen. Rättsregistercentralen har inte den nödvändiga sakkännedom att jämföra uppgifter om fingeravtryck.

Därför föreslås det att det i 13 a § 4 mom. ska införas en bestämmelse enligt vilken polisen på Rättsregistercentralens begäran har rätt att jämföra fingeravtryck för att säkerställa att de är korrekta. Med stöd av gällande lagstiftning har polisen inte rätt att behandla fingeravtryck för ett dylikt ändamål på en annan myndighets vägnar.

KAPITEL IV Utveckling, drift och ansvarsområden

I **artikel 10** i förordningen finns bestämmelser om kommissionens rätt att anta genomförandeakter. Enligt *punkt 1* i artikeln ska kommissionen snarast möjligt anta de genomförandeakter som är nödvändiga för den tekniska utvecklingen och genomförandet av Ecris-TCN. Enligt *punkt 2* i artikeln antas de genomförandeakter som avses i punkt 1 i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

Såsom det har konstaterats ovan är det meningen att kommissionen våren 2022 ska anta genomförandeakten som avses i artikel 10.1.

Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I **artikel 11** i förordningen finns bestämmelser om utvecklingen och den operativa förvaltningen av Ecris-TCN. Enligt *punkt 1* i artikeln ska EU-Lisa ansvara för utveckling och den operativa

förvaltningen av Ecris-TCN och enligt *punkt 2* för vidareutveckling och underhåll av Ecris referensprogramvara. Enligt *punkt 3* i artikeln ska EU-Lisa fastställa utformningen av Ecris-TCN:s fysiska struktur och enligt *punkt 4* utveckla och genomföra Ecris-TCN. I *punkt 5* i artikeln finns bestämmelser om inrättandet av en programstyrelse, dess sammansättning och uppgifter. Programstyrelsen ska säkerställa en lämplig hantering av utformnings- och utvecklingsfasen av Ecris-TCN och säkerställa konsekvens mellan centrala och nationella Ecris-TCN-projekt och nationell programvara för genomförande av Ecris. I *punkt 6* finns bestämmelser om fastställandet av programstyrelsens arbetsordning, i *punkt 7* om dess ordförandeskap och i *punkt 8* om utgifter. I *punkt 9* i artikeln föreskrivs om verksamheten av den rådgivande grupp som avses i artikel 39 under utformnings- och utvecklingsfasen. I *punkt 10* i artikeln finns bestämmelser om säkerställandet av konfidentialiteten och integriteten för de uppgifter som lagras i Ecris-TCN, i *punkt 11* om uppgifter i anknytning till EU-Lisas kommunikationsinfrastruktur och i *punkt 12* om uppgifterna i anknytning till kommissionens kommunikationsinfrastruktur. I *punkt 13* i artikeln föreskrivs om EU-Lisas skyldigheter gällande kvalitetskontrollen av uppgifter lagrade i Ecris-TCN och i *punkt 14* om uppgifter i anknytning till den operativa förvaltningen av Ecris-TCN. Enligt *punkt 15* i artikeln ska EU-Lisa utföra uppgifter som rör tillhandahållandet av utbildning i den tekniska användningen av Ecris-TCN och Ecris referensprogramvara. I *punkt 16* i artikeln föreskrivs om tillämpningen av regler avseende tystnadsplikt eller andra likvärdiga konfidentialitetskrav på all personal som arbetar med uppgifter som registrerats i EU-Lisas samtliga centrala system.

Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 12 innehåller bestämmelser om medlemsstaternas skyldigheter. Enligt *punkt 1* i artikeln ska varje medlemsstat ansvara för a) säkerställande av en säker anslutning mellan sina nationella datoriserade kriminalregister och fingeravtrycksdatabaser och den nationella centrala åtkomstpunkten, b) utveckling, drift och underhåll av den anslutning som avses i led a, c) säkerställande av en anslutning mellan sina nationella system och Ecris referensprogramvara, d) förvaltning av och arrangemang för hur vederbörligen bemyndigad personal vid centralmyndigheterna ska ges åtkomst till Ecris-TCN i enlighet med förordningen och upprättande och regelbunden uppdatering av en förteckning över sådan personal och de profiler som avses i artikel 19.3 g. Enligt led g ska en medlemsstat säkerställa att alla myndigheter med rätt till åtkomst till Ecris-TCN skapar profiler som beskriver arbetsuppgifter och ansvarsområden för personer som är behöriga att föra in, rätta, radera, konsultera och söka uppgifter.

För uppfyllandet av skyldigheterna enligt punkt 1 i artikeln ska i Finland ansvara Rättsregistercentralen. På säkerställande av en säker anslutning enligt artikel 12.1 a tillämpas bestämmelserna om informationssäkerheten av datanät i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen samt i synnerhet dess bestämmelser om överföring av information i informationsnätet samt bestämmelserna om skyddandet av personuppgifter i 31 och 32 § i dataskyddslagen för brottmål. Enligt 14 § 1 mom. i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen ska informationen överföras i ett krypterat eller på annat sätt skyddat format, om en myndighet överför sekretessbelagd information i det allmänna datanätet. Dessutom ska överföringen ordnas så att mottagaren verifieras eller identifieras på ett tillräckligt informationssäkert sätt innan mottagaren kommer åt att behandla den överförda sekretessbelagda informationen. Angående bedömning av informationssäkerheten i myndigheters informationssystem och datakommunikation föreskrivs särskilt.

Enligt *punkt 2* i artikeln ska varje medlemsstat ge den personal vid sina centralmyndigheter som har rätt till åtkomst till Ecris-TCN lämplig utbildning, särskilt om regler om datasäkerhet och dataskydd och om tillämpliga grundläggande rättigheter, innan den bemyndigar den personalen att behandla uppgifter som lagras i det centrala systemet.

Den utbildningsskyldighet som ställts i punkt 2 gäller Rättsregistercentralen.

Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I **artikel 13** i förordningen föreskrivs det om ansvaret för användningen av uppgifter. Enligt *punkt 1* i artikeln ska varje medlemsstat säkerställa att de uppgifter som registrerats i Ecris-TCN behandlas på ett lagligt sätt och särskilt att a) endast vederbörligen bemyndigad personal har åtkomst till uppgifterna för utförandet av sina arbetsuppgifter, b) uppgifterna samlas in på lagligt sätt och med full respekt för tredjelandssmedborgarens mänskliga värdighet och grundläggande rättigheter, c) uppgifterna införs i Ecris-TCN på lagligt sätt, d) uppgifterna är riktiga och uppdaterade när de införs i Ecris-TCN.

Såsom det har konstaterats ovan tillämpas antingen dataskyddslagen för brottmål eller dataskyddsförordningen i Finland på behandlingen av straff- och bötesregisteruppgifter samt på behandlingen av fingeravtryck. Till exempel gällande artikel 13.1 a och c finns närmare bestämmelser i 32 § i dataskyddslagen för brottmål. Gällande artikel 13.1 b och d ingår de kompletterande bestämmelserna i 2 kap. i den lagen. Därtill kan den i propositionen föreslagna kompletterande lagstiftningen anses uppfylla de i punkt 1 ställda kraven. Punkt 1 i artikeln förutsätter igen separat kompletterande nationell lagstiftning.

I praktiken ska skyldigheten enligt artikel 13.1 a i synnerhet rikta sig till Rättsregistercentralen. Skyldigheten enligt artikel 13.1 b gäller polisen och skyldigheterna enligt artikel 13.1 c och d Rättsregistercentralen.

Enligt *punkt 2* i artikeln ska EU-Lisa säkerställa att Ecris-TCN drivs i enlighet med denna förordning, den delegerade akt som avses i artikel 6.2 och de genomförandeakter som avses i artikel 10 samt i enlighet med dataskyddsförordningen. EU-Lisa ska framför allt vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa säkerheten hos det centrala systemet och den kommunikationsinfrastruktur som avses i artikel 4.1 d, utan att detta påverkar varje medlemsstats ansvarsområde.

Enligt *punkt 3* i artikeln ska EU-Lisa snarast möjligt informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och Europeiska datatillsynsmannen om de åtgärder som den vidtar enligt punkt 2 inför driftstarten av Ecris-TCN.

Enligt *punkt 4* i artikeln ska kommissionen göra den information som avses i punkt 3 tillgänglig för medlemsstaterna och allmänheten via en regelbundet uppdaterad offentlig webbplats.

Punkterna 2–4 i artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 14 i förordningen innehåller bestämmelser om åtkomst i informationen för Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten. Eurojust ska enligt *punkt 1* i artikeln ha direkt åtkomst till Ecris-TCN för genomförande av artikel 17 samt för att fullgöra sina uppgifter enligt artikel 2 i förordning (EU) 2018/1727 (nedan *Eurojustförordningen*) i syfte att identifiera de medlemsstater som innehar uppgifter om tidigare fällande domar mot tredjelandssmedborgare.

Artikel 17 i förordningen innehåller de nedan förklarade bestämmelserna om agerandet av Eurojust som kontaktpunkt för tredjeländer och internationella organisationer när uppgifter från tredjelandssmedborgarnas kriminalregister begärs. Eurojust ska enligt artikel 2.1 i Eurojustförordningen stödja och stärka samordningen och samarbetet mellan nationella utredande myndigheter och åklagarmyndigheter i samband med grov brottslighet som Eurojust enligt artikel 3.1 och 3.3 har behörighet att hantera, när denna brottslighet berör två eller fler medlemsstater eller

kräver lagföring på gemensamma grunder, på grundval av insatser som genomförs och information som tillhandahålls av medlemsstaternas myndigheter, Europol, Europeiska åklagarmyndigheten och Olaf. Vid fullgörandet av sina uppgifter ska Eurojust enligt punkt 2 a) i artikeln beakta varje begäran från en medlemsstats behöriga myndighet, all information som har tillhandahållits av unionsmyndigheter, unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer som är behöriga i kraft av bestämmelser som antagits inom ramen för fördragen samt all information som Eurojust själv har hämtat in, b) underlätta verkställandet av ansökningar och beslut om rättslig hjälp, inklusive ansökningar och beslut som bygger på instrument som ger verkan åt principen om ömsesidigt erkännande. Enligt punkt 3 i artikeln ska Eurojust fullgöra sina uppgifter på begäran av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, på eget initiativ eller på Europeiska åklagarmyndighetens begäran inom ramen för Europeiska åklagarmyndighetens behörighet. I fråga om dessa uppgifter har Eurojust därmed direkt åtkomst till Ecris-TCN.

Enligt *punkt 2* i artikel 14 ska även Europol ha direkt åtkomst till Ecris-TCN i syfte att fullgöra sina uppgifter enligt artikel 4.1 a–e och h i förordning (EU) 2016/794 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (nedan *Europol-förordningen*) i syfte att identifiera de medlemsstater som innehar uppgifter om tidigare fällande domar mot tredjelandsmedborgare.

Enligt artikel 4.1 a–e och h i Europol-förordningen ska Europol utföra följande uppgifter för att uppnå målen i artikel 3: a) samla in, lagra, behandla, analysera och utbyta information, inbegripet kriminalunderrättelser, b) utan dröjsmål, via de nationella enheter som har inrättats eller utsetts enligt artikel 7.2, underrätta medlemsstaterna om eventuella uppgifter om och samband mellan brott som berör dem, c) samordna, organisera och genomföra utredningar och operativa insatser för att stödja och stärka insatser från medlemsstaternas behöriga myndigheter, som utförs i) tillsammans med medlemsstaternas behöriga myndigheter, eller ii) inom ramen för gemensamma utredningsgrupper, i enlighet med artikel 5 och, i förekommande fall, i samverkan med Eurojust, d) delta i gemensamma utredningsgrupper samt föreslå att de inrättas i enlighet med artikel 5, e) förse medlemsstaterna med information och analytiskt stöd i samband med större internationella händelser, h) stödja medlemsstaternas gränsöverskridande informationsutbyte, verksamhet och utredningar samt gemensamma utredningsgrupper, inbegripet genom att tillhandahålla operativt, tekniskt och ekonomiskt stöd. I fråga om dessa uppgifter har Europol direkt åtkomst till Ecris-TCN.

Enligt *punkt 3* i artikel 14 ska även Europeiska åklagarmyndigheten ha direkt åtkomst till Ecris-TCN i syfte att fullgöra sina uppgifter enligt artikel 4 i förordning (EU) 2017/1939 (nedan *EPPO-förordningen*) om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten gällande genomförande av fördjupat samarbete i syfte att identifiera de medlemsstater som innehar uppgifter om tidigare fällande domar mot tredjelandsmedborgare. I skäl 33 i ingressen till förordningen konstateras därtill att även om ståndpunkten bland de medlemsstater som inte deltar i förfarandet för fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten bör beaktas, bör Europeiska åklagarmyndigheten inte nekas åtkomst till uppgifter om fällande domar av det enda skälet att den berörda medlemsstaten inte deltar i det fördjupade samarbetet.

Enligt artikel 4 i EPPO-förordningen ska Europeiska åklagarmyndigheten vara ansvarig för att utreda, lagföra och väcka talan mot förövare av och medhjälpare till sådana brott som skadar unionens ekonomiska intressen och som föreskrivs i direktiv (EU) 2017/1371 och fastställs i enlighet med denna förordning. I detta avseende ska Europeiska åklagarmyndigheten genomföra utredningar samt driva åtal och utöva åklagares uppgifter i medlemsstaternas behöriga domstolar till dess att ärendet har avslutats. I fråga om dessa uppgifter har Europeiska åklagarmyndigheten direkt åtkomst till Ecris-TCN.

Punkterna 1–3 i artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I *punkt 4* i artikeln fastställs hur Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten får begära uppgifter ur nationella kriminalregister efter att de har använt Ecris-TCN och fått en träff till någon medlemsstat. Efter en träff som anger vilka medlemsstater som innehar uppgifter i kriminalregister om en tredjelandssmedborgare får Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten enligt punkten kontakta de nationella myndigheterna i dessa medlemsstater för att begära uppgifter ur kriminalregister på det sätt som föreskrivs i deras respektive grundakt. Punkten fastställer därmed bara det hur uppgifter ur kriminalregister begärs, inte det på vilka villkor medlemsstaterna ska utlämna kriminalregisteruppgifter.

Med tanke på innehållet i punkt 4 i artikeln har det i propositionen ansetts överensstämma med förordningen att uppgifter inom samarbetet enligt artikeln lämnas ut från Finland till Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten enligt gällande bestämmelser om dessa organ.

I fråga om Eurojust hänvisas det till kriminalregisteruppgifter i Eurojustförordningens artikel 9, som gäller tillgången till nationella register. Enligt den ska Eurojusts nationella medlemmar ha tillgång till, eller åtminstone kunna inhämta, den information som finns i följande typer av register i deras medlemsstat, i enlighet med nationell rätt bland annat ur kriminalregister (led a) och andra register hos offentliga myndigheter i deras medlemsstat där denna information är nödvändig för fullgörandet av deras uppgifter (led e). I ett förfarande enligt artikeln ska den nationella medlemmen begära information av Rättsregistercentralen, som ska lämna ut uppgifterna till den nationella medlemmen enligt nationell lagstiftning. Eurojustförordningen innehåller inga andra uttryckliga bestämmelser om kriminalregisteruppgifter och därmed inte heller särskilda bestämmelser om hur uppgifter i kriminalregister begärs av en medlemsstat.

Om Eurojusts operativa uppgifter föreskrivs i artikel 4 i Eurojustförordningen. Enligt dess punkt 2 får Eurojust vid utförandet av sina uppgifter anmoda de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, med angivande av sina skäl, att tillhandahålla Eurojust all information som byrån behöver för att fullgöra sina uppgifter (led e). Utbyte av operativ information mellan Eurojust och medlemsstaterna ska enligt artikel 7.8 ske via de nationella medlemmarna. Enligt artikel 8.1 b ska de nationella medlemmarna ha befogenhet att direkt kontakta och utbyta information med en behörig nationell myndighet i medlemsstaten eller ett behörigt unionsorgan eller en behörig unionsbyrå, inklusive Europeiska åklagarmyndigheten.

Lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) (nedan *Eurojustlagen*) innehåller inga närmare bestämmelser om begärandet att kriminalregisteruppgifter.

I 8 § 2 mom. i Eurojustlagen föreskrivs det att det som i 22 § i lagen om Åklagarmyndigheten (32/2019) föreskrivs om en åklagares rätt att få information tillämpas också på den nationella medlemmen när denne sköter uppgifter i enlighet med Eurojustförordningen. I 22 § i den lagen föreskrivs allmänt att en åklagare har trots sekretessbestämmelserna rätt att för ett tjänsteuppdrag avgiftsfritt få behövlig information och behövliga handlingar av myndigheter och av sammanslutningar som har tillsatts för att sköta offentliga uppgifter, om inte lämnande av informationen eller handlingen till åklagaren eller användning av informationen som bevis har förbjudits eller begränsats i lag. Enligt paragrafens 2 mom. har åklagaren rätt att ur Rättsregistercentralens bötesregister få den information om bötesstraff och verkställighet av bötesstraff som behövs vid åtalsprövningen. Paragrafen innehåller ingen hänvisning till straffregisterlagen. Enligt 8 § 3 mom. i Eurojustlagen får den nationella medlemmen vid handläggningen av ärenden i Eurojust trots sekretessbestämmelserna behandla personuppgifter som han eller hon har fått

med stöd av sina befogenheter, och trots sekretessbestämmelserna utlämna personuppgifterna till Eurojust.

I regeringens proposition 45/2019 rd gällande Eurojustlagen konstateras det att 8 § 2 mom. i Eurojustlagen ska komplettera artikel 9 i Eurojustförordningen, som gäller tillgången av en nationell medlem till nationella register. Enligt regeringens proposition ska den nationella medlemmen alltså ges motsvarande rätt till åtgång till personuppgifter som åklagaren. Bred tillgång till information är motiverad med hänsyn till artikel 9 i Eurojustförordningen, enligt vilken de nationella medlemmarna ska ha tillgång till, eller åtminstone kunna inhämta, den information som finns i följande register i deras medlemsstat, i enlighet med nationell rätt: straffregister, register över gripna eller anhållna personer, utredningsregister, DNA-register samt till andra register hos offentliga myndigheter i deras medlemsstat där denna information är nödvändig för fullgörandet av deras uppgifter (s. 20). I regeringens proposition konstateras vidare att information får dessutom lämnas vidare genom förmedling av den nationella medlemmen ur polisens, Tullens och Gränsbevakningsväsendets register i enlighet med 25 § i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet, 33 § i lagen om behandling av personuppgifter vid Gränsbevakningsväsendet och 21 § i lagen om behandling av personuppgifter inom Tullen. Avvikande från den nuvarande lagen föreslås det i den nya lagen ingen informativ hänvisningsbestämmelse till nämnda lagar. En nationell medlem kan därmed till exempel lämna ut personuppgifter som han eller hon fått av en finsk myndighet till nationell medlem i en annan medlemsstat när ärendet behandlas av Eurojust (s. 21).

Enligt 3 § i straffregisterlagen får registeruppgifter lämnas ut enligt den lagen. Bestämmelsen innebär att om utlämnande av uppgifter ur straffregister ska föreskrivas i straffregisterlagen. Om åklagares rätt att få uppgifter ur straffregistret föreskrivs i 4 § 1 mom. 2 punkten i straffregisterlagen. Enligt bestämmelsen kan ur straffregistret oberoende av den sekretessplikt som föreskrivs i 3 § eller i någon annan lag lämnas ut uppgifter om personer till åklagare för åtal, åtalsprövning eller tvångsmedelsärenden. Bestämmelsen i 8 § 2 mom. i Eurojustlagen, som hänvisar till lagen om Åklagarmyndigheten, kan inte anses vara en tillräcklig grund för utlämnande av uppgifter ur straffregister till en nationell medlem. Med beaktande av artikel 9 i Eurojustförordningen och innehållet i regeringens proposition gällande Eurojustlagen kan det dock anses att syftet har varit att 8 § 2 mom. i Eurojustlagen även ska möjliggöra utlämnandet av straffregisteruppgifter. Därför föreslås det i propositionen att ordalydelsen i 8 § 2 mom. ska ändras så att den, i enlighet med skyldigheterna i artikel 9 i Eurojustförordningen, även ska täcka utlämnande av straffregisteruppgifter till en nationell medlem i enlighet med 4 § 1 mom. 2 punkten i straffregisterlagen.

Bötesregistret kan anses vara ett annat register enligt artikel 9 e i Eurojustförordningen. Utlämnandet av uppgifter i bötesregistret till en nationell medlem kan anses vara tillräckligt mycket reglerat, eftersom det föreskrivs om utlämnandet av bötesregisteruppgifter till åklagaren i 22 § 2 mom. i lagen om Åklagarmyndigheten. Utlämnandet av uppgifter i lagringsregistret kommer inte i fråga i samarbetet enligt artikel 14 i förordningen inom ramen för vilket det av Finland enbart begärs uppgifter om en tredjelandsmedborgare som har dömts i Finland, eftersom lagringsregistret enbart innehåller uppgifter om finska medborgare som har dömts i en annan medlemsstat.

Inte heller Europolförordningen innehåller särskilda bestämmelser enligt artikel 14.4 om begärandet av uppgifter ur kriminalregister av medlemsstater. Enligt artikel 7.6 i Europolförordningen ska varje medlemsstat via sin nationella enhet eller, med förbehåll för punkt 5, en behörig myndighet, i synnerhet tillhandahålla Europol den information som är nödvändig för att den ska kunna uppfylla sina mål, inbegripet uppgifter om de former av brottslighet vars förebyggande eller bekämpande prioriteras av unionen (led a) och i enlighet med artikel 38.5 a säkerställa att

nationell rätt efterlevs vid tillhandahållande av information till Europol (led d). Lagen om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (214/2017, nedan *Europollagen*) innehåller inga bestämmelser som kompletterar frågan. Bestämmelser om utlämnande av personuppgifter till Europol finns i 28 § i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet. Enligt bestämmelsen får polisen trots sekretessbestämmelserna lämna ut personuppgifter till Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning med iakttagande av bestämmelserna i Europolförordningen och Europollagen. Ovannämnda bestämmelser har tolkats så att straff- eller bötesregisteruppgifter inte på basis av dem lämnas från Finland till Europol. Såsom det har konstaterats ovan, har det i propositionen ansetts överensstämma med förordningen att uppgifter inom samarbetet enligt artikeln överlämnas från Finland till de EU-organ som avses i artikeln enligt gällande bestämmelser om dessa organ. Detta innebär att straff- eller bötesregisteruppgifter inte inom samarbetet enligt artikeln lämnas till Europol.

Inte heller EPPO-förordningen innehåller särskilda bestämmelser enligt artikel 14.4 om begärandet av uppgifter ur kriminalregister av medlemsstater. Artikel 43 i EPPO-förordningen innehåller bestämmelser om Europeiska åklagarmyndighetens tillgång till information. Enligt punkt 1 i artikeln ska europeiska delegerade åklagare kunna erhålla all relevant information som finns lagrad i nationella databaser för brottsutredning och brottsbekämpning samt andra relevanta register som tillhör offentliga myndigheter, på samma villkor som de som gäller enligt nationell lagstiftning i liknande ärenden. Enligt 14 § i lagen om Finlands deltagande i Europeiska åklagarmyndighetens (EPPO) verksamhet (66/2021, nedan *EPPO-lagen*) ska det som i 22 § i lagen om Åklagarmyndigheten föreskrivs om en åklagares rätt att få information tillämpas också på den europeiska åklagaren och de europeiska delegerade åklagarna när de sköter sina uppgifter enligt EPPO-förordningen. Vad som i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet, lagen om behandling av personuppgifter vid Gränsbevakningsväsendet (639/2019), lagen om behandling av personuppgifter inom Tullen (650/2019) och i andra lagar föreskrivs om utlämnande av uppgifter till åklagaren tillämpas också på utlämnande av uppgifter till den europeiska åklagaren och de europeiska delegerade åklagarna när de sköter sina uppgifter enligt EPPO-förordningen. Enligt regeringens proposition om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EPPO) (184/2020 rd) behövs hänvisningen till ”andra lagar” eftersom det bestäms om rätten att lämna ut personuppgifter till åklagaren i flera olika lagar utöver dem som nämns i paragrafen, till exempel straffregisterlagen (s. 117).

Nämnda bestämmelser gör det möjligt att lämna ut straff- och bötesregisteruppgifter till Europeiska åklagarmyndigheten och europeiska delegerade åklagaren i enlighet med den nationella lagen i samma omfattning som till åklagaren. Såsom det har konstaterats ovan finns bestämmelser om utlämnande av uppgifter ur straffregistret i 4 § 1 mom. 2 punkten i straffregisterlagen och om utlämnande av uppgifter ur bötesregistret i 22 § 2 mom. i lagen om Åklagarmyndigheten. Förfarandet vid utlämnandet av uppgifter överensstämmer även med artikel 43, dvs. Europeiska åklagarmyndigheten eller europeiska delegerade åklagare ska begära uppgifter av Rättsregistercentralen, som ska lämna ut uppgifterna till Europeiska åklagarmyndigheten och europeiska delegerade åklagaren i enlighet med den nationella lagen. Såsom det har konstaterats ovan kommer utlämnandet av uppgifter i lagringsregistret inte i fråga i samarbetet enligt artikel 14 inom ramen för viktet av Finland bara begärs uppgifter om en tredjelandsmedborgare som har dömts i Finland, eftersom lagringsregistret enbart innehåller uppgifter om finska medborgare som har dömts i en annan medlemsstat.

Artikel 15 i förordningen innehåller bestämmelser om åtkomst för bemyndigad personal vid Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten i uppgifter i Ecris-TCN.

Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 16 i förordningen innehåller bestämmelser om ansvarsområden för Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten vid bland annat fastställandet av de tekniska medlen för en anslutning till Ecris-TCN, tillhandahållandet av utbildning åt sin personal samt om säkerställandet av personuppgifter.

Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I **artikel 17** i förordningen föreskrivs om Eurojusts agerande som kontaktpunkt för tredjeländer och internationella organisationer. Enligt *punkt 1* i artikeln får tredjeländer och internationella organisationer inom ramen för ett brottmålsförfarande rikta begäran om information om vilka medlemsstater, om någon, som innehar uppgifter i kriminalregister om en tredjelandsmedborgare till Eurojust. För detta ändamål ska de använda den standardblankett som återfinns i bilagan till förordningen. I skäl 33 i förordningens ingress konstateras det att Eurojusts roll som kontaktpunkt inte påverkar tillämpningen av principen om straffrättsligt samarbete, inbegripet reglerna om ömsesidig rättslig hjälp. Enligt *punkt 2* i artikeln när Eurojust tar emot en begäran enligt punkt 1 ska den använda Ecris-TCN för att identifiera vilka medlemsstater, om någon, som innehar uppgifter i kriminalregister om den berörda tredjelandsmedborgaren. Enligt *punkt 3* i artikeln ska Eurojust vid en träff fråga den medlemsstat som innehar uppgifter i kriminalregister om den berörda tredjelandsmedborgaren om den samtycker till att Eurojust informerar tredjelandet eller den internationella organisationen om namnet på den berörda medlemsstaten. Om den medlemsstaten lämnar sitt samtycke ska Eurojust informera tredjelandet eller den internationella organisationen om namnet på den medlemsstaten samt om hur tredjelandet eller organisationen kan begära utdrag ur kriminalregistret från den medlemsstaten i enlighet med tillämpliga förfaranden. Enligt *punkt 4* i artikeln ska Eurojust, i fall där det inte finns någon träff eller om Eurojust inte kan lämna ett svar i enlighet med punkt 3 på framställningar som görs enligt artikeln, informera det berörda tredjelandet eller den berörda internationella organisationen om att den har avslutat förfarandet utan att ge någon indikation på huruvida uppgifter i kriminalregister om den berörda personen innehas av någon av medlemsstaterna.

Bestämmelserna i artikeln kan i huvudsak tillämpas direkt. Kompletterande nationell lagstiftning behövs dock gällande situationer i vilka Eurojust frågar av Finland om Finland lämnar sitt samtycke till att Eurojust informera ett tredjeland eller en internationell organisation om Finlands namn. Om Finland lämnar sitt samtycke till att dess namn anges, lämnar tredjelandet eller den internationella organisationen Finland en begäran om internationell rättshjälp gällande utlämnande av straffregisteruppgifter. Bestämmelser om samtycke till en dylik begäran finns i 24 § i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden. Enligt paragrafen får straffregisteruppgifter på begäran av en myndighet i en främmande stat, under samma förutsättningar som gäller för utlämnande till finska myndigheter, lämnas ut enligt denna lag för behandlingen av ett straffrättsligt ärende. Beslut om utlämnande av straffregisteruppgifter fattas av Rättsregistercentralen. Om inte något annat föreskrivs separat eller följer av internationella förpliktelser som är bindande för Finland, ska Rättsregistercentralen, när uppgifter som fås från en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämnas ut, ställa som villkor att uppgifterna endast får användas för behandlingen av det straffrättsliga ärende för vilket de har begärts. Vid utlämnande av uppgifter som fås från Förenade kungariket ska Rättsregistercentralen iaktta bestämmelserna i artikel 651.4 i avtalet om handel och samarbete mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan.

Enligt paragrafen lämnas uppgifter ut enligt prövning. Det kan mellan Finland och ett tredjeland finnas i kraft ett internationellt avtal som ska iaktas och som kan medföra en skyldighet att lämna ut uppgifter. Skyldigheten kan till exempel basera sig på artikel 13 i konventionen om

ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (FördrS 30/1981).

I 7 kap. i dataskyddslagen för brottmål föreskrivs det om överföringar av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer. Bestämmelserna innehåller de allmänna principer som tillämpas på överföringar av personuppgifter och som i princip gäller alla överföringar av personuppgifter som den personuppgiftsansvarige överför till ett tredjeland eller en internationell organisation. Dessutom måste man iaktta andra krav gällande behandlingen av personuppgifter om vilka det föreskrivs i dataskyddslagen för brottmål. Vid överföringen av personuppgifter måste man se till att det mottagande landet eller den mottagande organisationen har en tillräcklig nivå på dataskydd. Garantin på tillräckligt dataskydd kan vara ett beslut om tillräckligheten av dataskyddet som antagits av kommissionen eller det att tillräckliga skyddsåtgärder kan säkras på annat sätt, i synnerhet med ett juridiskt bildande avtal. Personuppgifter kan också överföras om undantagen i särskilda situationen enligt 43 § i den lagen blir tillämpliga.

Beträffande regleringen ska man bland annat iaktta att ett samtycke till Eurojust kan leda till att det tredjeland som har lämnat begäran får reda på ifrågavarande persons vistelseplats. Detta har betydelse för de personer som har ett behov av internationellt skydd i förhållande till det tredjeland som har presenterat begäran enligt artikeln. När det gäller dylika personer ska man vid lämnandet av samtycket bland annat ta hänsyn till 24 § 1 mom. 24 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/999, nedan *offentlighetslagen*). Enligt punkten ska handlingar som gäller behovet av internationellt skydd eller grunden till det, om det inte är uppenbart att utlämnandet av uppgifter ur dem inte äventyrar säkerheten för parten eller partens närstående, betraktas som sekretessbelagda myndighetshandlingar. I 23 § 1 mom. i offentlighetslagen förbjuds röjandet av sådan information som vore sekretessbelagd om den ingick i en handling.

Justitiekanslerns avgörande OKV/741/1/2011 fastställer tolkningen enligt vilken uppgiften om en asylsökandes vistelse i Finland kan vara en sekretessbelagd uppgift. Uppgiften om vistelsen i landet kan äventyra personens eller en närstående persons säkerhet, även om det inte därtill lämnas information om omständigheterna gällande sökandet av asyl. Om en dylik risk föreligger, kan uppgiften om den asylsökandes vistelse i landet enligt offentlighetslagen inte lämnas ut till en myndighet i ett annat land. I biträdande justitieombudsmannens avgörande EOA/380/4/04 har det ansetts att sekretessbestämmelsen som skyddar asylsökande och deras närstående inte är bunden till asylansökans behandlingsskede.

Enligt förarbetet till 24 § 1 mom. 24 punkten i den gällande offentlighetalagen avses det med behovet av internationellt skydd eller grunden till det bedömningen av behovet av flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande enligt 3 § 13 punkten i utlänningslagen (301/2004), vilket innebär att flyktingar och asylsökande alljämt omfattas av skyddet. Tillämpningen av bestämmelsen är inte direkt bunden till det huruvida personen uppfyller förutsättningarna för internationellt skydd enligt lagen, dvs. huruvida personen är i behov av skydd eller inte, utan bestämmelsen tillämpas enligt den vid varje tillfälle genomförda bedömningen från fall till fall. Vid bedömningen från fall till fall beaktas personens bakgrund, de uppgifter som då finns tillgängliga om personens situation och eventuellt nuvarande eller kommande hot (FvUB 10/2020 rd, s. 54).

Därtill ska man ta hänsyn till Finlands internationella skyldigheter gällande internationellt skydd, som ingår bland annat i konvention angående flyktingars rättsliga ställning (Genèvekonventionen, FördrS 77/1968) och protokollet gällande flyktingarnas rättsliga ställning i anknytning till den (FördrS 78/1968).

I propositionen föreslås det att det ska vara Rättsregistercentralen som beslutar om samtycket såsom även om utlämnandet av straffregisteruppgifter. Vid beredningen av propositionen har det övervägts huruvida justitieministeriet har bättre sakkännedom att bedöma om det i artikeln avsedda samtycket kan lämnas. Givandet av befogenheter till justitieministeriet komplicerar dock förfarandet, och fördelningen av befogenheter till flera parter kan med anledning av detta inte anses vara motiverat. I propositionen har det ansetts vara motiverat att Rättsregistercentralen lämnar det samtycke som avses i 3 punkten i artikeln, om inte något annat föreskrivs särskilt eller följer av internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

Även om det är fråga om utlämnande av uppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, om vilket det föreskrivs i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden, föreslås det i propositionen att bestämmelsen om lämnande av samtycke ska ingå i EU-straffregisterlagen (13 i §). Grunden till detta är att det är fråga om en bestämmelse som kompletterar Ecris-TCN-förordningen.

Av ovannämnda anledningar ska Rättsregistercentralen trots sekretessbestämmelserna ha rätt att av Migrationsverket få information om behovet av internationellt skydd för den tredjelandsmedborgare som begäran gäller, om det är nödvändigt för att fatta beslut om lämnande av samtycke. Som tillräckligt med tanke på beslutsfattandet vid Rättsregistercentralen har ansetts att den endast får uppgifter om huruvida personen har ansökt om internationellt skydd, när skyddet har ansökts om, huruvida det har beviljats och vilket det tredjeland eller de tredjeländer i vilka personen har mött förföljelse eller allvarlig skada är. Mer omfattande uppgifter om personens bakgrund och situation, som utgör grunden till behovet av internationellt skydd, har inte ansetts vara nödvändigt med tanke på Rättsregistercentralens beslutsfattande. Om frågan ska föreskrivas i det föreslagna 13 i § 2 mom. I 3 mom. i den föreslagna paragrafen ska föreskrivas om Rättsregistercentralens rätt att trots sekretessbestämmelser till Migrationsverket lämna ut uppgifter som är nödvändiga för tillgodoseendet av den rättighet som avses i 2 mom.

Varken Eurojust, Europol, Europeiska åklagarmyndigheten eller någon centralmyndighet får enligt **artikel 18** i förordningen överföra eller göra tillgänglig för ett tredjeland, en internationell organisation eller en privat part, uppgifter från Ecris-TCN om en tredjelandsmedborgare. Artikel 18 begränsar inte tillämpningen av artikel 17.3.

Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 19 i förordningen innehåller bestämmelser om datasäkerhet, som gäller såväl EU-Lisa som medlemsstaterna. Enligt punkt 3 i artikeln ska medlemsstaterna säkerställa datasäkerheten före och under överföringen till och mottagandet från den nationella centrala åtkomstpunkten. Punkten innehåller därtill detaljerade krav på säkerställandet av datasäkerheten som tillämpas direkt på medlemsstaternas myndigheter. Dessa krav gäller i synnerhet Rättsregistercentralen som central åtkomstpunkt men även utlämnande av uppgifter från polisen till Rättsregistercentralen. Bestämmelser om personuppgifternas datasäkerhet finns därtill i 5 kap. i dataskyddslagen för brottmål och i kapitel IV avsnitt 2 i dataskyddsförordningen. Bestämmelserna innehåller bland annat kraven på tekniska och organisatoriska åtgärder som motsvarar den risk som behandlingen av personuppgifter medför samt om lämnandet av en anmälan om en personuppgiftsincident till dataskyddsmyndigheten och den registrerade. Artikel 19 förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning med tanke på de detaljerade kraven på datasäkerhet, de ovan beträffande artikel 7 redogjorda bestämmelserna i anknytning till användningssyften av personuppgifter som gäller brottmålsdomar i fråga om behandlingen av personuppgifter gällande brottmålsdomar, bestämmelserna om bevaringstider samt de föreslagna detaljerade och noga avgränsade bestämmelserna om utlämnande av uppgifter om fingeravtryck.

Artikel 20 i förordningen innehåller bestämmelser om en medlemsstats, EU-Lisas, Eurojusts, Europols eller Europeiska åklagarmyndighetens skadeståndsansvar gentemot en person, en medlemsstat eller Ecris-TCN. Enligt *punkt 1* i artikeln ska varje person eller medlemsstat som har lidit ekonomisk eller ideell skada till följd av en olaglig behandling eller någon annan handling som är oförenlig med förordningen ha rätt till ersättning från a) den medlemsstat som är ansvarig för den uppkomna skadan, eller b) EU-Lisa, om EU-Lisa inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt denna förordning eller förordning (EU) 2018/1725 (Europaparlamentets och rådets förordning om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG, nedan *dataskyddsförordning för organ*). Den medlemsstat som är ansvarig för den uppkomna skadan respektive EU-Lisa ska helt eller delvis befrias från detta ansvar om den bevisar att den inte är ansvarig för den händelse som orsakade skadan.

I *punkt 2* i artikeln föreskrivs det att om en medlemsstats, Eurojusts, Europols eller Europeiska åklagarmyndighetens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt förordningen skadar Ecris-TCN, ska den medlemsstaten, Eurojust, Europol respektive Europeiska åklagarmyndigheten hållas ansvarig för sådan skada, såvida inte och i den mån EU-Lisa eller en annan medlemsstat som deltar i Ecris-TCN underlät att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller för att minimera dess verkningar. Ersättningsanspråk mot en medlemsstat ska enligt *punkt 3* i artikeln regleras av svarandemedlemsstatens rätt. Ersättningsanspråk mot EU-Lisa, Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten regleras av deras respektive grundakt.

De i punkt 3 i artikeln avsedda ersättningsanspråken mot en stat ska i Finland behandlas enligt lagen om statens skadeståndsverksamhet (978/2014). Om ersättning ska ansökas av Statskontoret, och den som är missnöjd med dess avgörande får enligt 4 § 2 mom. i den lagen väcka talan mot staten i tingsrätten på det sätt som föreskrivs i fråga om tvistemål. Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt **artikel 21** i förordningen ska medlemsstaterna säkerställa att varje centralmyndighet vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att följa förordningen och vid behov samarbeta med tillsynsmyndigheterna.

Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt **artikel 22** i förordningen ska varje missbruk av uppgifter som förts in i Ecris-TCN bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner eller disciplinära åtgärder, i enlighet med nationell rätt eller unionsrätt.

I 61 § i dataskyddslagen för brottmål ingår en hänvisningsbestämmelse till straffbestämmelser. Enligt paragrafen finns bestämmelser om straff för dataskyddsbrott i 38 kap. 9 § i strafflagen. Om straff för kränkning av kommunikationshemlighet föreskrivs i 38 kap. 3 §, om grov kränkning av kommunikationshemlighet i 4 §, om dataintrång i 8 § och om grovt dataintrång i 8 a § i den lagen. Till straff för brott mot sekretessplikt enligt 55 § 3 mom. och tystnadsplikt enligt 62 § i dataskyddslagen för brottmål döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i den lagen eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

Om dataombudsmannens befogenheter föreskrivs i 47, 48 och 51 § i dataskyddslagen för brottmål. Dataombudsmannen får bland annat meddela förelägganden gällande den personuppgiftsansvarige samt förbud mot behandling eller andra begränsningar av behandlingen. Dataombudsmannen får förena sitt beslut eller föreläggande med vite (52 § i dataskyddslagen för brottmål).

Såsom det har konstaterats ovan även dataskyddsförordningen och allmänna dataskyddslagen kan bli tillämpliga till den del som Ecris-TCN används för något annat ändamål än behandlingen av ett brottmål. I 26 § i dataskyddslagen ingår en hänvisningsbestämmelse till straffbestämmelser. Enligt paragrafen finns bestämmelser om straff för dataskyddsbrott i 38 kap. 9 § i strafflagen. Om straff för kränkning av kommunikationshemlighet och för grov kränkning av kommunikationshemlighet föreskrivs i 38 kap. 3 och 4 § och om straff för dataintrång och grovt dataintrång i 38 kap. 8 och 8 a § i strafflagen. Till straff för brott mot tystnadsplikt enligt 35 § och sekretessplikt enligt 36 § i dataskyddslagen döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

Enligt 38 kap. 10 § 3 mom. i strafflagen ska åklagaren höra dataombudsmannen innan åtal väcks för brott som nämns i paragrafens 1 mom. och domstolen ska ge dataombudsmannen tillfälle att bli hörd när den behandlar ett mål som gäller ett sådant brott.

Bestämmelser om dataombudsmannens uppgifter och behörighet finns i artiklarna 55–59 i dataskyddsförordningen. Dessa behörigheter är långt de samma som de behörigheter som baserar sig på dataskyddslagen för brottmål. Även med stöd av dataskyddsförordningen har dataombudsmannen omfattande undersökningsrätt, rätt att få information och korrigerande befogenheter, till exempel rätten att ge en anmärkning till den personuppgiftsansvarige eller att meddela begränsningar för behandling eller ett behandlingsförbud. Dataskyddsförordningen innehåller bestämmelser om vissa kompletterande behörigheter, inklusive rätten att förelägga vite. Dataombudsmannen har även med stöd av dataskyddsförordningen och dataskyddslagen behörighet att påföra administrativa sanktioner, men inte åt myndigheter. Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

KAPITEL V Dataskydds rättigheter och tillsyn

I **artikel 23** i förordningen finns bestämmelser om personuppgiftsansvarig och personuppgiftsbiträde. Enligt *punkt 1* i artikeln ska varje centralmyndighet fungera som personuppgiftsansvarig i enlighet med unionens tillämpliga dataskyddsregler med avseende på behandling av personuppgifter som centralmyndighetens medlemsstat utför enligt förordningen. Rättsregistercentralen, som i Finland är centralmyndigheten, ska vara den personuppgiftsansvarige, om vars uppgifter det beroende på personuppgifternas användningssyfte föreskrivs i antingen dataskyddslagen för brottmål eller i dataskyddsförordningen. Rättsregistercentralens ställning som den personuppgiftsansvarige behandlas även i samband med artikel 5 i Ecris-TCN-förordningen.

Enligt *punkt 2* i artikeln ska EU-Lisa fungera som personuppgiftsbiträde i enlighet med dataskyddsförordningen för organ i fråga om personuppgifter som förts in i det centrala systemet av medlemsstaterna.

Artikelns förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I **artikel 24** i förordningen föreskrivs om ändamålet med behandlingen av personuppgifter. Enligt *punkt 1* i artikeln ska de uppgifter som förts in i det centrala systemet endast behandlas med ändamålet att identifiera de medlemsstater som innehar uppgifterna i kriminalregister om tredjelandssmedborgare.

Enligt *punkt 2* i artikeln ska åtkomst till Ecris-TCN med undantag för vederbörligen bemyndigad personal vid Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten som har åtkomst till

Ecris-TCN inom ramen för förordningen uteslutande vara förbehållen vederbörligen bemyndigad personal vid centralmyndigheterna. Åtkomst ska begränsas till den utsträckning som är nödvändig för att utföra arbetsuppgifterna för det ändamål som anges i punkt 1, och till vad som är nödvändigt och proportionellt i förhållande till de mål som eftersträvas.

Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I **artikel 25** i förordningen föreskrivs om rätten till tillgång, rättelse, radering och begränsning av behandling av uppgifter. Enligt *punkt 1* i artikeln kan begäranden från tredjelandssmedborgare som avser rätten till tillgång till personuppgifter, till rättelse och radering liksom begränsning av behandlingen av personuppgifter, vilken fastställs i unionens tillämpliga dataskyddsregler, riktas till centralmyndigheten i varje medlemsstat. Enligt *punkt 2* i artikeln, om en begäran görs hos en annan medlemsstat än den dömande medlemsstaten ska den medlemsstat hos vilken begäran har ingetts vidarebefordra denna till den dömande medlemsstaten, utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter inom 10 arbetsdagar efter det att begäran har mottagits. Vid mottagande av begäran ska den dömande medlemsstaten a) omedelbart inleda förfarandet för att kontrollera att de berörda uppgifterna är riktiga och att behandlingen av dessa i Ecris-TCN var laglig, och b) utan onödigt dröjsmål svara den medlemsstat som vidarebefordrat begäran.

Enligt *punkt 3* i artikeln om det framkommer att uppgifter som registrerats i Ecris-TCN är felaktiga eller har behandlats på ett olagligt sätt ska den dömande medlemsstaten rätta eller radera uppgifterna i enlighet med artikel 9. Den dömande medlemsstaten eller, i tillämpliga fall, den medlemsstat hos vilken begäran har gjorts, ska utan onödigt dröjsmål lämna skriftlig bekräftelse till den berörda personen på att åtgärder har vidtagits för att rätta eller radera uppgifter om den personen. Den dömande medlemsstaten ska också utan onödigt dröjsmål informera eventuella andra medlemsstater som har mottagit uppgifter om fällande domar som erhållits genom en sökning i Ecris-TCN om vilka åtgärder som har vidtagits.

Skyldigheterna enligt punkterna 1–3 i artikeln gäller i Finland Rättsregistercentralen som personuppgiftsansvarig. Unionens tillämpliga dataskyddsregler, som nämns i punkt 1 i artikel, ingår i Finland beträffande behandlingen av brottmål i dataskyddslagen för brottmål och beträffande andra behandlingsändamål i dataskyddsförordningen. Om rätten till tillgång, rättelse, radering och begränsning av behandling av personuppgifter föreskrivs i 4 kap. i dataskyddslagen för brottmål och i artiklarna 15–18 i dataskyddsförordningen. Punkterna 1–3 i artikel, som kompletterar de bestämmelser som allmänt tillämpas på den registrerades rättigheter, förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt *punkt 4* i artikeln, om den dömande medlemsstaten inte instämmer i att uppgifter som registrerats i Ecris-TCN är felaktiga eller har behandlats på ett olagligt sätt, ska medlemsstaten anta ett administrativt eller rättsligt beslut med en skriftlig förklaring till den berörda personen om varför den inte är beredd att rätta eller radera uppgifter som rör den personen. Sådana fall får, när så är lämpligt, meddelas till den nationella tillsynsmyndigheten. Enligt *punkt 5* i artikeln ska den medlemsstat som har antagit beslutet enligt punkt 4 också tillhandahålla den berörda personen information som förklarar vilka åtgärder personen kan vidta om denne inte godtar den förklaring som getts enligt punkt 4. Detta ska omfatta information om hur det går till att väcka talan vid domstol eller inge klagomål till behöriga myndigheter i den medlemsstaten och vilket bistånd, inbegripet från de nationella tillsynsmyndigheterna, som finns tillgängligt i enlighet med nationell rätt i den medlemsstaten.

Även skyldigheterna enligt punkterna 4–5 gäller i Finland Rättsregistercentralen. Förordningens särskilda bestämmelser anpassar kraven enligt artikel 12.4 i dataskyddsförordningen om

den personuppgiftsansvariges skyldighet att informera den registrerade, om den personuppgiftsansvarige inte vidtar åtgärder på basis av den registrerades begäran, samt kompletterar den personuppgiftsansvariges skyldighet enligt 26 § i dataskyddslagen för brottmål att ge ett skriftligt intyg i dylika fall. När det är fråga om en myndighet som personuppgiftsansvarig, är skriftliga beslut enligt artikel 25 i Ecris-TCN-förordningen och skriftliga intyg enligt 26 § i dataskyddslagen för brottmål jämförbara med förvaltningsbeslut som avses i 7 kap. i förvaltningslagen, förutsatt att en besvärсанvisning har bifogats till dem. Bestämmelserna i 44 och 45 § i förvaltningslagen om förvaltningsbeslutets innehåll och dess motivering uppfyller kraven om beslutets innehåll enligt punkt 4. 47 § i förvaltningslagen om besvärсанvisning uppfyller kraven i punkt 5 med undantag av uppgifter om bistånd från de nationella tillsynsmyndigheterna som finns tillgängliga för personen. Detta uppfylls av bestämmelserna i 26 § 2 mom. och 29 § i dataskyddsalgen för brottmål samt i artikel 12.4 i dataskyddsförordningen.

Närmare bestämmelser om möjligheten enligt artikel 25.4 i Ecris-TCN att vid behov informera tillsynsmyndigheter om fallen finns i dataskyddslagen för brottmål och i dataskyddsförordningen. I dessa situationer är det i praktiken fråga om antingen den registrerades rätt att få saken behandlad av tillsynsmyndigheten eller den personuppgiftsansvariges skyldighet att ge tillsynsmyndigheten de uppgifter som behövs för tillsynen. I 29 § i dataskyddslagen för brottmål föreskrivs om den registrerades rätt att utöva sina rättigheter via dataombudsmannen och i 34 § 4 mom. i dataskyddslagen om den personuppgiftsansvariges skyldighet att ge uppgifter till dataombudsmannen, om den registrerade inte har rätt att bekanta sig med uppgifter som har samlats om honom eller henne. Om dataombudsmannens rätt att få information föreskrivs i 47 § i dataskyddslagen för brottmål samt i artikel 58.1 i dataskyddsförordningen och i 18 § 1 mom. i dataskyddslagen. Punkterna 4 och 5 i artikel 25 i Ecris-TCN-förordningen förutsätter ingen annan kompletterande nationell lagstiftning.

Enligt *punkt 6* i artikeln ska en begäran enligt punkt 1 innehålla den information som behövs för att den berörda personen ska kunna identifieras. Denna information ska endast användas för att de rättigheter som avses i punkt 1 ska kunna utövas och ska sedan omedelbart raderas. Enligt *punkt 7* i artikel, ska i fall då punkt 2 är tillämplig den centralmyndighet till vilken begäran riktades bevara en skriftlig handling där det anges att en sådan begäran har gjorts och hur den hanterades samt till vilken myndighet den vidarebefordrades. På begäran av den nationella tillsynsmyndigheten ska centralmyndigheten utan dröjsmål göra denna handling tillgänglig för den nationella tillsynsmyndigheten. Centralmyndigheten och tillsynsmyndigheterna ska radera sådana registreringar tre år efter det att de gjordes.

Skyldigheterna enligt punkt 6 i artikeln gäller i Finland Rättsregistercentralen och skyldigheterna enligt punkt 7 Rättsregistercentralen och dataombudsmannen.

Såsom det har konstaterats ovan i anknytning till artikel 9 kan även artikel 25 förutsätta att Rättsregistercentralen har rätt att behandla uppgifter om fingeravtryck ur polisens informationssystem. Med anledning av detta lämpar sig också det föreslagna 13 a § 2 mom. i EU-straffregisterlagen, som innehåller bestämmelser om Rättsregistercentralens rätt att behandla uppgifter om fingeravtryck även med tanke på rättelse, ändring eller radering av uppgifter, till en situation som avses i artikel 25. Enligt förslaget ska Rättsregistercentralen lagra en kopia av de uppgifter som har sparats i det centraliserade systemet och om ändringar i dem (13 a § 3 mom.).

Även det föreslagna 13 a § 4 mom., enligt vilket polisen på Rättsregistercentralens begäran har rätt att jämföra fingeravtryck för att säkerställa att de är korrekta ska lämpa sig för den situation som avses i artikel 25.

Artikel 26 i förordningen innehåller bestämmelser om samarbetet för att säkerställa respekten för dataskyddsrättigheter. Enligt *punkt 1* i artikeln ska centralmyndigheterna samarbeta med varandra för att säkerställa att de rättigheter som föreskrivs i artikel 25 respekteras. Enligt *punkt 2* i artikeln ska den nationella tillsynsmyndigheten i varje medlemsstat på begäran ge berörda personer information om hur de kan utöva sin rätt att rätta eller radera uppgifter som rör dem, i enlighet med unionens tillämpliga dataskyddsregler. Enligt *punkt 3* i artikeln ska den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat som överförde uppgifterna och den nationella tillsynsmyndigheten i medlemsstaten hos vilken begäran gjorts samarbeta med varandra vid tillämpning av artikeln.

Skyldigheterna enligt punkt 1 i artikeln gäller i Finland Rättsregistercentralen och skyldigheterna enligt punkterna 2 och 3 dataombudsmannen.

Artikeln kräver ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 27 i förordningen innehåller bestämmelser om rättsmedel. Enligt artikeln ska var och en i enlighet med nationell rätt eller unionsrätt ha rätt att inge klagomål och rätt att anlita ett rättsmedel i den dömande medlemsstat som har vägrat vederbörande rätt att få åtkomst till eller rätt att rätta eller radera uppgifter om honom eller henne som avses i artikel 25.

Om rättsmedel föreskrivs i 9 kap. i dataskyddslagen för brottmål och i kapitel VIII i dataskyddsförordningen och 4 kap. i dataskyddslagen. Innehållet av dessa rättsmedel har redogjorts för ovan i anknytning till artikel 25. Artikeln förutsätter ingen separat kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 28 i förordningen innehåller bestämmelser om nationella tillsynsmyndigheters tillsyn. Enligt *punkt 1* i artikel ska varje medlemsstat säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheter som utsetts enligt unionens tillämpliga dataskyddsregler kontrollerar lagligheten i den berörda medlemsstatens behandling av personuppgifter enligt artiklarna 5 och 6, inbegripet överföring av dem till och från Ecris-TCN. Enligt *punkt 2* i artikeln ska den nationella tillsynsmyndigheten säkerställa att en granskning av behandlingar av uppgifter i de nationella datoriserade kriminalregistren och fingeravtrycksdatabaserna i samband med utbyte av uppgifter mellan de systemen och Ecris-TCN utförs i enlighet med relevanta internationella revisionsstandarder minst vart tredje år efter den dag då Ecris-TCN tas i drift.

Enligt *punkt 3* i artikeln ska medlemsstaterna säkerställa att deras nationella tillsynsmyndigheter har tillräckliga resurser för att fullgöra de uppgifter som den åläggs inom ramen för denna förordning. Enligt *punkt 4* i artikeln ska varje medlemsstat tillhandahålla all information som begärs av de nationella tillsynsmyndigheterna och ska särskilt förse dem med information om verksamhet i enlighet med artiklarna 12, 13 och 19. Varje medlemsstat ska ge tillsynsmyndigheterna åtkomst till sina register enligt artikel 25.7 och till sina loggar enligt artikel 31.6 och vid varje tidpunkt bevilja dem tillträde till alla sina lokaler som är relaterade till Ecris-TCN.

I Finland är den nationella tillsynsmyndigheten ovannämnda dataombudsman. På behandlingen av personuppgifter som avses i artiklarna 5 och 6, som nämns i punkt 1 i artikeln, tillämpas i Finland beroende på uppgifternas användningsändamål antingen dataskyddslagen för brottmål eller dataskyddsförordningen. I praktiken riktas skyldigheterna enligt punkt 4 till Rättsregistercentralen, som ska ge dataombudsmannen de i punkten nämnda uppgifterna och tillgångsrätten. Detta förutsätter inte att dataombudsmannen ges användningsrätt till Rättsregistercentralens system utan det räcker att dataombudsmannen får de behövliga uppgifterna genom att begära dem av Rättsregistercentralen. Om dataombudsmannens rätt att få information och rätt att utföra in-

spektioner föreskrivs i 47–48 § i dataskyddslagen för brottmål, artikel 58 i dataskyddsförordningen och 18 § i dataskyddslagen. Artikel 58 i dataskyddsförordningen förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I **artikel 29** i förordningen finns bestämmelser om Europeiska datatillsynsmannens tillsyn. Enligt *punkt 1* i artikeln ska Europeiska datatillsynsmannen tillse att EU-Lisas behandling av personuppgifter som rör Ecris-TCN utförs i enlighet med förordningen. Enligt *punkt 2* ska Europeiska datatillsynsmannen säkerställa att en revision av EU-Lisas behandling av personuppgifter genomförs minst vart tredje år i enlighet med internationella revisionsstandards. En rapport om revisionen ska sändas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, EU-Lisa och tillsynsmyndigheterna. EU-Lisa ska ges tillfälle att yttra sig innan rapporten antas. Enligt *punkt 3* i artikeln ska EU-Lisa tillhandahålla den information som begärs av Europeiska datatillsynsmannen, ge honom eller henne åtkomst till alla dokument och till de loggar som avses i artikel 31 samt vid varje tidpunkt bevilja honom eller henne tillträde till alla sina lokaler.

Skyldigheterna enligt artikeln riktar sig till Europeiska datatillsynsmannen och EU-Lisa. Artikel 29 förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I **artikel 30** i förordningen föreskrivs om samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och Europeiska datatillsynsmannen. Enligt artikeln ska samordnad tillsyn av Ecris-TCN säkerställas i enlighet med artikel 62 i dataskyddsförordningen.

Artikel 30 förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I **artikel 31** i förordningen föreskrivs om förande av loggar. Enligt *punkt 1* i artikeln ska EU-Lisa och de behöriga myndigheterna i enlighet med sitt respektive ansvarsområde säkerställa att alla uppgiftsbehandlingar i Ecris-TCN registreras i en logg i enlighet med punkt 2 i syfte att kontrollera om begäranden varit tillåtna, att övervaka dataintegritet och datasäkerhet och att behandlingen av uppgifterna varit laglig samt i syfte att utföra egenkontroll. Enligt *punkt 2* i artikeln ska av loggen framgå a) ändamålet med begäran om åtkomst till uppgifter i Ecris-TCN, b) vilka uppgifter som har överförts i enlighet med vad som avses i artikel 5, c) nationell ärendereferens, d) datum och exakt tidpunkt för uppgiftsbehandlingen, e) vilka uppgifter som använts för en sökning, f) den identifierande beteckningen för den tjänsteman som utförde sökningen. Enligt *punkt 3* i artikeln ska loggen om sökningar och utlämnande av uppgifter göra det möjligt att fastställa syftet med sådana uppgiftsbehandlingar.

Enligt *punkt 4* i artikeln får loggar användas endast för att övervaka att uppgiftsbehandling är laglig och för att säkerställa dataintegriteten och datasäkerheten. Endast loggar som innehåller andra uppgifter än personuppgifter får användas för den övervakning och utvärdering som avses i artikel 36. Dessa loggar ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst och raderas efter tre år, om de inte längre behövs för övervakningsförfaranden som redan har inletts. Enligt *punkt 5* i artikeln ska EU-Lisa på begäran göra loggarna till sin uppgiftsbehandling tillgängliga för centralmyndigheterna utan onödigt dröjsmål. Enligt *punkt 6* i artikeln ska de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för att kontrollera om begärandena varit tillåtna och för att övervaka att behandlingen av uppgifterna är laglig och för att säkerställa dataintegriteten och datasäkerheten ha åtkomst till loggar på begäran, så att de kan fullgöra sina uppgifter. På begäran ska centralmyndigheterna göra loggarna till sin uppgiftsbehandling tillgängliga för de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna utan onödigt dröjsmål.

Skyldigheterna enligt artikeln gäller i Finland Rättsregistercentralen och det rättigheter till åtkomst och information som nämns i punkt 6 dataombudsmannen. Artikel 31 kan tillämpas som sådan och förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning. Det finns dock bestämmelser

om behandlingen av logguppgifter även i 19 § i dataskyddslagen för brottmål. Bestämmelserna i förordningen är särskilda bestämmelser genom vilka det går att föreskriva om strängare krav än i dataskyddsdirektivet för brottmål. Kravet på att den identifierande beteckningen för den tjänsteman som utförde sökningen syns betyder en åtstramning i förhållande till bestämmelserna i dataskyddsdirektivet för brottmål, som allmänt tillämpas och som till den här delen är mer flexibla. Också kraven gällande de överförda uppgifterna, nationella referensuppgifter och uppgifter som används i sökningen är mer detaljerade än de allmänna bestämmelserna. Därtill ställer 17 § i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen krav av mer allmän natur på insamlingen av logginformation, som tillämpas på alla myndigheter.

KAPITEL VI Slutbestämmelser

Artikel 32 i förordningen innehåller bestämmelser om användning av uppgifter för rapportering och statistik. Enligt *punkt 1* i artikeln ska den vederbörligen bemyndigade personalen vid EU-Lisa, de behöriga myndigheterna och kommissionen ha åtkomst till de uppgifter som behandlats inom Ecris-TCN endast för rapporterings- och statistikändamål och utan att det är möjligt att identifiera enskilda personer. Enligt *punkt 2* i artikeln ska EU-Lisa vid tillämpning av punkt 1 upprätta, genomföra och hysa ett centralregister i sina tekniska driftställen som innehåller uppgifter enligt punkt 1 som, utan att det är möjligt att identifiera enskilda personer, gör det möjligt att erhålla anpassade rapporter och statistik. Åtkomst till centralregistret ska beviljas genom säkrad åtkomst med åtkomstkontroll och specifika användarprofiler, endast för rapporterings- och statistikändamål.

Enligt *punkt 3* i artikeln ska de förfaranden som införs av EU-Lisa i syfte att övervaka Ecris-TCN:s funktion enligt artikel 36 samt Ecris referensprogramvara inbegripa möjligheten att ta fram regelbunden statistik för övervakningsändamål. EU-Lisa ska varje månad till kommissionen översända statistik över registrering, lagring och utbyte av uppgifter ur kriminalregister via Ecris-TCN och Ecris referensprogramvara. EU-Lisa ska säkerställa att det inte är möjligt att identifiera enskilda personer med hjälp av statistiken. På kommissionens begäran ska EU-Lisa tillhandahålla kommissionen statistik om särskilda aspekter som rör genomförandet av denna förordning. Enligt *punkt 4* i artikeln ska medlemsstaterna tillhandahålla EU-Lisa den statistik den behöver för att kunna uppfylla sina skyldigheter som avses i artikeln. De ska tillhandahålla kommissionen statistik över antalet dömda tredjelandsmedborgare och antalet fällande domar mot tredjelandsmedborgare inom deras territorium.

Den behöriga myndighet som avses i punkt 1 i artikeln är i Finland Rättsregistercentralen, till vilken också skyldigheterna enligt punkt 4 om tillhandahållandet av statistik till EU-Lisa i praktiken riktas. Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I **artikel 33** i förordningen föreskrivs om kostnader. Enligt *punkt 1* i artikeln ska kostnaderna i samband med inrättande och drift av det centrala systemet, kommunikationsinfrastrukturen som avses i artikel 4.1 d, gränssnittsprogrammet och Ecris referensprogramvara belasta unionens allmänna budget. Enligt *punkt 2* i artikeln ska kostnaderna för anslutning av Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten till Ecris-TCN belasta deras respektive budget. Enligt *punkt 3* i artikeln ska andra kostnader bäras av medlemsstaterna, särskilt de kostnader som har förorsakats av anslutningen av befintliga nationella kriminalregister, fingeravtrycksdatabaser och centralmyndigheterna till Ecris-TCN, samt kostnaderna för att hysa Ecris referensprogramvara.

Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

I **artikel 34** i förordningen föreskrivs om underrättelser. Enligt *punkt 1* i artikeln ska varje medlemsstat underrätta EU-Lisa om den eller de centralmyndigheter som har åtkomst för att föra in, rätta, radera, konsultera eller söka uppgifter, samt om alla förändringar i detta avseende. Enligt *punkt 2* i artikeln ska EU-Lisa säkerställa att den förteckning över centralmyndigheter som anges i medlemsstaternas underrättelser offentliggörs både i Europeiska unionens officiella tidning och på dess webbplats.

Förordningen möjliggör i Finland åtkomsten till Ecris-TCN enligt *punkt 1* i artikeln bara för Rättsregistercentralen. Finland ska lämna till EU-Lisa en underrättelse enligt *punkt 1* i artikeln om Rättsregistercentralen. Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 35 i förordningen innehåller bestämmelser om införande av uppgifter och driftstart. Enligt *punkt 1* i artikeln när kommissionen konstaterat att följande villkor är uppfyllda ska den fastställa den dag från och med vilken medlemsstaterna ska börja föra in de uppgifter som avses i artikel 5 i Ecris-TCN: a) de relevanta genomförandeakter som avses i artikel 10 har antagits, b) medlemsstaterna har godkänt de tekniska och rättsliga arrangemang som ska gälla för insamling och överföring till Ecris-TCN av de uppgifter som avses i artikel 5 och anmält dessa till kommissionen, c) EU-Lisa har utfört ett heltäckande test av Ecris-TCN i samarbete med medlemsstaterna och med användning av anonyma testdata.

Enligt *punkt 2* i artikeln när kommissionen har fastställt vilken dag uppgifter ska börja föras in i enlighet med *punkt 1* ska den underrätta medlemsstaterna om denna dag. Inom två månader från denna dag ska medlemsstaterna föra in de uppgifter som avses i artikel 5 i Ecris-TCN, med beaktande av artikel 41.2. Enligt *punkt 3* i artikeln ska EU-Lisa efter utgången av den period som avses i *punkt 2* utföra ett slutligt test av Ecris-TCN, i samarbete med medlemsstaterna. Enligt *punkt 4* i artikeln när det test som avses i *punkt 3* har slutförts med tillfredsställande resultat och EU-Lisa anser att Ecris-TCN kan tas i drift ska EU-Lisa underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om resultaten av testet och besluta vilken dag Ecris-TCN ska tas i drift.

Enligt *punkt 5* ska det kommissionsbeslut om den dag då Ecris-TCN ska tas i drift som avses i *punkt 4* offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Enligt *punkt 6* i artikeln ska medlemsstaterna börja använda Ecris-TCN från och med den dag som fastställts av kommissionen i enlighet med *punkt 4*. Enligt *punkt 7* i artikeln när kommissionen fattar de beslut som avses i artikeln får den ange olika datum för införande i Ecris-TCN av de alfanumeriska uppgifter och uppgifter om fingeravtryck som avses i artikel 5 samt för driftstart för dessa olika kategorier av uppgifter.

Enligt kommissionens ursprungliga måltidtabell var det meningen att ta Ecris-TCN i bruk i januari 2023, men tidtabellen har sedermera fördröjts med flera månader. RIF-rådet har i december 2021 fastställt att Ecris-TCN:s driftstart sker i maj 2023.

Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 36 i förordningen innehåller detaljerade bestämmelser om övervakning och utvärdering. Enligt *punkt 1* i artikeln ska EU-Lisa säkerställa att det finns förfaranden för att övervaka utvecklingen av Ecris-TCN mot bakgrund av målen vad gäller planering och kostnader samt att övervaka Ecris-TCN:s och Ecris referensprogramvaras funktion med beaktande av målen vad gäller tekniska resultat, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsternas kvalitet.

I *punkt 2* i artikeln föreskrivs om EU-Lisas åtkomst till information om de behandlingar av uppgifter som utförs inom Ecris-TCN och inom Ecris referensprogramvara. I *punkt 3* i artikeln

föreskrivs om EU-Lisas skyldighet att under utformnings- och utvecklingsfasen regelbundet lämna en lägesrapport till Europaparlamentet och rådet om utvecklingen av Ecris-TCN och Ecris referensprogramvara. Enligt *punkt 4* i artikeln innehåller rapporten bland annat en översikt över de aktuella kostnaderna och projektets framsteg. Enligt *punkt 5* i artikeln ska EU-Lisa informera Europaparlamentet och rådet om eventuella kraftiga förseningar i utvecklingsprocessen och deras konsekvenser.

Enligt *punkt 6* i artikeln ska EU-Lisa, så snart som utvecklingen av Ecris-TCN och Ecris referensprogramvara har slutförts, lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en redogörelse bland annat för hur målen avseende framför allt planering och kostnader har uppfyllts. EU-Lisa ska enligt *punkt 7* i artikeln informera Europaparlamentet och rådet om en teknisk uppgradering behöver göras av Ecris-TCN som skulle kunna medföra avsevärda kostnader. Enligt *punkt 8* i artikeln ska EU-Lisa två år efter det att driften av Ecris-TCN har inletts och därefter varje år lämna en rapport till kommissionen om Ecris-TCN:s och Ecris referensprogramvaras tekniska funktion, särskilt baserat på statistiken som närmare nämns i punkten.

Enligt *punkt 9* i artikeln ska kommissionen fyra år efter driftstarten av Ecris-TCN och därefter vart fjärde år genomföra en övergripande utvärdering av Ecris-TCN och Ecris referensprogramvara. Den övergripande utvärderingsrapport som upprättas på denna grund ska bland annat innehålla en bedömning av denna förordnings tillämpning och en granskning av de resultat som uppnåtts i förhållande till de mål som sattes upp och inverkan på de grundläggande rättigheterna. Utvärderingen ska innefatta eventuella nödvändiga rekommendationer. Kommissionen ska överlämna rapporten till Europaparlamentet, rådet, Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. I *punkt 10* i artikeln föreskrivs om de saker som därtill ska utvärderas i den första övergripande utvärderingen och eventuellt i senare övergripande värderingar. Detta omfattar bland annat möjligheten, för vissa medlemsstater, att fortsätta att använda den nationella programvaran för genomförande av Ecris enligt artikel 4.

Enligt *punkt 11* i artikeln ska medlemsstaterna, Eurojust, Europol och Europeiska åklagarmyndigheten ge EU-Lisa och kommissionen den information som är nödvändig för att utarbeta de rapporter som avses i punkterna 3, 8 och 9. Enligt *punkt 12* i artikeln ska tillsynsmyndigheterna i förekommande fall ge EU-Lisa och kommissionen den information som de behöver för att kunna utarbeta de rapporter som avses i punkt 9. I situationer som avses i punkterna 11 och 12 ska informationen tillställas i enlighet med de kvantitativa indikatorer som fastställts på förhand av kommissionen eller EU-Lisa eller båda två. Denna information får inte äventyra arbetsmetoder eller innehålla uppgifter som röjer källor, personal eller utredningar. Enligt *punkt 13* i artikeln ska EU-Lisa ge kommissionen den information som är nödvändig för att ta fram de övergripande utvärderingar som avses i punkt 9.

Skyldigheterna enligt artikeln gäller i huvudsak EU-Lisa (punkterna 1–8 och 13) och kommissionen (punkterna 9–10). De skyldigheter enligt punkterna 11 och 12 som gäller medlemsstaterna och deras tillsynsmyndigheter kan tillämpas direkt. Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 37 i förordningen innehåller bestämmelser om utövande av delegeringen. Enligt *punkt 1* i artikeln ges befogenheten att anta delegerade akter till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artikeln. Enligt *punkt 2* i artikeln ges den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 6.2 till kommissionen tills vidare från och med den 11 juni 2019. Dessa gäller den ovan i anknytning till artikel 6 redogjorda användningen av ansiktsbilder för att identifiera tredjelandssmedborgare. I *punkt 3* i artikeln föreskrivs om rätten av Europaparlamentet

eller rådet att återkalla delegeringen, i *punkt 4* samråden med experter som utsetts av varje medlemsstat innan kommissionen antar en delegerad akt, i *punkt 5* om delgivande av en delegerad akt för Europaparlamentet och rådet och i *punkt 6* om ikraftträdandet av en delegerad akt.

Artikel 37 förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 38 i förordningen innehåller bestämmelser om kommittéförfarandet. Enligt *punkt 1* i artikeln ska kommissionen biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (nedan *komitologiförordningen*). I *punkt 2* i artikeln föreskrivs om tillämpningen av artikel 5 som gäller komitologiförordningens granskningsförfarande.

Artikel 38 förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 39 i förordningen innehåller bestämmelser om en rådgivande grupp. Enligt artikeln ska EU-Lisa inrätta en rådgivande grupp i syfte att inhämta sakkunskap om Ecris-TCN och Ecris referensprogramvara, särskilt i samband med utarbetandet av det årliga arbetsprogrammet och den årliga verksamhetsrapporten. Under utformnings- och utvecklingsfasen ska artikel 11.9 tillämpas.

Den rådgivande gruppen har inlett sitt arbete i början av 2020. I gruppen representerar Rättsregistercentralen Finland. Artikel 39 förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 40 i förordningen innehåller de ändringar som med anledning av Ecris-TCN-förordningen ska göras i förordning (EU) 2018/1726 om Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA), om ändring av förordning (EG) nr 1987/2006 och rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av förordning (EU) nr 1077/2011. Syftet med artikeln är att göra i förordningen gällande EU-Lisa de ändringar som dess nya uppgifter angående utvecklingen av Ecris-TCN och ansvarandet för dess verksamhet samt vidareutvecklingen och upprätthållandet av Ecris-referenstillämpningen förutsätter. Ändringarna kan betraktas som tekniska.

Artikel 40 förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

Artikel 41 i förordningen innehåller genomförande- och övergångsbestämmelser. Enligt *punkt 1* i artikeln ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa förordningen så snart som möjligt och därmed säkerställa att Ecris-TCN fungerar väl. I skäl 40 i ingressen till förordningen klargör att medlemsstaterna dock bör ha minst 36 månader efter denna förordnings ikraftträdande till att vidta åtgärder för att följa denna förordning.

Enligt *punkt 2* i artikeln ska centralmyndigheterna för fällande domar som meddelats före den dag då uppgifter ska börja föras in i enlighet med artikel 35.1 inrätta de enskilda uppgiftsposterna i det centrala systemet enligt följande: a) alfanumeriska uppgifter ska föras in i det centrala systemet senast vid utgången av den period som avses i artikel 35.2, b) uppgifter om fingeravtryck ska föras in i det centrala systemet inom två år från driftstarten i enlighet med artikel 35.4.

Tidtabellen för ibruktagandet av systemet har redogjorts för ovan i anknytning till artikel 35. Artikel 41 har, såsom det nämns i anknytning till artikel 42 trätt i kraft i juni 2019, vilket innebär att medlemsstaterna enligt skäl 40 i ingressen har tid till minst juni månad 2022 att genomföra de åtgärder som behövs för iakttagandet av förordningen.

Artikel 42 i förordningen innehåller bestämmelser om ikraftträdande. Enligt artikeln ska förordningen träda i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Förordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Förordningen har offentliggjorts i EU:s officiella tidning den 22 maj 2019, vilket innebär att den har trätt i kraft i juni 2019. Artikeln förutsätter ingen kompletterande nationell lagstiftning.

2.2 Ecris-direktivet

Direktivet är bindande för andra medlemsstater än Irland och Danmark, som nämns i skälen 18 och 19 i ingressen. Dessa har en särställning, som redogörs i anknytning till artikel 2 i förordningen.

Artikel 1 i direktivet innehåller bestämmelser om till vilka delar Ecris-rambeslutet ändras genom Ecris-direktivet.

Enligt *punkt 1* i artikeln ersätts artikel 1, som gäller föremålet för Ecris-rambeslutet, helt med nya bestämmelser. Enligt den nya artikel 1 ska i rambeslutet a) fastställs på vilka villkor en dömande medlemsstat utbyter uppgifter med andra medlemsstater om fällande domar, b) definieras vilka skyldigheter som åligger den dömande medlemsstaten och den medlemsstat där den dömda personen är medborgare (*den medlemsstat där personen är medborgare*), och anges vilka metoder som ska användas för att besvara en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret, c) inrättas ett decentraliserat it-system för utbyte av uppgifter om fällande domar som bygger på de datoriserade kriminalregistren i varje medlemsstat, det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris).

Ordalydelserna i punkterna a och b i den nya artikel 1 i rambeslutet har ändrats så att de även täcker samarbetet i enlighet med Ecris-TCN-förordningen, som omfattar samarbetet gällande tredjelandsmedborgare som dömts inom EU:s territorium utöver samarbetet gällande medborgare i EU:s medlemsstater, som täcks av rambeslutet. Punkterna a och b i artikeln anses inte förutsätta någon nationell genomförandelagstiftning.

Såsom det har konstaterats ovan ersätter Ecris-direktivet bland annat Ecris-beslutet. Punkt c i artikeln motsvarar artikel 1 i Ecris-beslutet. Enligt artikel 288.4 i EUF-fördraget är beslutet till alla delar bindande, och Ecris-beslutet har inte ansetts förutsätta lagstiftningsåtgärder i Finland (RP 1/2012 rd, s. 6). Däremot ska direktivet genomföras nationellt. I propositionen har det ansetts vara motiverat att i EU-straffregisterlagen införa en bestämmelse om Ecris som överensstämmer med punkt c i artikeln. Eftersom bestämmelsen i rambeslutet, som har ändrats genom direktivet, inte tillämpas direkt, ingår definitionen av Ecris inte i lagstiftningen utan en nationell genomförandebestämmelse. Det föreslås att bestämmelsen ska ingå i EU-straffregisterlagen som ett nytt 6 mom. i 1 §.

Såsom det har konstaterats ovan är direktivet inte bindande för Irland och Danmark. Den föreslagna bestämmelsen är inte till den här delen problematisk, eftersom den ska motsvara artikel 1 i Ecris-beslutet, som är bindande för Irland och Danmark, såsom det konstateras nedan i samband med artikel 2. Därmed är det inte nödvändigt att begränsa den föreslagna bestämmelsens tillämpningsområde.

Enligt *punkt 2* i artikeln läggs det nya led d–h till artikel 2. Leden a–c i artikeln innehåller redan definitioner av fällande dom, brottmålsförfarande och kriminalregister. Enligt det nya led d avses det med *dömande medlemsstat* den medlemsstat där en fällande dom har meddelats. Enligt

det nya led e avses det med *tredjelandsmedborgare* en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget eller som är en statslös person eller en person vars medborgarskap är okänt. Enligt det nya led f avses det med *uppgifter om fingeravtryck* uppgifter om platta och rullade fingeravtryck av en persons alla fingrar. Enligt det nya led g avses det med *ansiktsbild* en digital avbildning av en persons ansikte. Enligt det nya led h avses det med *Ecris referensprogramvara* den programvara som utvecklats av kommissionen och som ställts till medlemsstaternas förfogande för utbyte av uppgifter ur kriminalregister via Ecris.

Definitionen av dömande medlemsstat, tredjelandsmedborgare, uppgifter om fingeravtryck, ansiktsbild och Ecris referensprogramvara i leden d–h i artikeln motsvarar definitionerna i punkterna 4, 7, 12, 13 och 16 i artikel 3 i Ecris-TCN-förordningen. Definitionerna i artikeln är direkt tillämpliga, men när det gäller direktivet ska bestämmelserna införas som en del av den nationella lagstiftningen. I propositionen har det dock ansetts att det inte är nödvändigt att införa definitionerna i EU-straffregisterlagen. Vid behov kan det i de bestämmelser i EU-straffregisterlagen som är direktivets genomförandebestämmelser hänvisas till förordningens direkt tillämpliga definitioner.

Leden d–h i artikeln anses inte förutsätta någon nationell genomförandelagstiftning.

Enligt *punkt 3* i artikeln ersätts artikel 4.1 i rambeslutet med en ny bestämmelse. Enligt den nya punkt 1 ska varje dömande medlemsstat vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att domar som meddelats på dess territorium åtföljs av uppgifter om den dömda personens medborgarskap (ett eller flera), om den dömda personen är medborgare i en annan medlemsstat eller en tredjelandsmedborgare. I de fall uppgift om medborgarskap saknas för den dömda personen eller om den dömda personen är en statslös person ska detta framgå av kriminalregistret.

Jämfört med rambeslutet har bestämmelsen kompletterats på så sätt att även tredjelandsmedborgare nämns i den. Därtill är en ny förutsättning att det av kriminalregistret ska framgå om medborgarskap saknas för den dömda personen eller om den dömda personen är en statslös person.

I 2 § 3 mom. i straffregisterlagen föreskrivs vilka uppgifter som ska antecknas i straffregistret. Enligt 1 punkten ska bland annat medborgarskap antecknas i straffregistret. Uppgiften om medborgarskap antecknas också i bötesregistret, även om det inte separat föreskrivs om detta. Enligt 47 § 1 mom. 1 punkten i lagen om verkställighet av böter innehåller bötesregistret bland annat identifieringsuppgifter och kontaktinformation beträffande den person som är föremål för påföljden. Medborgarskap ingår i identifieringsuppgifterna enligt bestämmelsen. Medborgarskap antecknas i straffregistret och bötesregistret oberoende om det är fråga om medborgarskap i en medlemsstat eller i ett tredjeland. Redan rambeslutet förutsatte att alla medborgarskap i en medlemsstat ska antecknas i straffregistret och bötesregistret. Skyldigheterna enligt direktivet gäller till den här delen också alla tredjelandsmedborgarskap. Både i straffregistret och i bötesregistret antecknas redan nu en uppgift om att den dömdas medborgarskap saknas eller att den dömda personen är en statslös person. Bestämmelserna i straffregisterlagen och lagen om verkställighet av böter uppfyller kraven enligt den nya punkt 1 i artikel 4 i rambeslutet och nationell genomförandelagstiftning är inte nödvändig.

Punkt 4 i artikeln innehåller bestämmelser om ändring av artikel 6 i rambeslutet. Enligt led a i punkten ersätts artikel 6.3 i rambeslutet med en ny bestämmelse. Enligt den nya punkt 3 när en medborgare i en medlemsstat ansöker om uppgifter om sig själv i kriminalregistret hos centralmyndigheten i en annan medlemsstat, ska den centralmyndigheten ansöka om uppgifter och tillhörande data ur kriminalregistret hos centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är

medborgare och införa dessa uppgifter och tillhörande data i det utdrag som ska tillhandahållas den berörda personen.

Den nya bestämmelsen, från vilken tidsfristen för inledandet av rambeslutets tillämpning har slopats, motsvarar i sak den motsvarande gällande bestämmelsen i rambeslutet. Denna artikel 6.3 i rambeslutet har genomförts nationellt genom 20 § 1 mom. i EU-straffregisterlagen. Enligt momentet när en enskild person som är medborgare i en annan medlemsstat begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter. Nämda 20 § 1 mom. motsvarar den nya punkt 3 i artikel 6 i rambeslutet, vilket innebär att igen nationell genomförandelagstiftning behövs.

Enligt punkt 4 led b i artikeln införs det också en ny punkt 3a i artikel 6. Enligt den nya punkt 3.a, om en tredjelandsmedborgare ansöker om uppgifter om sig själv i kriminalregistret hos centralmyndigheten i en medlemsstat, ska den centralmyndigheten ansöka om uppgifter och tillhörande data ur kriminalregistret endast hos de av medlemsstaternas centralmyndigheter som har uppgifter om den personen i sina kriminalregister och införa dessa uppgifter och tillhörande data i det utdrag som ska tillhandahållas den berörda personen.

I propositionen föreslås att ett nytt 2 mom. ska fogas till 20 § i EU-straffregisterlagen. Dess innehåll ska motsvara innehållet i den nya punkt 3a i artikel 6 i rambeslutet. Enligt det föreslagna nya 2 mom. ska, för det första, när en enskild person som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, Rättsregistercentralen framställa en begäran om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter till den centralmyndighet i en annan medlemsstat som på basis av en sökning som gjorts i Ecris-TCN med stöd av 13 e § har registeruppgifter om personen i fråga.

I motsats till artikel 2 i Ecris-TCN-förordningen innehåller direktivet ingen bestämmelse enligt vilken bestämmelserna i direktivet även ska tillämpas på medborgare i en medlemsstat som också är tredjelandsmedborgare. Därmed tillämpas bestämmelserna i rambeslutet, som har ändrats genom direktivet, i fråga om tredjelandsmedborgare enbart på en tredjelandsmedborgare enligt definitionen i det nya led e i artikel 2 i rambeslutet, som avser tredjelandsmedborgare som inte är medborgare i en medlemsstat. Bestämmelserna i direktivet innebär att det inte gällande dubbelmedborgare, som är såväl medborgare i en medlemsstat som tredjelandsmedborgare, föreligger någon skyldighet att begära kriminalregisteruppgifter av en medlemsstat vid en träff på basis av en sökning i Ecris-TCN. I detta fall är det fråga om en medlemsstat i vilken en ovan avsedd dubbelmedborgare har dömts som tredjelandsmedborgare. Skyldigheten att begära uppgifter gäller enbart i den medlemsstat där personen är medborgare. Även om direktivet inte förutsätter detta, föreslås det i propositionen att det föreslagna nya 2 mom. även ska vara tillämpligt på dubbelmedborgare som har medborgarskap i såväl en medlemsstat som ett tredje land. Med medborgare i en medlemsstat avses även finska medborgare. Till den del som det är fråga om en medborgare i en annan medlemsstat som också har tredjelandsmedborgarskap ska även 20 § 1 mom. i EU-straffregisterlagen, som gäller medborgare i en annan medlemsstat, tillämpas på personen.

Den ovannämnda förslaget innebär att det gällande 20 § 2 mom. i EU-straffregisterlagen blir ett nytt 3 mom. Enligt nämnda 2 mom. om en begäran som avses i 1 mom. framställs av en enskild person för vars vidkommande det är känt att han eller hon som myndig har varit bosatt i någon annan medlemsstat och de registeruppgifter som gäller honom eller henne till denna del inte är

tillgängliga på något annat sätt, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen har varit bosatt om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter. Bestämmelsen baserar sig på artikel 6.2 i rambeslutet och dess innehåll kan också anses vara tillämplig på den nya 3.a punkt i artikel, som enligt förslaget ska genomföras med det nya 20 § 2 mom. Med anledning av detta föreslås det att en hänvisning till 2 mom. ska fogas till den nya 20 § 3 mom.

Såsom det har konstaterats ovan är direktivet inte bindande för Irland och Danmark. Det föreslagna nya 2 mom. är inte till den här delen problematiskt, eftersom det enligt sin ordalydelse inte kan tillämpas på Irland och Danmark, eftersom en sökning enligt den föreslagna 13 e § bara kan riktas till uppgifter lagrade av en sådan medlemsstat på vilken Ecris-TCN-förordningen tillämpas. Såsom det har konstaterats ovan ska inte heller förordningen tillämpas på Irland och Danmark.

Även 19, 20 a och 20 b § i EU-straffregisterlagen innehåller bestämmelser om begärandet av registeruppgifter. Dessa bestämmelser är också tillämpliga på tredjelandsmedborgare, och därför är det inte nödvändigt att ändra deras ordalydelse.

I 6 § 1 mom. och 3 mom. 3 och 4 punkten i straffregisterlagen ingår bestämmelser på basis av vilka uppgifter som har erhållits med stöd av 20 § i EU-straffregisterlagen antecknas i straffregisterutdrag. Nämda bestämmelser är även tillämpliga på uppgifter som har erhållits med stöd av det nya 20 § 2 mom. i EU-straffregisterlagen.

Punkt 5 i artikeln innehåller bestämmelser om ändring av artikel 7 i rambeslutet. Enligt led a ska artikel 7.4 ersättas med en ny bestämmelse. Enligt den nya artikel 7.4 ska, när en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret om fällande domar som meddelats mot en medborgare i en medlemsstat enligt artikel 6 görs hos centralmyndigheten i en annan medlemsstat än den där personen är medborgare, den anmodade medlemsstaten överföra sådana uppgifter i samma utsträckning som anges i artikel 13 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål.

Den nya 4 punkten har avgränsats till att endast gälla medborgare i en medlemsstat och ur den har slopats hänvisningarna till domar som meddelats i den anmodade medlemsstaten samt domar som meddelats tredjelandsmedborgare och statslösa personer. Till övriga delar är innehållet i bestämmelsen detsamma, det vill säga uppgifter ska lämnas ut i samma utsträckning som anges i artikel 13 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål. Artikel 7.4 i Ecris-rambeslutet har genomförts genom 14, 15 och 15 a § om utlämnande av uppgifter i EU-straffregisterlagen. Enligt nämnda paragrafer ska Rättsregistercentralen lämna ut registeruppgifter till en annan medlemsstat oberoende av vilken stats medborgare det är fråga om. Även omfattningen av de uppgifter som lämnas ut är densamma, oberoende av vilken stats medborgare det är fråga om (RP 1/2012 rd, s. 33–35 och 40). Detsamma gäller 15 b § i EU-straffregisterlagen. Uppgifter lämnas delvis ut i större utsträckning än vad som föreskrivs i artikel 13 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål. Gällande lagstiftning uppfyller redan skyldigheterna enligt den nya 4 punkten, och nationell genomförandelagstiftning behövs således inte.

Enligt punkt 5 led b i artikeln fogas till artikel 7 också en ny punkt 4a. Enligt det första stycket i den nya artikel 7.4a ska den anmodade medlemsstaten, när en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret om fällande domar som meddelats mot en tredjelandsmedborgare görs enligt artikel 6 inom ramen för ett brottmålsförfarande, överföra uppgifter om varje fällande dom som meddelats i den anmodade medlemsstaten och införts i kriminalregistret och om varje fällande dom

som meddelats i tredjeländer och därefter överförs till medlemsstaten i fråga och införs i kriminalregistret.

Den nya artikel 7.4a motsvarar i sak artikel 7.1 om medlemsstaternas medborgare i rambeslutet, som syftar till att ur straffregistret lämnas ut alla uppgifter om de domar som registrerats i det. Såsom ovan konstaterats lämpar sig 14 § i EU-straffregisterlagen också på utlämnande av uppgifter om medborgare i ett tredjeland och på en behörig myndighets ansökan om vilka som helst uppgifter ur straffregistret. Omfattningen av utlämnande av uppgifter i nämnda 14 § motsvarar också vad som förutsätts i den nya punkt 4a, eftersom med stöd av den utlämnas i 3 § avsedda uppgifter ur straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret. Gällande lagstiftning uppfyller redan innehållet i första stycket i den nya punkt 4a, och nationell genomförandelagstiftning behövs således inte.

Enligt det andra stycket i den nya punkt 4a ska om sådana uppgifter begärs för något annat ändamål än ett brottmålsförfarande artikel 7.2 gälla i tillämpliga delar. Enligt artikel 7.2 i nämnda rambeslut ska centralmyndigheten av andra skäl än ett brottmålsförfarande lämna ut uppgifter i enlighet med sin nationella lagstiftning. Såsom ovan konstaterats ska Rättsregistercentralen enligt 15 och 15 a § i EU-straffregisterlagen om andra ändamål än ett brottmålsförfarande och också enligt 15 b § lämna ut registeruppgifter till en annan medlemsstat oberoende av vilken stats medborgare det är fråga om. Även omfattningen av de uppgifter som lämnas ut är densamma, beroende av vilken stats medborgare det är fråga om. Gällande lagstiftning uppfyller redan innehållet i andra stycket i den nämnda nya punkt 4a, och nationell genomförandelagstiftning behövs således inte.

Enligt *punkt 6* ska artikel 8.2 ersättas med en ny bestämmelse. Enligt den nya artikel 8.2 ska svar på ansökningar som avses i artikel 6.2, 6.3 och 6.3a överföras inom tjugo arbetsdagar från dagen för mottagandet av ansökan.

Ändringen består av att till bestämmelsen fogats en hänvisning till artikel 6.3 och 6.3a. Alla ansökningar enligt den nya punkt 2 gäller en persons ansökningar om uppgifter om sig själv i kriminalregistret. Artikel 8.2 i rambeslutet har genomförts genom 18 § 3 mom. i EU-straffregisterlagen, enligt vilket Rättsregistercentralen ska överföra sådana uppgifter som avses i 15 och 15 a § till centralmyndigheten i den andra medlemsstaten inom 20 vardagar från den dag då begäran togs emot. Nämnda 15 och 15 a § omfattar besvarande av ansökningar enligt den nya artikel 8.2 i rambeslutet. Gällande lagstiftning motsvarar redan innehållet i den nya artikel 8.2, och nationell genomförandelagstiftning behövs således inte.

Enligt *punkt 7* i artikeln fogas till artikel 9.1–9.3, som gäller villkor för användning av personuppgifter, hänvisningar till den nya artikel 7.4a. Punkt 4a gäller utlämnande av uppgifter ur kriminalregister i ett ärende som gäller en medborgare i ett tredjeland.

Artikel 9.1–9.3 i rambeslutet har genomförts nationellt genom 22 § 1 och 2 mom. i EU-straffregisterlagen. Enligt nämnda 22 § 1 mom. får registeruppgifter och tillhörande uppgifter som en annan medlemsstat har överfört på grundval av en begäran i enlighet med 19 § 1 mom., 20 eller 20 a § användas endast vid det straffrättsliga förfarande eller för det ändamål för vilket uppgifterna begärdes, i enlighet med vad den medlemsstat som överförde uppgifterna har meddelat. Enligt nämnda 22 § 2 mom. får uppgifter som har överförts av en annan medlemsstat trots det som föreskrivs i 1 mom. användas för att avvärja ett överhängande och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten. Såsom ovan konstaterats omfattar 19 § 1 mom. den 20 § som det föreslås att ska ändras i förslaget samt 20 a § ansökningar som besvaras i enlighet med artikel 7.1, 7.2, 7.4 och 7.4a i rambeslutet. Gällande lagstiftning motsvarar redan innehållet i de nya artiklarna 9.1–9.3 i rambeslutet, och nationell genomförandelagstiftning behövs således inte.

Punkt 8 i artikeln innehåller bestämmelser om ändring av artikel 11 i rambeslutet. Enligt led a ska artikel 11 i rambeslutet ändras så att till punkt 1 första stycket c läggs till ett led som nämner ansiktsbild (iv).

Uppgifter enligt nämnda led c är uppgifter enligt artikel 4.2 och 4.3 som centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten ska överföra till den medlemsstat där personen är medborgare, om de är tillgängliga för centralmyndigheten (ytterligare information). Eftersom Rättsregistercentralen inte har tillgång till en ansiktsbild, har den ingen skyldighet att underrätta den medlemsstat där personen är medborgare om uppgiften. I propositionen föreslås inte heller att lagstiftningen ska ändras så att Rättsregistercentralen ska ha tillgång till ansiktsbilden.

I artikel 11.2 i rambeslutet föreskrivs om vilka uppgifter som den dömande medlemsstaten överfört som centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare ska lagra. Enligt bestämmelsen ska centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare lagra alla uppgifter av de typer som anges i punkterna 1 a och 1 b som den har tagit emot i enlighet med artikel 5.1, för vidarebefordran i enlighet med artikel 7. I samma syfte får den lagra information av den typ som förtecknas i led c i första stycket och i andra stycket i punkt 1. Eftersom de ansiktsbilder som det föreslås att ska läggas till är sådana uppgifter som avses i artikel 11.1 c, finns det ingen skyldighet enligt rambeslutet att lagra dem, utan detta kan bestämmas nationellt.

I EU-straffregisterlagens 9 § om lagringsregistrets innehåll föreskrivs vilka uppgifter som i Finland lagras på det sätt som förutsätts i artikel 11. Enligt 9 § 1 mom. 3 och 5 punkten antecknas i lagringsregistret fingeravtryck som har tagits på den dömda personen samt den dömda personens eventuella pseudonym eller alias enligt artikel 11.1 c i rambeslutet som fått från en annan medlemsstat, även om det i enlighet med vad som ovan angetts inte finns någon skyldighet enligt rambeslutet att göra detta.

Såsom ovan konstaterats i motiveringen till artikel 5.3 och 6.1 i förordningen, har man i propositionen ansett att ett effektivt utbyte av straffregisteruppgifter inte förutsätter användning av ansiktsbilder. I propositionen föreslås i fråga om Ecris-TCN, att Rättsregistercentralen inte ska registrera ansiktsbilden i uppgiftsposterna i Finland. När det gäller ansiktsbilder som kommer till Finland på basis av en sökning i Ecris-TCN har det i propositionen ansetts, att reglering enligt vilken Rättsregistercentralen kunde använda ansiktsbilden för att identifiera personen inte kan tillämpas i praktiken.

Till den del som den här avsedda artikel 1.8 i Ecris-direktivet gäller ansiktsbilder på finska medborgare som den dömande medlemsstaten överfört till Finland och registreringen av dem i lagringsregistret, har det i propositionen ansetts, att det inte finns något behov av att anteckna uppgifterna i lagringsregistret. Detta innebär att ansiktsbilder som överförs av en annan medlemsstat inte heller förmedlas vidare till en annan medlemsstat och att de inte heller kan användas för nationella ändamål. Motiveringen till denna lösning är redan den ståndpunkt som framförs i motiveringen till artikel 5.3 och 6.1, att ett effektivt utbyte av straffregisteruppgifter inte förutsätter användning av ansiktsbilder. Eftersom ansiktsbilder enligt propositionen inte ska införas i lagringsregistret, förutsätter punkt 8 i artikeln inte nationell genomförandelagstiftning.

Såsom ovan konstaterats kan användningen av ansiktsbilder bedömas på nytt när den reglering som avses i artikel 6.2 i förordningen godkänns.

Angående användningen av ansiktsbilder kan det dessutom konstateras att centralmyndigheten i varje stat enligt artikel 647.1 i avtalet om handel och samarbete mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan, nedan *EU-UK-avtalet*, ska lagra alla uppgifter som anmälts

enligt artikel 646. EU-UK-avtalet förutsätter således lagring av eventuella ansiktsbilder som Förenade kungariket lämnat till Finland. Enligt 8 § i lagen om tillämpning av bestämmelserna om utlämning för brott och utbyte av straffregisteruppgifter i handels- och samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket (470/2021) ska alla uppgifter som nämns i 9 § 1 mom. i lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen och som Förenade kungariket lämnat med stöd av artikel 646 i EU-UK-avtalet samt alla ansiktsbilder och alla andra uppgifter om domar som antecknats i straffregistret och som Förenade kungariket lämnat med stöd av artikel 646 i EU-UK-avtalet föras in i det lagringsregister som avses i EU-straffregisterlagen. Bestämmelserna om EU-UK-avtalet möjliggör inte att i avtalet avsedda ansiktsbilder används för nationella ändamål. Lagutskottet ansåg i sitt betänkande (LaUB 6/2021 rd) om regeringens proposition 58/2021 att man i samband med det nationella genomförandet av Ecris-direktivet också bör bedöma utlämnandet av ansiktsbilder till de nationella myndigheterna. Utskottet ansåg också att det i samband med genomförandet av direktivet är motiverat att samtidigt noggrannare bedöma också utlämnandet av ansiktsbilder från Storbritannien till de nationella myndigheterna och vid behov föreskriva om utlämnande av uppgifter.

Eftersom det i propositionen föreslås att i artikel 1.8 i Ecris-direktivet avsedda ansiktsbilder inte ska införas i lagringsregistret och inte överlätas till nationella myndigheter, anses det i propositionen att det inte finns någon anledning att ändra ovannämnda reglering som gäller Förenade kungariket. Förenade kungariket har hittills inte levererat ansiktsbilder till Finland.

Enligt artikel 1.8 b i Ecris-direktivet ersätts punkterna 3–7 i artikel 11 med nya punkter 3–5. Enligt den nya punkt 3 ska medlemsstaternas centralmyndigheter överföra samtliga följande uppgifter på elektronisk väg genom användning av Ecris och ett standardiserat format i enlighet med de standarder som ska fastställas i genomförandeakter: a) de uppgifter som avses i artikel 4, b) ansökningar enligt artikel 6, c) svar som avses i artikel 7 och d) andra relevanta uppgifter.

Om den överföringsmetod som avses i punkt 3 inte är tillgänglig ska medlemsstaternas centralmyndigheter enligt den nya punkt 4 överföra alla de uppgifter som avses i punkt 3 på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning, och som gör det möjligt för centralmyndigheten i den mottagande medlemsstaten att fastställa uppgifternas äkthet, med beaktande av säkerheten vid överföringen. Om den överföringsmetod som avses i punkt 3 inte finns tillgänglig under en förlängd tidsperiod, ska den berörda medlemsstaten dessutom meddela de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta.

Varje medlemsstat ska enligt den nya punkt 5 vidta de tekniska anpassningar som är nödvändiga för att den ska kunna använda det standardiserade formatet för att på elektronisk väg överföra alla uppgifter som avses i punkt 3 till andra medlemsstater via Ecris. Varje medlemsstat ska till kommissionen anmäla det datum från och med vilket den kommer att kunna börja genomföra sådana överföringar. Nästan alla medlemsstater, Finland medräknat, iakttar redan förfarandena enligt punkt 5 och Finland har redan gjort den anmälan som avses med stöd av artikel 11.6 i rambeslutet.

De ursprungliga punkterna 3–7 i artikel 11 i rambeslutet innehöll övergångsbestämmelser och bestämmelser om införandet av Ecris-systemet. Dessa har strukits ur de nya bestämmelserna.

Enligt 7 § i EU-straffregisterlagen ska en i Finland dömd persons uppgifter ur straffregistret och bötesregistret som ska överföras till den medlemsstat där personen är medborgare överföras till centralmyndigheten i den andra medlemsstaten i elektronisk form. Enligt 16 § i EU-straffregisterlagen ska en begäran enligt 14, 15, 15 a eller 15 b § som framställts av en annan medlemsstat framställas i elektronisk form, eller i annan skriftlig form om den inte har kunnat framställas

elektroniskt. Enligt 17 § 4 mom. i EU-straffregisterlagen ger Rättsregistercentralen sitt svar till centralmyndigheten i en annan medlemsstat i elektronisk form. Om det finns hinder för överföring av svaret i elektronisk form, får svaret också överföras i skriftlig form. Enligt 21 § 3 mom. i EU-straffregisterlagen ska Rättsregistercentralens begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat framställas i elektronisk form. Om det finns hinder för att framställa begäran i elektronisk form, får den också framställas i någon annan skriftlig form. Bestämmelserna i fråga kan anses uppfylla skyldigheterna enligt den nya punkt 3, även om användningen av en standardiserad form inte nämns i dem. Det kommer troligen att föreskrivas om den standardiserade formen i Ecris-direktivets genomförandeakter. Den nya punkt 3 förutsätter inte nationell genomförandelagstiftning.

Ovannämnda 16, 17 och 21 § i EU-straffregisterlagen kan anses uppfylla skyldigheterna enligt den nya punkt 4 att uppgifterna ska överföras i skriftlig form. Däremot föreskrivs det i 7 § i EU-straffregisterlagen inte om att uppgifterna ska överföras i skriftlig form. Av den anledningen föreslås det att nämnda 7 § ska kompletteras med en bestämmelse om att uppgifterna ska överföras i skriftlig form.

EU-straffregisterlagen innehåller ingen bestämmelse enligt den nya punkt 4, enligt vilken den berörda medlemsstaten ska meddela de andra medlemsstaterna och kommissionen, om den elektroniska överföringsmetoden inte finns tillgänglig under en förlängd tidsperiod. Eftersom det inte finns någon motsvarande bestämmelse, föreslås det i propositionen att en sådan ska fogas till EU-straffregisterlagen som en ny 4 a §.

Såsom ovan konstaterats är direktivet inte bindande för Irland och Danmark. Den föreslagna ändringen av 7 § och den nya 4 a § är inte problematiska till denna del, eftersom tillämpningen av dem också i relation till Irland och Danmark kan anses motiverad med tanke på det praktiska samarbetet. Det finns således inget behov av att begränsa tillämpningsområdet för de föreslagna bestämmelserna.

Den nya punkt 5 anses inte förutsätta nationell genomförandelagstiftning.

Enligt *punkt 9* i artikeln införs i rambeslutet nya artiklar 11a och 11b. Den nya artikel 11a ersätter det Ecris-beslut som upphävs genom direktivet och motsvarar långt artikel 3 i Ecris-beslutet. För att möjliggöra utbyte av uppgifter ur kriminalregister i enlighet med rambeslutet på elektronisk väg, inrättas enligt den nya artikel 11a.1 härmed ett decentraliserat it-system som bygger på de datoriserade kriminalregistren i varje medlemsstat, det europeiska informations-systemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister, Ecris. Systemet består av följande delar: a) Ecris referensprogramvara, och b) en gemensam kommunikationsinfrastruktur mellan centralmyndigheter som tillhandahåller ett krypterat nät. För att säkerställa konfidentialitet och integritet för de uppgifter ur kriminalregister som överförs till andra medlemsstater ska dessutom enligt 1 punkten lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder användas, med beaktande av den senaste utvecklingen, kostnaden för genomförandet samt riskerna med behandlingen av uppgifter.

Enligt punkt 2 i artikeln får uppgifter i kriminalregister lagras endast i databaser som drivs av medlemsstaterna.

Enligt punkt 3 i artikeln ska medlemsstaternas centralmyndigheter inte ha direkt åtkomst till andra medlemsstaters datoriserade kriminalregister.

Enligt punkt 4 i artikeln ska den berörda medlemsstaten ansvara för driften av Ecris referensprogramvara och de databaser som lagrar, sänder och tar emot uppgifter ur kriminalregister.

Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (EU-Lisa) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726 ska tillhandahålla stöd till medlemsstaterna i enlighet med dess uppgifter enligt Ecris-TCN-förordningen.

Enligt punkt 5 i artikeln ska kommissionen ansvara för driften av den gemensamma kommunikationsinfrastrukturen. Kommunikationsinfrastrukturen ska uppfylla de nödvändiga säkerhetskraven och fullt ut motsvara Ecris behov.

Enligt punkt 6 i artikeln ska EU-Lisa tillhandahålla, ytterligare utveckla och underhålla Ecris referensprogramvara.

Enligt punkt 7 i artikeln ska varje medlemsstat bära sina egna kostnader för genomförande, förvaltning, användning och underhåll av sitt datoriserade kriminalregister och installation och användning av Ecris referensprogramvara. Dessutom ska kommissionen bära kostnaderna för genomförande, förvaltning, användning, underhåll och framtida utveckling av den gemensamma kommunikationsinfrastrukturen.

Enligt punkt 8 i artikeln får de medlemsstater som använder sin nationella programvara för genomförande av Ecris i enlighet med punkterna 4–8 i artikel 4 i Ecris-TCN-förordningen fortsätta att använda sin nationella programvara för genomförande av Ecris i stället för Ecris referensprogramvara, under förutsättning att de uppfyller samtliga villkor som anges i de punkterna. Såsom konstaterats ovan i motiveringen till artikel 4 i Ecris-TCN-förordningen, hör Finland till de medlemsstater som har för avsikt att använda nationell Ecris-programvara.

Såsom konstaterats ovan i fråga om artikel 1.1 i Ecris-direktivet, föreslås det i propositionen att en ny definition på Ecris enligt den nya artikel 1 c i Ecris-rambeslutet ska tas in i EU-straffregisterlagen. Det föreslås att bestämmelsen ska tas in som ett nytt 6 mom. i 1 § i EU-straffregisterlagen. Enligt den föreslagna bestämmelsen används för överföring och utlämnande av uppgifter som avses i 1 § 1–3 mom. i EU-straffregisterlagen ett decentraliserat informationstekniskt system som bygger på de datoriserade kriminalregistren i varje medlemsstat (det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister Ecris). Bestämmelsen i fråga kan anses vara tillräcklig också för genomförande av den nya artikel 11a i Ecris-rambeslutet som avses här.

Den nya artikel 11b gäller genomförandeakter. Enligt punkt 1 i artikeln ska kommissionen fastställa följande i genomförandeakter: a) det standardiserade format som avses i artikel 11.3, även när det gäller uppgifter om det brott som lett till en fällande dom och uppgifter om domens innehåll, b) reglerna om det tekniska genomförandet av Ecris och utbytet av uppgifter om fingeravtryck, c) varje annan teknisk metod för att organisera och underlätta utbyte av uppgifter om fällande domar mellan medlemsstaternas centralmyndigheter, inklusive i) metoder för att underlätta förståelsen av överförda uppgifter och automatisk översättning av dessa, ii) metoder för att utbyta uppgifterna elektroniskt, särskilt i fråga om vilka tekniska specifikationer som ska användas och, i förekommande fall, tillämpliga utbytesförfaranden. Enligt punkt 2 i artikeln ska de genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 12a.2.

Kommissionen kommer att utfärda genomförandebestämmelser under våren 2022.

Den nya artikeln 11b förutsätter inte nationell genomförandelagstiftning.

Enligt *artikel 1.10* i Ecris-direktivet ska till direktivet fogas en ny artikel 12a om ett kommitté-förfarande till direktivet. Artikel 12a motsvarar till sitt innehåll artikel 38 i förordningen.

Punkten förutsätter inte nationell genomförandelagstiftning.

Enligt *artikel 1.11* i Ecris-direktivet ska till rambeslutet fogas en ny artikel 13§, som gäller rapportering från kommissionen samt översyn. Enligt punkt 1 i artikeln ska kommissionen senast den 29 juni 2023 lägga fram en rapport om tillämpningen av rambeslutet till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa rambeslutet, inklusive det tekniska genomförandet. Enligt punkt 2 i artikeln ska rapporten vid behov åtföljas av relevanta lagstiftningsförslag. Enligt punkt 3 i artikeln ska kommissionen regelbundet offentliggöra en rapport om utbytet av uppgifter ur kriminalregister via Ecris och om användningen av Ecris-TCN, baserad särskilt på sådan statistik som EU-Lisa och medlemsstaterna tillhandahåller i enlighet med Ecris-TCN-förordningen. Rapporten ska offentliggöras för första gången ett år efter det att den rapport som avses i punkt 1 lagts fram. Enligt punkt 4 i artikeln ska den rapport från kommissionen som avses i punkt 3 särskilt behandla nivån på utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna, inbegripet sådant som avser tredjelandsmedborgare, samt ändamålet med ansökningarna och deras respektive antal, inbegripet ansökningar för andra ändamål än brottmålsförfaranden, såsom säkerhetsprövningar och berörda personers ansökningar om uppgifter om sig själva ur kriminalregistret.

Den nya artikel 13a förutsätter inte nationell genomförandelagstiftning.

I *artikel 2* i Ecris-direktivet föreskrivs det om ersättande av Ecris-beslut 2009/316/RIF. Enligt den artikeln ska nämnda beslut ersättas med avseende på de medlemsstater som är bundna av direktivet, utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter när det gäller tidsfristen för genomförande av det beslutet. Såsom ovan konstaterats, är direktivet bindande för andra medlemsstater än Irland och Danmark, som nämns i skäl 18 och 19 i ingressen och som har en specialställning som det redogörs för ovan i samband med artikel 2 i förordningen.

I *artikel 3* i Ecris-direktivet fastställs en tidsfrist inom vilken direktivet ska införlivas i den nationella lagstiftningen. Enligt punkt 1 i artikeln ska medlemsstaterna senast den 28 juni 2022 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Medlemsstaterna ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till direktivet eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det beslut som ersätts genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda. Enligt punkt 2 i artikeln ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Enligt punkt 3 i artikeln ska medlemsstaterna vidta de tekniska anpassningar som avses i artikel 11.5 i Ecris-rambeslutet, i dess ändrade lydelse enligt detta direktiv, senast den 28 juni 2022.

Artikel 4 i Ecris-direktivet innehåller bestämmelser om ikraftträdande och tillämpning. Enligt artikeln träder direktivet i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i EU:s officiella tidning. Artikel 2 i direktivet tillämpas från och med den 28 juni 2022.

Enligt *artikel 5* i direktivet riktar sig direktivet till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

3 Förslagen och deras konsekvenser

3.1 De viktigaste förslagen

Avsikten är att med den lagstiftning som föreslås i propositionen komplettera Ecris-TCN-förordningens bestämmelser till den del det är nödvändigt. Dessutom är avsikten att man ska utfärda lagstiftningen om genomförande av Ecris-direktivet.

Till den del som Ecris-TCN-förordningen förutsätter kompletterande reglering, föreslås i propositionen att bestämmelserna i första hand införs i EU-straffregisterlagen. Det föreslås att till lagen fogas ett nytt 3 a kap. (Ecris-TCN-systemet för identifiering av medlemsstater), som ska innehålla nationella bestämmelser om Ecris-TCN som kompletterar förordningen (13 a–13 i §). De föreslagna paragraferna gäller införande av uppgifter i Ecris-TCN-systemet, Rättsregistercentralens meddelande om att uppgifter om fingeravtryck saknas, användning av uppgifter om fingeravtryck vid sökningar i Ecris-TCN-systemet, användning av Ecris-TCN-systemet för straffrättsliga förfaranden, på begäran av en enskild person, för frivilligverksamhet och i situationer som avses i förordningen om sprängämnesprekursorer, radering av bötesregisteruppgifter och uppgifter om fingeravtryck i Ecris-TCN-systemet samt lämnande av samtycke till Eurojust.

Förordningen förutsätter också att 1 § i EU-straffregisterlagen och 2 och 5 § i straffregisterlagen ändras. Dessutom föreslås det i propositionen för uppfyllande av förordningens skyldigheter en ny 3 a § till 9 kap. i tvångsmedelslagen, där det föreskrivs om tagande av fingeravtryck av en medborgare i ett tredjeland efter en lagakraftvunnen dom, om personen dömts till ett fängelsestraff i minst sex månader och om inte fingeravtryck har tagits redan vid förundersökningen. Dessutom föreslås en ändring av 8 § i lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust).

I propositionen anses dessutom att Ecris-direktivet förutsätter en ny 4 a § i EU-straffregisterlagen (meddelande som gäller överföring av uppgifter) samt ändring av 7 § (sättet för överföring av uppgifter) och 20 § (framställande av begäran med anledning av en begäran från en enskild person).

3.2 De huvudsakliga konsekvenserna

3.2.1 Allmänt

Förordningen och direktivet effektiviserar det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstater i fråga om utbyte av straffregisteruppgifter om medborgare i tredjeländer. Detta ökar den juridiska jämlikheten. Domstolarna är enligt högsta domstolens avgörande HD 2020:69 skyldiga att skaffa en utredning över utländska domar på samma förutsättningar som straffregisterutdrag skaffas på nationell nivå. I praktiken förbättrar propositionen möjligheterna att skaffa en täckande utredning över domar som medborgare i tredjeländer fått i andra EU-medlemsstater, eftersom detta tidigare varit möjligt endast genom att be om uppgifter separat av varje medlemsstat. Inverkan av tidigare utländska domar kan beroende på situationen vara antingen försvårande (StrL 6:9.1) eller lindrande (StrL 7:9).

Erhållande av straffregisteruppgifter om medborgare i tredjeländer effektiviseras också i fråga om vissa andra ansökningar än sådana som görs för behandling av brottmål, det vill säga enskilda personers ansökningar om uppgifter om sig själva ur straffregistret, kontroll av brottslig

bakgrund hos personer som deltar i verksamhet bland barn och situationer som avses i förordningen om sprängämnesprekursorer. Ett effektivare utbyte av straffregisteruppgifter tillsammans med ovan beskrivna bestämmelser om andra informationssystem och deras interoperabilitet bidrar också till att förebygga och bekämpa brottslighet, däribland organiserad brottslighet och terrorism, och ökar på så sätt säkerheten i allmänhet.

3.2.2 Ekonomiska konsekvenser

Propositionens ekonomiska konsekvenser gäller framför allt de ändringar av informationssystem samt det merarbete som orsakas myndigheterna som förordningen och direktivet förutsätter.

Medlemsstaterna ansvarar med stöd av artikel 33 i förordningen och den nya artikel 11a i rambeslutet för de kostnader i fråga om vilka inte annat särskilt föreskrivits. Kostnader som faller på medlemsstaternas ansvar gäller bland annat kostnader i samband med nationella system, såsom straffregister samt anslutning av nationella straffregister, fingeravtrycksdatabaser och centralmyndigheter till Ecris-TCN. Medlemsstater som använder sin nationella programvara för genomförande av Ecris, såsom Finland, ansvarar dessutom med stöd av artikel 4.6 för alla kostnader som orsakas av genomförandet, underhållet och vidareutvecklingen av sin nationella programvara för genomförande av Ecris samt dess anslutning till Ecris-TCN, med undantag för gränssnittsprogramvara.

Kostnader gällande ändringar av informationssystem

Anslutningen till Ecris-TCN-systemet som inrättas genom förordningen förutsätter ändringar framför allt i den nationella centralmyndigheten Rättsregistercentralens system. Ändringarna gäller å ena sidan nationella system, såsom skapande av den kontakt mellan Rättsregistercentralens och polisens system som förutsätts för registreringen av fingeravtryck och, å andra sidan, anslutningen av de nationella systemen till Ecris-TCN. Beredningen och genomförandet av dessa ändringar i informationssystemen har orsakat Rättsregistercentralen kostnader från ingången av 2020. Ecris-TCN-systemet har utvecklats effektivt sedan 2021 och detta fortsätter enligt kommissionens uppskattning åtminstone till mitten av 2023.

De kostnader för informationssystem som orsakas Rättsregistercentralen gäller närmare bestämt utveckling av det nationella Cris-system som används vid utbyte av straffregisteruppgifter så att det motsvarar kommissionens referenstillämpning och säkerställande av informationsutbyttets kompatibilitet, uppgifter som gäller förvaltningen av systemet, integrationskostnader, inbegripet ersättande av S-testa-nätverket med Testa NG-nätverket och nationella integrationer inom justitieministeriets förvaltningsområde och med polisens TUVE-nätverk, utvecklingsarbete gällande Ecris-TCN-systemet samt projektledning och kostnader för upphandlingsförfarandet. De kostnader för informationssystem som orsakas Rättsregistercentralen beräknas åren 2020–2023 uppgå till sammanlagt omkring en miljon euro. Dessa kostnader finansieras delvis ur EU:s finansieringsprogram och till övriga delar inom ramen för utvecklingsanslaget inom justitieministeriets huvudtitel. Cris-systemet behöver utvecklas också för att beakta raderingen av de uppgifter som förmedlats till Ecris-TCN-systemet. Arbetet för att utveckla systemet medför smärre kostnader. Kostnaderna ska täckas med anslag inom ramarna för statsfinanserna och statsbudgetarna.

Utöver ovannämnda behov av tilläggsanslag orsakas Rättsregistercentralen för denna proposition betydande ändringar i informationssystemen också av projektet för interoperabilitet mellan EU:s informationssystem (RP 134/2021 rd). I polis- och gränsinteroperabilitetsförordningarna

ingår också för Ecris-TCN-systemet nödvändiga komponenter och funktioner, såsom den europeiska sökportalen ESP (European Search Portal), genom vilken Ecris-TCN-systemet används när tredjelandsmedborgares personuppgifter behandlas genom att personuppgifter matas in, kompletteras eller kontrolleras, och den gemensamma databasen för identitetsuppgifter CIR (Common Identity Repository). Avsikten är att de tilläggsanslag som dessa ändringar förutsätter ska sökas bland annat i tilläggsbudgeten efter riksdagsbehandlingen av regeringens proposition 134/2021 rd.

Skapandet av ovannämnda förbindelse mellan Rättsregistercentralens och polisens informationssystem förutsätter ändringar också i polisens multibiometrisk system (VITJA och RETU), i vilka det ska skapas en automatisk förbindelse för överlåtelse av och förfrågningar om biometrisk kännetecken från Rättsregistercentralens system. Rättsregistercentralens system förmedlar kännetecknen vidare till Ecris-TCN. De behov av ytterligare anslag som dessa ändringar orsakar polisstyrelsen har bedömts i samband med projektet gällande polis- och gränsinteroperabilitetsförfordningarna och avsikten är att de ska sökas efter behandlingen av regeringens proposition 134/2021 rd.

Också registreringen av fingeravtryck efter en lagakraftvunnen dom förutsätter ändringar i polisens informationssystem. Dessa ändringar är i närmare hänseende beroende av på vilket sätt de uppgifter som behövs vid efterhandsregistreringen levereras från Rättsregistercentralen till polisen. Det första alternativet är att Rättsregistercentralen sänder behövliga uppgifter till polisen till exempel per e-post. Efter det att man nått personen i fråga gör polisen en registrering i RETU-systemet. Förfarandet förutsätter ändringar i de obligatoriska fälten i RETU-systemet. Kostnadsverkningarna av dessa ändringar i informationssystemen har inledningsvis bedömts uppgå till minst 10 000 euro.

Det andra möjliga alternativet är att överföra de uppgifter som behövs för efterhandsregistreringen från Rättsregistercentralens system till PATJA-registret genom att utnyttja funktionaliteter och gränssnitt med hjälp av vilka man redan för närvarande överför uppgifter i efterlysningar från Rättsregistercentralen till PATJA-systemet. Inom förfarandet matar Rättsregistercentralen med hjälp av ett gränssnitt in de uppgifter som behövs vid registreringen i polisens PATJA-system. Efter det att polisen träffat personen i fråga gör den en registrering i RETU-systemet. Genomförandet av funktionerna förutsätter ändringar i gränssnittet mellan Rättsregistercentralen och polisens PATJA-system samt ovannämnda ändringar i RETU-systemets obligatoriska fält. Storleksskatten för PATJA-systemets kostnader för informationssystem är flera tiotusentals euro. Dessutom bör samma ändringar sannolikt också genomföras i VITJA-systemet, och alternativen föranleder sannolikt integrationskostnader och kostnader för informationssystem också för Rättsregistercentralen.

Med beaktande av att antalet efterhandsregistreringar bedömts förbli litet, är det motiverat att genomföra ändringarna i polisens informationssystem i enlighet med det förstnämnda alternativet. Den finansiering som åtgärderna förutsätter genomförs inom ramen för statsfinanserna, vid behov genom omfördelning av anslag.

Fogande av polisanmälsnummer till straffregistrets uppgifter förutsätter ändringar i meddelandet om distribution av domstolens avgöranden i brottmål. I AIPA-systemet har i samband med genomförandet gällande brottmål verkställts den uppgift som Rättsregistercentralens system behöver, och det medför inget separat anslagsbehov. AIPA-projektbyrån deltar i den tekniska beredningen av de ändringar i informationssystemen som propositionen förutsätter inom den separata projektgrupp som inrättats för ändamålet.

Konsekvenser för informationshanteringen

Vid justitieministeriet har man utarbetat en sådan bedömning av informationshanteringen som avses i 8 § 2 mom. i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen över Ecris-TCN-förordningens och de föreslagna lagändringarnas inverkan på Rättsregistercentralen. De föreslagna lagändringarna påverkar utöver Rättsregistercentralen också Polisstyrelsens informationshantering. Lagändringarna påverkar informationssystem och gränssnitt som Rättsregistercentralens och Polisstyrelsens personuppgiftsansvar omfattar till de delar som nämns ovan. Förordningen förutsätter användning av en skyddad förbindelse för utlämnande av uppgifter. Förordningen innehåller också detaljerade krav som gäller registrering av uppgiftsbehandlingarna i en logg. Av regleringen följer dock inte konsekvenser för sekretessen för uppgifter eller ny slags behandling av säkerhetsklassificerade uppgifter.

Ecris-TCN-lagstiftningen innebär nya uppgiftsbehandlingsuppgifter för Rättsregistercentralen. Rättsregistercentralen ska vara personuppgiftsansvarig för i förordningen avsedda nationella poster som registreras i Ecris-TCN-systemet. Dessa ändringar förutsätter att informationshanteringsmetoderna och anvisningarna uppdateras. Förordningen och den föreslagna lagstiftningen medför inte till övriga delar några betydande ändringar i Rättsregistercentralens uppgifter. Propositionen ändrar inte heller på den personuppgiftsansvariga och de ansvariga myndigheterna för andra informationssystem och register som används för behandling av personuppgifter.

Lagändringarna utvidgar Rättsregistercentralens rätt att få uppgifter av polisen. Rättsregistercentralen ska också ha rätt att genomföra sökningar i Ecris-TCN-systemet. Personuppgifter kommer med avvikelse från den gällande lagen att flyttas till den centraliserade EU-databasen. Rättsregistercentralen ska med avvikelse från den gällande lagen också ha rätt att behandla fingeravtrycksuppgifter, och de har tidigare inte heller varit tillgängliga för centralmyndigheten i en annan EU-medlemsstat. Det att fingeravtryck ska insamlas också efter en lagakraftvunnen dom och genom Rättsregistercentralens förmedling överförs till den centraliserade EU-databasen innebär mer omfattande behandling av särskilda kategorier av (känsliga) personuppgifter. Vid Rättsregistercentralen uppstår inte något nytt permanent register över fingeravtryck. Det är dock behövligt att förvara kopior av fingeravtryck och andra uppgifter som förmedlats till Ecris-TCN-systemet tills posterna raderas ur systemet. Behandlingen av fingeravtryck har beaktats i konsekvensbedömningen gällande informationshanteringen. När det gäller rättigheterna att behandla fingeravtryck ska man beakta deras karaktär och skyddsåtgärder i enlighet med data-skyddslagstiftningen, inklusive begränsningen av tillgången till uppgifter till de personer vilkas uppgifter förutsätter det.

Tagande av fingeravtrycksuppgifter efter en lagakraftvunnen dom är en ny uppgift för polisen. I polisens informationssystem uppstår inga nya informationsresurser. Eftersom fingeravtryck också tas efter en lagakraftvunnen dom, ska informationsresurserna utvidgas till denna del. Dessutom har överföringarna mellan justitieförvaltningen och polisen av uppgifter som behövs vid efterhandsregistreringen funktionella konsekvenser för polisens informationssystem. Rättsregistercentralen och Polisstyrelsen ska separat sörja för konsekvensbedömningen vad gäller informationshanteringsenheten enligt informationshanteringslagen.

Ökad arbetsmängd för myndigheterna

Propositionen kommer särskilt att öka Rättsregistercentralens arbetsmängd. Rättsregistercentralen ska bland annat svara för registrering av uppgifter enligt artikel 5 i förordningen i cen-

tralsystemet samt för ändring och radering av registrerade uppgifter enligt artikel 8 och 9. Rättsregistercentralen ska också använda Ecris-TCN enligt artikel 7 i förordningen och som resultat av detta få uppgifter gällande fastställande av identiteten hos medborgare i tredjeland, som Rättsregistercentralen använder för fastställande av identiteten hos personen i fråga i enlighet med punkt 7 i artikeln.

Likasa ska Rättsregistercentralen ansvara för de skyldigheter som riktar sig till medlemsstaterna som det föreskrivs om i artiklarna 12, 13 och 19 i förordningen och som bland annat gäller säkerställande av en säker anslutning mellan sina nationella datoriserade straffregister och fingeravtrycksdatabaser och den nationella centrala åtkomstpunkten, den utbildning som ska ges centralmyndighetens anställda samt en laglig behandling och datasäkerhet för de uppgifter som lagras i Ecris-TCN. Vidare ska Rättsregistercentralen ansvara för Eurojusts förfrågningar med stöd av artikel 17.3 om ett tredjeland eller en internationell organisation kan informeras om att Finland innehar uppgifter i straffregister om en tredjelandsmedborgare, vara personuppgiftsansvarig enligt artikel 23 i förordningen, ta emot och behandla i artikel 25 avsedda begäranden om tillgång till, rättelse av, radering av och begränsning av behandling av uppgifter, samarbeta med andra medlemsstaters centralmyndigheter i enlighet med artikel 26, säkerställa att uppgiftsbehandlingarna registreras i en logg i enlighet med artikel 31 och tillställa EU-Lisa den statistik som avses i artikel 32.4. Rättsregistercentralen har också företrätt Finland i den rådgivande grupp enligt artikel 39 som inlett sin verksamhet i början av 2020 och i den styrgrupp för Ecris-TCN-projektet som kommissionen inrättat.

Framför allt uppgifterna enligt artikel 5 och 7 i förordningen kan bedömas vara betydande. Den ökade arbetsmängden på grund av artikel 7 begränsas av att beslutet att använda Ecris-TCN grundar sig på en domstols, åklagarmyndighetens, förundersökningsmyndighetens eller Brottspåföljdsmyndighetens begäran och att Ecris-TCN används för andra ändamål än behandling av brottmål endast till den del som ansökan om eller utlämnande av uppgifter ur straffregister redan för närvarande är en skyldighet.

Utöver det merarbete som föranleds av de ovannämnda artiklarna i förordningen bör det beaktas att också utbytet av uppgifter ur straffregister som grundar sig på rambeslutet via Ecris sannolikt kommer att öka betydligt tack vare att Ecris-TCN-systemet tas i bruk. Kommissionen har i samband med beredningen av förordningen bedömt att Ecris-ansökningar som gäller uppgifter om medborgare i tredjeländer endast utgjort fem procent av alla fall. Antalet sådana begäranden kan förväntas öka betydligt i och med att Ecris-TCN tas i bruk.

Ovannämnda permanenta merarbete har bedömts kräva inrättande av två registersekreterares tjänster vid Rättsregistercentralen. Detta medför år 2022 ett halvt års kostnad på 54 000 euro och från och med 2023 en årlig kostnad på 108 000 euro. Dessa kostnader finansieras inom ramen för utvecklingsanslaget inom justitieministeriets huvudtitel.

Av andra myndigheter kommer propositionen särskilt att öka på polisens arbetsmängd. Tagande av fingeravtrycksuppgifter efter en lagakraftvunnen dom är en ny uppgift för polisen. Efterhandsregistreringen av en enskild person har bedömts ta minst en och en halv timme i arbetstid. Arbetsmängden påverkas av om den fältregistrering av fingeravtryck som för närvarande befinner sig i pilotskedet är i bruk. Mängden merarbete bedöms dock inte som helhet vara betydande, eftersom största delen av fingeravtrycksuppgifterna för medborgare i tredjeländer som misstänks för brott tas redan under förundersökningen. Registreringen av fingeravtryck är med stöd av den minimiföresättning på ett fängelsestraff i minst sex månader som föreslås i propositionen mer begränsad och den ökade arbetsmängden således mindre än med stöd av en minimiföresättning som grundar sig på ett maximistraff på 12 månader. Med beaktande av att polisen redan för närvarande tar största delen av de fingeravtryck som tas under förundersökningen, är

det också bland annat på grund av ackumuleringen av erfarenheter och ett minskat utbildningsbehov en mer kostnadseffektiv lösning att ge tagandet av fingeravtryck efter en dom till polisen än att sprida uppgiften på olika förundersökningsmyndigheter. Utvecklingen av den arbetsmängd som insamlingen av fingeravtryck medför bör dock följas för utredande av om det av denna anledning finns ett behov av att öka polisens personalresurser.

Rättsregistercentralen och polisen kan orsakas merarbete också av skyldigheten enligt artikel 5.5 i förordningen att ta med fingeravtryck i de uppgiftsposter som grundas i Ecris-TCN av gamla domar. Skyldigheten ska på det sätt som nämns ovan i samband med artikel 5.5 endast gälla situationer där fingeravtrycken tagits med stöd av 9 kap. 3 § i tvångsmedelslagen och de tydligt överensstämmer med andra identitetsuppgifter i straffregistret eller bötesregistret. Den sistnämnda förutsättningen bedöms i regel inte uppfyllas i Finland, varför den eventuella ökningen av arbetsmängden sannolikt blir liten och tillfällig.

Propositionen medför nya uppgifter också för dataombudsmannen, som ska ansvara för de tillsynsuppgifter som avses i artikel 28. För tagande av fingeravtrycksuppgifter efter en lagakraftvunnen dom ska det inte skapas ett nytt informationssystem med behandlare, utan avtrycken ska registreras i samma fingeravtrycksregister som fingeravtrycksuppgifter som tas med stöd av 9 kap. 3 § 1 och 3 mom. i tvångsmedelslagen. Det att Rättsregistercentralen dock ska vara personuppgiftsansvarig för de uppgifter som centralen registrerat i Ecris-TCN-systemet, vars behandling av personuppgifter övervakas av dataombudsmannen och inte av Europeiska datatillsynsmannen, innebär extra arbete för dataombudsmannen, som bland annat omfattar regelbundna kontroller. Mängden extra arbete bedöms inte vara betydande, men utvecklingen i fråga om arbetsmängden bör dock följas också till denna del.

Propositionen kommer sannolikt att öka arbetsmängden för de myndigheter som begär straffregisterutdrag i någon mån. Detta gäller framför allt myndigheter som begär straffregisterutdrag för behandling av brottmål, det vill säga förundersökningsmyndigheterna (polisen, Tullen och Gränsbevakningsväsendet), åklagarmyndigheterna, domstolarna och Brottsförklaringsmyndigheten. Den skyldighet att ansöka om användning av Ecris-TCN av Rättsregistercentralen som föreskrivs i artikel 7 i förordningen och i den föreslagna 13 d § i EU-straffregisterlagen är en ny uppgift för dessa myndigheter. Mängden merarbete begränsas dock av att skyldigheten att begära användning av Ecris-TCN ska gälla situationer där en tredjelandsmedborgares straffregisteruppgifter används vid behandlingen av ett brottmål. En sådan användning av kriminalregisteruppgifter ska också i fortsättningen grunda sig på nationell lagstiftning. Å andra sidan ska dessa myndigheter vid behov också bedöma, om en begäran om användning av Ecris-TCN i ett enskilt fall kan lämnas ogjord under de förutsättningar som föreskrivs i förordningen.

Artikel 7 i förordningen och den föreslagna reglering som kompletterar den ökar inte i sig skyldigheten för de myndigheter som begär straffregisterutdrag att inhämta ett straffregisterutdrag eller begära ett sådant av Rättsregistercentralen. Begäranden om straffregisterutdrag i fråga om medborgare i tredjeland kan dock i praktiken öka, eftersom artikeln och regleringen enligt förordningen och direktivet allmänt effektiviserar möjligheten att få straffregisteruppgifter om tredjelandsmedborgare från andra medlemsstater särskilt för behandling av ett brottmål.

Arbetsmängden för de myndigheter som begär straffregisterutdrag bedöms inte som helhet öka så mycket att det påverkar anslagen. Utvecklingen av arbetsmängden bör dock följas också till denna del.

Utbildning

Förordningen, direktivet och de föreslagna ändringarna i lagstiftningen förutsätter utbildning av ovannämnda myndigheters personal. Detta gäller framför allt Rättsregistercentralen och polisen, men också mer allmänt myndigheter som begär straffregisteruppgifter framför allt i fråga om när användning av Ecris-TCN bör begäras av Rättsregistercentralen med stöd av artikel 7 i förordningen och de föreslagna 13 d–13 g §. När det gäller Rättsregistercentralens personal finns det en skyldighet att ge utbildning direkt med stöd av artikel 12.2 i förordningen. De kostnader som detta medför minskas å andra sidan av att Ecris-TCN har ett begränsat antal användare vid Rättsregistercentralen. De kostnader som orsakas av utbildningen är sannolikt även i övrigt små och av engångsnatur.

Besluten om eventuell tilläggsfinansiering för de uppgifter som föranleds av effektiviseringen av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister i fråga om tredjelandsmedborgare fattas inom beslutsprocesserna för planerna för de offentliga finanserna och statsbudgetarna.

4 Remissvar

Justitieministeriet bad om utlåtande om utkastet till proposition (22.4.2022–20.5.2022) av 29 instanser. Dessutom reserverades en möjlighet för högsta domstolen att uttala sig om utkastet. Sammanlagt inkom 11 utlåtanden inom utsatt tid. Utlåtande lämnades av Helsingfors hovrätt, Helsingfors tingsrätt, Centralkriminalpolisen, Migrationsverket, Rättsregistercentralen, Suomen Lakimiesliitto - Finlands Juristförbund ry, Suomen syyttäjähdistys ry, Åklagarmyndigheten, Dataombudsmannens byrå, Domstolsverket och finansministeriet. Arbets- och näringsministeriet, Brottsförhållandenmyndigheten och inrikesministeriet meddelade att de inte har några kommentarer. Riksdagens justitieombudsmans kansli meddelade att det inte avser lämna utlåtande.

Helsingfors hovrätt fäste i sitt utlåtande uppmärksamhet vid att det föreslås att straffregisterlagen ska ändras så att polisanmälningsnummer eller flera polisanmälningsnummer ska fogas till de uppgifter som antecknas i straffregistret. I arbetsgruppens förslag har det dock inte redogjorts för hur numret i praktiken överförs till straffregisteruppgifterna, vilka ändringar av informationssystemen som behövs och vilka kostnader de medför. Överföringen av polisanmälningsnummer till Rättsregistercentralen ska göras på det sätt som anges i 3 § 1 mom. 6 punkten i justitieministeriets förordning om antecknande av uppgifter i justitieförvaltningens nationella informationsresurs (1177/2020), det vill säga genom att registrera uppgifterna i justitieförvaltningens nationella informationsresurs. Helsingfors tingsrätt fäste uppmärksamhet vid samma sak. Propositionen har kompletterats till denna del.

Migrationsverket konstaterade för det första att man i det föreslagna 13 i § 2 mom. i EU-straffregisterlagen använder begreppet behov av internationellt skydd, som den anser lämna utrymme för tolkning. Man kunde sträva efter att precisera det område som omfattas av rätten att få uppgifter som föreslås för Rättsregistercentralen för att undvika motstridiga tolkningar och för säkerställande av att Rättsregistercentralen får tillräckliga uppgifter för att besluta om lämnande av samtycket i fråga. Propositionen har kompletterats till denna del.

Migrationsverket har dessutom föreslagit att till det föreslagna nya 3 a kap. i EU-straffregisterlagen ska fogas en paragraf som möjliggör användning av Ecris-TCN för Rättsregistercentralen på begäran av Migrationsverket vid förfaranden för erhållande av medborgarskap samt vid migrationsförfaranden, inklusive asylförfaranden. I samband med artikel 7 i Ecris-TCN-förordningen i utkastet till proposition konstaterades att man vid genomförandet av Ecris-rambeslutet

i Finland beslutade sig för att föreskriva om utlämnande av uppgifter för andra ändamål än ett brottmålsförfarande endast till den del som EU-regleringen förutsatte begäran eller utlämnande av uppgifter. Avgörandet motsvarade den standpunkt som lagutskottet framförde i sitt utlåtande 17/2006 rd, där det förhållit sig reserverat till bestämmelser på basis av vilka uppgifter också kan utlämnas på andra grunder än för ett brottmålsförfarande (RP 1/2012 rd, s. 28).

I arbetsgruppens förslag hade man på motsvarande sätt ansett det vara motiverat att Ecris-TCN i fråga om andra ändamål än ett brottmålsförfarande i Finland endast ska användas i de situationer där Ecris-rambeslutet eller övrig EU-lagstiftning ålägger att inom ramen för Ecris-samarbetet begära straffregisteruppgifter från en annan medlemsstat eller att med stöd av en begäran lämna ut straffregisteruppgifter till Finland. Användning av Ecris-TCN för sådana ändamål där Ecris-rambeslutet eller övrig EU-lagstiftning inte ålägger att inom ramen för Ecris-samarbetet begära straffregisteruppgifter från en annan medlemsstat eller att med stöd av en begäran lämna ut straffregisteruppgifter till Finland skulle medföra en ogrundad administrativ börda, eftersom man dock sannolikt inte skulle få egentliga straffregisteruppgifter från den andra medlemsstaten. Denna grund gäller också för de ändamål som Migrationsverket föreslagit. En bestämmelse som endast möjliggör användning av Ecris-TCN säkerställer inte tillgången till straffregisteruppgifter från en annan medlemsstat, utan skyldigheten att utlämna egentliga straffregisteruppgifter från en annan medlemsstat förutsätter att Ecris-rambeslutet ändras. Arbetsgruppen har inom den tidtabell som fastställts för den endast förmått föreslå nödvändiga ändringar av bestämmelserna som Ecris-TCN-regleringen medför. Också andra myndigheter, som till exempel med stöd av 4 a § i straffregisterlagen har rätt att få straffregisteruppgifter, kan ha liknande behov som Migrationsverket av att få straffregisteruppgifter från andra medlemsstater. Inte heller dessa behov har det varit möjligt att utreda inom den fastställda tidtabellen, eftersom det hade krävt omfattande utredningsarbete. I propositionen har man inte på basis av utlåtandet utvidgat de områden som omfattas av Ecris-TCN-samarbetet, utan i detta skede ansett arbetsgruppens riktlinje i fråga om andra ändamål än ett brottmålsförfarande vara motiverad, dvs. att Ecris-TCN endast ska användas i de situationer där Ecris-rambeslutet eller övrig EU-lagstiftning ålägger att inom ramen för Ecris-samarbetet begära straffregisteruppgifter från en annan medlemsstat eller att med stöd av en begäran lämna ut straffregisteruppgifter till Finland.

Dataombudsmannens byrå har i sitt utlåtande fäst uppmärksamhet vid artikel 23 i Ecris-TCN-förordningen som fastställer den personuppgiftsansvariges ansvar, artikel 9 om skyldigheterna gällande ändring och radering av uppgifter samt artikel 25 som gäller svar på registrerades påståenden om felaktigheter. Om påståendet till exempel är att fingeravtryck kopplats till fel person, ska Rättsregistercentralen kunna jämföra de uppgifter den matat in med de uppgifter som registrerats i centralsystemet. Ur denna synvinkel är 13 c § 2 mom. i EU-straffregisterlagförslaget missvisande. Enligt den antagna ansvarsfördelningen är Rättsregistercentralen för sin egen del personuppgiftsansvarig för centralsystemet, och har i uppgift att sörja för uppgifternas exakthet och integritet så länge de förvaras. Personuppgifter förmedlas inte bara, utan de ingår en tid i detta system och Rättsregistercentralens uppgift är att i sista hand sörja för uppgifternas exakthet och integritet samt för raderingen av dem. Av denna anledning är den tillfälliga förvaring av fingeravtrycksuppgifter som föreslås i 2 mom. inte motiverad med tanke på den personuppgiftsansvariges uppgifter och ansvar, utan de bör förvaras åtminstone så länge som de ingår i centralsystemet. Propositionen har kompletterats med anledning av utlåtandet.

Domstolsverket har konstaterat att polisanmälans nummer, som åklagarnas Sakari-system får ur polisens Patja-system, på det sätt som förutsatts i arbetsgruppens förslag kan förmedlas till AIPA-systemet tillsammans med åklagarens yrkanden i stämningsansökan. I framtiden förmedlas uppgiften från förundersökningsmyndigheten inom systemet Vitja. När domstolen avgör ett ärende bildas en elektronisk sändlista i straffregistret. I denna sändlista förmedlas uppgiften om den påföljd som dömts ut och om de åtalpunkter som har samband med den samt det eller de

nummer på polisanmälan som hänger samman med varje åtalspunkt. Uppgiften om polisanmälan nummer löper sedan som uppgift i strukturerad form genom myndighetskedjan (förundersökningsmyndighet–åklagare–domstol–verkställighet), och det är med tanke på förmedlingen av information inte nödvändigt att skriva ut polisanmälan nummer till exempel i domslutet eller straffregisterutdraget.

Finansministeriet konstaterade i sitt utlåtande att man i utkastet till regeringens proposition inte har bedömt konsekvenserna av förändringarna i informationshanteringen på det sätt som förutsätts i 8 § 2 mom. i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen. Till propositionen har fogats en redogörelse för nämnda bedömning.

5 Specialmotivering

5.1 Lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. För det första föreslås det att till paragrafen ska fogas ett nytt 4 mom., enligt vilket lagen också ska innehålla bestämmelser som kompletterar Ecris-TCN-förordningen. Liksom konstateras ovan i samband med artikel 2, tillämpas förordningen enligt skäl 42 och 43 i ingressen till förordningen inte på Irland och Danmark. Detta innebär att inte heller de bestämmelser som kompletterar förordningen tillämpas på Irland och Danmark.

Dessutom kompletteras det gällande 4 mom. som blir ett nytt 5 mom. så att i det konstateras Rättsregistercentralen också ska vara centralmyndighet enligt artikel 3.5 i förordningen. Bestämmelsen grundar sig på artikel 3.5 i nämnda förordning.

Enligt det nya 6 mom. används för överföring och utlämnande av uppgifter som avses i 1–3 mom. ett decentraliserat informationstekniskt system som bygger på de datoriserade kriminalregistren i varje medlemsstat (det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister Ecris). Ett decentraliserat informationstekniskt system innebär ett system som bygger på de datoriserade kriminalregistren i varje medlemsstat och där alla uppgifter i kriminalregister endast lagras i databaser som drivs av medlemsstaterna.

Bestämmelsen grundar sig på den nya artikel 1 c i Ecris-rambeslutet som föreskrivs i artikel 1.1 i Ecris-direktivet och på artikel 2 i direktivet, genom vilket Ecris-beslutet ersätts i fråga om de medlemsstater för vilka direktivet är bindande. Bestämmelsen grundar sig också på artikel 1.9 i Ecris-direktivet, med vilken till Ecris-rambeslutet fogas en ny artikel 11 a för de medlemsstater för vilka direktivet är bindande. Artikel 1 i fråga motsvarar långt artikel 3 i Ecris-beslutet.

4 a §. Meddelande som gäller överföring av uppgifter. Om en sådan överföring av uppgifter i elektronisk form som avses i lagen inte finns tillgänglig under en lång tidsperiod, ska Rättsregistercentralen enligt paragrafen meddela de andra medlemsstaterna och Europeiska kommissionen om detta.

Paragrafen grundar sig på artikel 1.8 b i Ecris-direktivet till den del som med den ersätts artikel 11.4 i rambeslutet och föreskrivs om ett nytt andra stycke i nämnda punkt 4.

7 §. Sättet för överföring av uppgifter. Enligt paragrafens gällande ordalydelse ska uppgifterna ur straffregistret och bötesregistret överföras till centralmyndigheten i en annan medlemsstat i elektronisk form. Det föreslås att till paragrafen fogas en bestämmelse enligt vilken uppgifterna också får överföras i någon annan skriftlig form, om det finns hinder för elektronisk överföring.

Den bestämmelser som det föreslås att ska läggas till grundar sig på artikel 1.8 b i direktivet, med vilken artikel 11.3–11.5 i rambeslutet ersätts. Nämnda nya punkt 4 i artikel 11 förutsätter överföring av uppgifter i skriftlig form på det sätt som föreslås.

3 a kap. **Ecris-TCN-systemet för identifiering av medlemsstater**

13 a §. Införande av uppgifter i Ecris-TCN-systemet. I bestämmelsen förtydligas, vilka uppgifter Rättsregistercentralen registrerar i den uppgiftspost som inrättas i Ecris-TCN.

Enligt paragrafens *1 mom.* ska Rättsregistercentralen i en sådan uppgiftspost som avses i artikel 5 i Ecris-TCN-förordningen för det första enligt momentets 1 punkt föra in i straffregistret antecknade uppgifter som nämns i 2 § 3 mom. 1 punkten i straffregisterlagen. De uppgifter som nämns i straffregisterlagen är personens namn och tidigare namn, personbeteckning eller, om personbeteckningen inte är känd, födelseid, födelsestat och födelseort samt kön och medborgarskap. För det andra ska Rättsregistercentralen i uppgiftsposten föra in pseudonymer eller alias, om Rättsregistercentralen har tillgång till dem, och den dömande medlemsstatens kod. Såsom konstaterats i samband med artikel 5, kan Rättsregistercentralen i enstaka fall ha tillgång till pseudonymer eller alias, om de antecknats i domen och Rättsregistercentralen får vetskap om dem i samband med behandlingen.

Enligt 2 punkten ska Rättsregistercentralen i uppgiftsposten föra in i bötesregistret antecknade uppgifter om den dömdes namn, personbeteckning eller, om personbeteckningen inte är känd, födelseid och medborgarskap samt i fråga om avgöranden som har antecknats i bötesregistret uppgifter i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem om den dömdes födelsestat och födelseort, kön och eventuella tidigare namn. Dessutom ska Rättsregistercentralen i uppgiftsposten föra in pseudonymer eller alias, om Rättsregistercentralen på det sätt som nämns ovan har tillgång till dem, och den dömande medlemsstatens kod.

Rättsregistercentralen ska dessutom enligt momentets 3 punkt registrera uppgifter om fingeravtryck som har tagits med stöd av 9 kap. 3 § 1 och 3 mom. samt den föreslagna 3 a § i tvångsmedslagen.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska Rättsregistercentralen ha rätt att få de i 1 mom. 3 punkten avsedda uppgifterna om fingeravtryck från polisen och behandla dem för att föra in uppgifter i en uppgiftspost samt för att rätta, ändra eller radera uppgifterna. Rätten att rätta, ändra eller radera uppgifter är nödvändig för att sköta den personuppgiftsansvariges skyldigheter, särskilt för ändring och radering av uppgifter enligt artikel 9 i Ecris-TCN-förordningen samt rättelse och radering av uppgifter enligt artikel 25 i förordningen.

På överföring av uppgifter om fingeravtryck med hjälp av ett tekniskt gränssnitt mellan polisens och Rättsregistercentralens system samt på insamling av logguppgifter tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen. Bestämmelser om behandling av logguppgifter finns dessutom i 19 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

Enligt 3 mom. i paragrafen ska Rättsregistercentralen bevara en kopia av de uppgifter som registrerats i Ecris-TCN-systemet och ändringarna av dem. Uppgifterna ska raderas när posten raderas ur Ecris-TCN-systemet.

Uppgifterna om fingeravtryck behöver i princip inte bevaras en längre tid eller permanent i Rättsregistercentralens informationssystem så att de bildar ett nytt personregister. Fingeravtrycken söks i polisens informationssystem med hjälp av ett tekniskt gränssnitt, och de överförs till Ecris-TCN-systemet till den post som gäller personen i fråga. För skötseln av den personuppgiftsansvariges uppgifter bör man dock förvara en nationell kopia över de uppgifter som förmedlats till Ecris-TCN-systemet.

Rättsregistercentralen ska i egenskap av personuppgiftsansvarig bland annat se till att de uppgifter som ingår i posten är felfria i enlighet med 7 § och 9 § 1 mom. i dataskyddslagen avseende brottmål. Om det till exempel i Ecris-TCN-systemet uppdagas ett sådant fel som orsakar ändring av uppgifterna, kan den personuppgiftsansvarige sörja för att rätta de poster som den ansvarar för. I vissa fall är det också möjligt att Rättsregistercentralen till exempel genom den registrerade anmälan får kännedom om att det fingeravtryck som posten innehåller är felaktigt, varvid centralen i egenskap av personuppgiftsansvarig ska utreda saken i samarbete med polisen och vid behov se till att uppgiften rättas. Den ska också sörja för ändringen av en uppgift som utlämnats till exempel om polisen med stöd av 9 § 3 mom. i dataskyddslagen avseende brottmål informerar Rättsregistercentralen att oriktiga personuppgifter har överförts eller att personuppgifter olagligen har överförts.

Utgångspunkten för bestämmelsen är att Rättsregistercentralen bevarar en kopia över alla registrerade uppgifter och ändringar av dem. Med ändring avses också att en del av uppgifterna raderas. Den nationella kopian innehåller således uppgifter om alla åtgärder som Rättsregistercentralen har genomfört i Ecris-TCN-systemet.

Bevarandet av kopior över uppgifter som förmedlats till Ecris-TCN-systemet ska också innebära att man blir tvungen att förvara fingeravtryck lika länge som den dömdas övriga personuppgifter. Uppgifterna raderas ur den nationella kopian först när hela posten raderas ur det centraliserade systemet. Den föreslagna förvaringstiden är dock nödvändig för iakttagande av felfrihetskravet gällande personuppgifter. Förvaringstiden har också motiverats i samband med artikel 8 i Ecris-TCN-förordningen.

Bestämmelsens nödvändighet och proportionalitet bedöms närmare i propositionens motivering av lagstiftningsordningen.

I enlighet med 4 mom. ska polisen på Rättsregistercentralens begäran ha rätt att jämföra fingeravtryck för att säkerställa att de är korrekta. Tillämpningen av momentet har också motiverats i samband med artikel 9 i förordningen.

13 b §. Rättsregistercentralens meddelande om att uppgifter om fingeravtryck saknas. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om en situation där Rättsregistercentralen får kännedom om en lagakraftvunnen dom som gäller ett fängelsestraff på minst sex månader i fråga om en tredje-landsmedborgare som avses i artikel 3.7 i Ecris-TCN-förordningen och uppgifter om fingeravtryck inte finns att tillgå. Enligt paragrafen ska Rättsregistercentralen i den situationen begära uppgifter om den dömdes fingeravtryck från polisen. På basis av nämnda begäran kunde polisen skaffa de saknade uppgifterna om fingeravtryck med stöd av den föreslagna 9 kap 3 a § i tvångsmedelslagen.

Enligt paragrafens 2 mom. ska Rättsregistercentralen trots sekretessbestämmelserna till polisen få lämna ut uppgifter som är nödvändiga för framställande av begäran. De uppgifter som överlåts är straffregisteruppgifter. Som nödvändiga uppgifter kan betraktas åtminstone personbe-teckningen, eller om en sådan inte finns, namn och födelsedatum. Dessutom kan som nödvän-diga uppgifter anses polisanmälsnummer samt uppgifter om domen, varav framgår, att per-sonen enligt den föreslagna nya 3 a § i 9 kap. i tvångsmedelslagen genom en lagakraftvunnen dom har dömts till ett fängelsestraff i minst sex månader.

Enligt paragrafens 3 mom. meddelar polisen Rättsregistercentralen när uppgifterna om finger-avtryck finns tillgängliga. Rättsregistercentralen kan söka uppgifter om fingeravtryck i polisens personuppgiftssystem med stöd av den föreslagna 13 a §.

13 c §. Användning av uppgifter om fingeravtryck vid sökningar i Ecris-TCN-systemet. Enligt paragrafens 1 mom. ska Rättsregistercentralen ha rätt att få de i 13 a § 1 mom. 3 punkten avsedda uppgifterna om fingeravtryck från polisen och behandla dem för att göra sökningar i Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7 i förordningen för de ändamål som avses i 13 d–13 g §, om det är nödvändigt för att identifiera en person.

Det föreslås att i momentet som en särskild skyddsåtgärd ska föreskrivas om den tillfälliga för-varingens varaktighet för säkerställande av att uppgifter inte förvaras längre än behövt, med beaktande av fingeravtrycksuppgifternas karaktär av en särskild kategori av personuppgifter som avses i 11 § i dataskyddslagen avseende brottmål.

I 2 mom. föreslås det att det ska föreskrivas om motsvarande särskilda skyddsåtgärd som i 1 mom. vad gäller fingeravtrycksuppgifter som fått som resultat av sökningar med stöd av 13 d–13 g §. Rättsregistercentralen får lagra dessa fingeravtrycksuppgifter så länge det är nödvändigt för det ändamål som anges i artikel 7.7. Enligt sistnämnda bestämmelse ska sådana identitets-uppgifter endast användas för att kontrollera den berörda tredjelandsmedborgarens identitet. Resultatet av en sökning i Ecris-TCN-systemet får endast användas för att göra en ansökan en-ligt artikel 6 i Ecris-rambeslutet eller en sådan begäran som avses i artikel 17.3 i förordningen. Behovet av att förvara fingeravtrycksuppgifter ska i princip upphöra senast då man får svar på ansökan. Enligt artikel 8 i rambeslutet ska svar på en ansökan enligt artikel 6 i fråga om brottmål ges inom tio arbetsdagar och i fråga om andra ärenden inom 20 arbetsdagar.

13 d §. Användning av Ecris-TCN-systemet för straffrättsliga förfaranden. I paragrafen före-skrivs om när Rättsregistercentralen ska använda Ecris-TCN för ett straffrättsligt förfarande.

Enligt paragrafen ska Rättsregistercentralen använda Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en i 19 § 1 mom. avsedd begäran för straffrättsliga förfaranden när en domstol, åklagarmyndighet, förundersökningsmyndighet eller Brottsförundersökningsmyndigheten har begärt det. Begäran ska framställas när straffregisterupp-gifter används vid behandlingen av ett brottmål som gäller en tredjelandsmedborgare enligt ar-tikel 3.7 i förordningen eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, om inte något annat föreskrivs i förordningen. Med medborgare i en medlemsstat avses också finska medborgare.

Precis som för artikel 7.1 ska utgångspunkten också för paragrafen vara att Ecris-TCN ska an-vändas alltid när den behöriga nationella myndigheten använder straffregisteruppgifter vid be-handlingen av ett straffrättsligt ärende. Artikel 7.1 andra stycket i förordningen möjliggör dock i fråga om behandlingen av ett straffrättsligt ärende att en myndighet som begär straffregister-uppgifter i enskilda fall ska kunna besluta att det inte är ändamålsenligt att använda Ecris-TCN. Skäl 18 i ingressen till förordningen innehåller exempel på sådana situationer, t.ex. i vissa typer

av brådiskande brottmålsförfaranden, i fall av transitering, om uppgifter ur kriminalregister nyligen har erhållits via Ecris, eller om de avser ringa brott, särskilt ringa trafikbrott, överträdelser av allmänna kommunala föreskrifter och ringa brott mot allmän ordning. Den myndighet som ansvarar för behandlingen av brottmål, det vill säga i Finland en domstol, åklagarmyndighet, förundersökningsmyndighet eller Brottspåföljdsmyndigheten, beslutar i enlighet med förordningen om ändamålsenligheten.

Paragrafens ordalydelse omfattar även situationer där det inte finns någon anteckning i straffregistret. En förutsättning för framförande av begäran ska naturligtvis vara, att myndigheten har i straffregisterlagen föreskriven rätt att få straffregisteruppgifter.

När Rättsregistercentralen med stöd av paragrafen på basis av en sökning i Ecris-TCN får en uppgift om i vilka medlemsstater det finns straffregisteruppgifter som gäller en medborgare i ett tredjeland eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, sänder den en i 19 § 1 mom. avsedd begäran till medlemsstaterna i fråga. Om det är fråga om en medborgare i en annan medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, sänds begäran dessutom till den medlemsstat där personen är medborgare. Om det är fråga om en finsk medborgare som också är medborgare i ett tredjeland, sänds begäran endast till de medlemsstater om vilka man fått uppgift genom sökningen i Ecris-TCN.

Enligt nämnda 19 § 1 mom. framställer Rättsregistercentralen för ett straffrättsligt förfarande som gäller en fysisk person en begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter när en domstol, åklagarmyndighet, förundersökningsmyndighet eller Brottspåföljdsmyndigheten har begärt det.

Tillämpningen av paragrafen har också motiverats i samband med artikel 7.1 i förordningen.

13 e §. Användning av Ecris-TCN-systemet på begäran av en enskild person. I paragrafen ska föreskrivas om när Rättsregistercentralen ska använda Ecris-TCN i en situation där en enskild person begärt ett straffregisterutdrag beträffande sig själv.

Enligt paragrafen ska Rättsregistercentralen använda Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan en begäran som avses i det föreslagna 20 § 2 mom. framställs, när en enskild person, som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland, begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv från Rättsregistercentralen i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen. Med medborgare i en medlemsstat avses också finska medborgare.

Enligt paragrafen ska Rättsregistercentralen i de situationer som avses i paragrafen alltid vara skyldig att använda Ecris-TCN, eftersom de användningsändamål som avses där överensstämmer med artikel 7.1 andra stycket i förordningen, där en medborgare i ett tredjeland eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland av den centrala myndigheten begär sina egna straffregisteruppgifter eller där begäran görs för erhållande av straffregisteruppgifter med stöd av artikel 10.2 i direktiv 2011/93/EU. Enligt nämnda artikel ska Ecris-TCN alltid användas i dessa fall.

När Rättsregistercentralen med stöd av paragrafen på basis av en sökning i Ecris-TCN får en uppgift om i vilka medlemsstater det finns straffregisteruppgifter som gäller en medborgare i ett tredjeland eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, sänder den en i det föreslagna 20 § 2 mom. avsedd begäran till medlemsstaterna i fråga. Om det är fråga om en medborgare i en annan medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland,

ska på personen också tillämpas 20 § 1 mom. i EU-straffregisterlagen, som gäller medborgare i en annan medlemsstat. Om det är fråga om en finsk medborgare som också är medborgare i ett tredjeland, sänds begäran endast till de medlemsstater om vilka man fått uppgift genom sökningen i Ecris-TCN.

När en enskild person som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, ska Rättsregistercentralen enligt nämnda föreslagna 20 § 2 mom. framställa en begäran om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter till den centralmyndighet i en annan medlemsstat som på basis av en sökning som gjorts med stöd av 13 e § har registeruppgifter om personen i fråga.

Tillämpningen av paragrafen har också motiverats i samband med artikel 7.1 i förordningen.

13 f §. *Användning av Ecris-TCN-systemet för frivilligverksamhet.* I paragrafen ska föreskrivas om när Rättsregistercentralen ska använda Ecris-TCN i en situation, när det har begärts ett straffregisterutdrag från Rättsregistercentralen för skötseln av en uppgift som avses i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos frivilliga som deltar i verksamhet bland barn.

Enligt paragrafen ska Rättsregistercentralen använda Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en begäran som avses i 20 a § 1 mom., när det med samtycke av personen i fråga, som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland, med stöd av 6 a § i straffregisterlagen har begärts ett straffregisterutdrag från Rättsregistercentralen för skötseln av en uppgift som avses i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos frivilliga som deltar i verksamhet bland barn. Med medborgare i en medlemsstat avses också finska medborgare.

Enligt paragrafen ska Rättsregistercentralen i de situationer som avses i paragrafen alltid vara skyldig att använda Ecris-TCN, eftersom det användningsändamål som avses där överensstämmer med artikel 7.1 andra stycket i förordningen, där begäran görs för erhållande av straffregisteruppgifter med stöd av artikel 10.2 i direktiv 2011/93/EU. Enligt nämnda artikel ska Ecris-TCN alltid användas i dessa fall.

När Rättsregistercentralen med stöd av paragrafen på basis av en sökning i Ecris-TCN får en uppgift om i vilka medlemsstater det finns straffregisteruppgifter som gäller en medborgare i ett tredjeland eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, sänder den en i 20 a § 1 mom. avsedd begäran till medlemsstaterna i fråga. Om det är fråga om en medborgare i en annan medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, sänds begäran dessutom till den medlemsstat där personen är medborgare. Om det är fråga om en finsk medborgare som också är medborgare i ett tredjeland, sänds begäran endast till de medlemsstater om vilka man fått uppgift genom sökningen i Ecris-TCN.

Enligt nämnda 20 a § 1 mom. ska Rättsregistercentralen för skötsel av ett sådant uppdrag som avses i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos frivilliga som deltar i verksamhet bland barn framställa en begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter, när Rättsregistercentralen har mottagit en begäran med den berörda personens samtycke om ett sådant straffregisterutdrag som avses i 6 a § i straffregisterlagen.

Tillämpningen av paragrafen har också motiverats i samband med artikel 7.1 i förordningen.

13 g §. *Användning av Ecris-TCN-systemet i situationer som avses i förordningen om sprängämnesprekursorer.* I paragrafen föreskrivs om när Rättsregistercentralen ska använda Ecris-TCN i situationer som avses i förordningen om sprängämnesprekursorer.

Enligt paragrafen ska Rättsregistercentralen använda Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en begäran som avses i 20 b §, när Polisstyrelsen har begärt det för ett ändamål som avses i artikel 6.1 c i förordningen om sprängämnesprekursorer. Begäran ska framställas när straffregisteruppgifter används för att utreda sökandens bakgrund enligt artikel 6 i förordningen om sprängämnesprekursorer i fråga om en tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, om inte något annat föreskrivs i förordningen. Med medborgare i en medlemsstat avses också finska medborgare.

Artikel 7.1 andra stycket i förordningen möjliggör att en myndighet som begär straffregisteruppgifter i enskilda fall ska kunna besluta att det inte är ändamålsenligt att använda Ecris-TCN. Enligt skäl 20 i ingressen till förordningen är det inte ändamålsenligt att använda Ecris-TCN till exempel när vissa administrativa standardkontroller behöver göras vad gäller en persons yrkeskvalifikationer, i synnerhet om det är känt att begäran om uppgifter ur kriminalregister inte kommer att begäras från andra medlemsstater, oavsett resultatet av sökningen i Ecris-TCN. I överensstämmelse med förordningen beslutar Polisstyrelsen om ändamålsenligheten.

Paragrafens ordalydelse omfattar även situationer där det inte finns någon anteckning i straffregistret. En förutsättning för framförande av begäran ska naturligtvis vara, att Polisstyrelsen har i straffregisterlagen föreskriven rätt att få straffregisteruppgifter.

Enligt paragrafen är Rättsregistercentralen i enlighet med artikel 7.1 i förordningen skyldig att använda Ecris-TCN, när Polisstyrelsen begär det.

När Rättsregistercentralen med stöd av paragrafen på basis av en sökning i Ecris-TCN får en uppgift om i vilka medlemsstater det finns straffregisteruppgifter som gäller en medborgare i ett tredjeland eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, sänder den en i 20 b § avsedd begäran till medlemsstaterna i fråga. Om det är fråga om en medborgare i en annan medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, sänds begäran dessutom till den medlemsstat där personen är medborgare. Om det är fråga om en finsk medborgare som också är medborgare i ett tredjeland, sänds begäran endast till de medlemsstater om vilka man fått uppgift genom sökningen i Ecris-TCN.

Enligt nämnda 20 b § ska Rättsregistercentralen, för det syfte som avses i artikel 6.1 c i förordningen om sprängämnesprekursorer, när Polisstyrelsen har begärt det framställa en begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter som gäller den som ansöker om tillstånd för sprängämnesprekursorer.

Tillämpningen av paragrafen har också motiverats i samband med artikel 7.1 i förordningen.

13 h §. *Radering av bötesregisteruppgifter och uppgifter om fingeravtryck i Ecris-TCN-systemet.* Enligt paragrafens 1 punkt ska Rättsregistercentralen radera de bötesregisteruppgifter som den fört i Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 8 i förordningen när tre år har förflutit från det att en lagakraftvunna dom eller ett annat slutligt myndighetsavgörande avkunnades eller meddelades. Den tidsfrist på tre år som avses i punkten är densamma som i 50 § 2 mom. i lagen om verkställighet av böter, enligt vilket uppgifter inte får lämnas ut efter att tre år förflutit från det att en lagakraftvunnen dom eller något annat slutligt myndighetsavgörande har avkunnats eller meddelats.

Enligt paragrafens 2 punkt ska Rättsregistercentralen i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 8 i förordningen radera de uppgifter om fingeravtryck som den fört i Ecris-TCN inom de tidsfrister som anges i 10 § i straffregisterlagen eller, om det enbart gäller uppgifter som hänför sig till bötesregistret, inom den tidsfrist som avses i 1 punkten. I Ecris-TCN registreras endast en uppsättning uppgifter om fingeravtryck för varje person. Även om uppgifter om fingeravtryck tagits i samband med förundersökningen av ett brott som antecknas i bötesregistret, kunde en grund för bevarande av dem i Ecris-TCN också vara, att personen utöver uppgifter i bötesregistret också har anteckningar i straffregistret, som förutsätter en uppgiftspost i Ecris-TCN. Sådana uppgifter om fingeravtryck har därmed inte endast samband med bötesregistret, varför de bör bevaras i Ecris-TCN en längre tid än vad som föreslås i 1 punkten. I det fallet bör uppgifterna om fingeravtryck raderas inom de tidsfrister som anges i 10 § i straffregisterlagen. Om det däremot enbart är fråga om uppgifter om fingeravtryck som har samband med bötesregistret, bör de raderas inom den tidsfrist som avses i 1 punkten.

13 i §. *Lämnande av samtycke till Eurojust.* Enligt paragrafens 1 mom. kan Rättsregistercentralen lämna samtycke enligt artikel 17.3 i förordningen till Eurojust, om inte något annat föreskrivs särskilt eller följer av internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om Rättsregistercentralens rätt att trots sekretessbestämmelserna av Migrationsverket få information om behovet av internationellt skydd för den tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen som den i artikel 17.1 i förordningen avsedda begäran gäller, om det är nödvändigt för att fatta beslut om lämnande av samtycke. Den begäran som avses i nämnda 1 punkt är en begäran från ett tredjeland eller en internationell organisation till Eurojust för behandling av ett brottmålsärende för att få uppgifter om vilken medlemsstat, om någon, som har straffregisteruppgifter om tredjelandsmedborgaren.

På basis av bestämmelsen får Rättsregistercentralen information endast om huruvida personen sökt internationellt skydd, vid vilken tidpunkt skydd söktes, om det beviljats och i vilket tredjeland eller i vilka tredjeländer personen utsatts för förföljelse eller allvarlig skada. Bestämmelsen möjliggör inte utlämnande av mer omfattande uppgifter om personens bakgrund och om den situation som utgör grunden för behovet av internationellt skydd.

Såsom konstaterats ovan i samband med artikel 17 i förordningen, kan givande av samtycke till Eurojust leda till att vistelseorten där den person som är föremål för begäran avslöjas, och uppgiften om vistelseorten för en person som är i behov av internationellt skydd kan vara en sekretessbelagd uppgift med stöd av 24 § 1 mom. 24 punkten i offentlighetslagen. För innehållet i nämnda bestämmelse i offentlighetslagen redogörs närmare i samband med artikel 17 i förordningen.

Enligt paragrafens 3 mom. ska Rättsregistercentralen trots sekretessbestämmelserna till Migrationsverket få lämna ut uppgifter som är nödvändiga för tillgodoseendet av den rättighet som föreskrivs i 2 mom. Nödvändiga uppgifter är de uppgifter som behövs för specificering av personen, såsom uppgifter enligt 2 § 3 mom. 1 punkten i straffregisterlagen.

20 §. *Framställande av begäran med anledning av en begäran från en enskild person.* Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom., enligt vilket när en enskild person som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter till den centralmyndighet i en annan medlemsstat som på basis av en sökning som gjorts med stöd av 13 e § har registeruppgifter om personen i fråga. Med medborgare i en medlemsstat avses också finska medborgare.

Såsom framgår av momentets ordalydelse, ska Rättsregistercentralen före begäran göra en sökning i Ecris-TCN-systemet enligt den föreslagna 13 e §. När Rättsregistercentralen med stöd av paragrafen på basis av en sökning i Ecris-TCN får en uppgift om i vilka medlemsstater det finns straffregisteruppgifter som gäller en medborgare i ett tredjeland eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, sänder den en i det föreslagna 20 § 2 mom. avsedd begäran till medlemsstaterna i fråga. Om det är fråga om en medborgare i en annan medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, ska på personen också tillämpas 20 § 1 mom., som gäller medborgare i en annan medlemsstat. Om det är fråga om en finsk medborgare som också är medborgare i ett tredjeland, sänds begäran endast till de medlemsstater om vilka man fått uppgift genom sökningen i Ecris-TCN.

Det föreslagna nya momentet grundar sig huvudsakligen på artikel 1.4 b i Ecris-direktivet, genom vilken till artikel 6 i rambeslutet fogats en ny punkt 3a.

Eftersom Ecris-direktivet såsom ovan konstaterats inte är bindande för Irland och Danmark, ska det nya momentet inte tillämpas i förhållande till dem. Momentet kan enligt sin ordalydelse inte tillämpas på Irland och Danmark, eftersom en sökning enligt den föreslagna 13 e § endast kan rikta sig till uppgifter som registrerats av en sådan medlemsstat på vilken tillämpas Ecris-TCN-förordningen. Såsom ovan konstaterats är inte heller förordningen tillämplig för Irland och Danmark.

Paragrafens 2 mom. blir ett nytt 3 mom. och till det fogas en hänvisning till det nya 2 mom.

5.2 Straffregisterlagen

2 §. Paragrafens 3 mom. 2 punkt ändras så, att polisanmälan nummer fogas till de uppgifter som ska antecknas i straffregistret. Till det avgörande som antecknas i straffregistret kan det ansluta flera polisanmälan nummer, som alla antecknas i straffregistret. Såsom konstaterats ovan i samband med artikel 5, är polisanmälan nummer av särskild betydelse när Rättsregistercentralen gör sökningar i polisens informationssystem som innehåller uppgifter om fingeravtryck i en situation där personbeteckningen inte har varit tillgänglig, varvid sökningen kan göras med hela eller en del av namnet, födelsetiden och polisanmälan nummer.

5 §. Paragrafens 1 mom. ändras så att polisanmälan nummer, som enligt förslaget ska fogas till de uppgifter som ska antecknas i straffregistret, ska anges som en uppgift som inte ska antecknas i straffregisterutdraget.

5.3 Tvångsmedelslagen

9 kap. Tvångsmedel i samband med särskilda undersökningsmetoder

3 a §. Tagande av fingeravtryck för ändamål som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726. Enligt förslaget ska till lagens 9 kap. fogas en ny 3 a §, där det föreskrivs om tagande av fingeravtryck för ändamål som anges i Ecris-TCN-förordningen.

Enligt paragrafens 1 mom. ska fingeravtryck av en person som inte är medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen, av en statslös person och av en person vars medborgarskap är okänt tas för ändamål som anges i förordningen, om personen genom en lagakraftvunnen dom har dömts till ett fängelsestraff i minst sex månader, om inte fingeravtryck har tagits redan vid förundersökningen av brottet. Momentet innehåller den skyldighet att samla in uppgifter om fingeravtryck av medborgare i tredjeland som grundar sig på artikel 5.1 b ii första strecksatsen i Ecris-TCN-förordningen. Skyldigheten gäller således inte i artikel 2 i förordningen avsedda personer med dubbelt medborgarskap som är medborgare både i en medlemsstat och i ett tredjeland.

Begreppet fängelsestraff i sex månader omfattar de situationer där det i den slutliga påföljd som utdöms i domstolen ingår ett villkorligt eller ovillkorligt fängelsestraff på minst sex månader. Detta gäller till exempel gemensamt fängelsestraff (7 kap. 1 § i strafflagen) samt gemensamt ovillkorligt fängelsestraff som utdöms i samband med verkställande av villkorligt fängelsestraff eller reststraff (2 b kap. 5 § och 2 c kap. 14 §) och fängelsestraff som ingår i kombinationsstraff (2 c kap. 11 §), om fängelsestraffets längd är minst sex månader.

Om den slutliga påföljden är samhällstjänst, anses den inte omfattas av begreppet fängelsestraff. Däremot omfattar begreppet alla situationer, där domstolen med stöd av lagen om verkställighet av samhällspåföljder (400/2015) förvandlar en samhällspåföljd till ett fängelsestraff på minst sex månader.

Enligt paragrafens 2 mom. får fingeravtryck tas av en polisman eller en tjänsteman som avses i 9 kap. 3 § 3 mom. Momentet tillåter inte att andra förundersökningsmyndigheter tar fingeravtryck med stöd av det.

Enligt paragrafens 3 mom. är en person som avses i 1 mom. skyldig att på kallelse infinna sig på det närmaste lämpliga verksamhetsställe som den polisman som har utfärdat kallelsen föreslår. I kallelsen ska uppges grunden för utfärdandet. En särskild kallelse behövs till exempel inte, om uppgifterna om fingeravtryck tagits med hjälp av den fältregistrering som för närvarande befinner sig i pilotskedet.

Om en person avses i 1 mom. utan godtagbar orsak underlåter att lyda kallelsen, får han eller hon enligt paragrafens 4 mom. hämtas till verksamhetsstället.

Enligt 5 mom. beslutar en polisman som hör till befälet om hämtning. Den som ska hämtas ska ges ett skriftligt förordnande om hämtningen. Om det på grund av ärendets brådskande natur inte finns något skriftligt förordnande, ska den som hämtas i samband med gripandet informeras om förordnandet och de omständigheter som ligger till grund för det.

Regleringen i 3–5 motsvarar huvudsakligen innehållet i 6 kap. 1 och 2 § i förundersökningslagen (805/2011), där det föreskrivs om skyldighet att infinna sig till förundersökning och hämtning till förundersökning.

Enligt paragrafens 6 mom. ska fingeravtryck också kunna tas när den som avses i 1 mom. avtjänar straff för ett brott i ett fängelse eller på grund av sitt sinnestillstånd inte har dömts till straff och vårdas på sinnessjukhus.

Enligt paragrafens 7 mom. ska fingeravtryck registreras i polisens personregister för utförande av uppgifter som anges i 1 § 1 mom. i polislagen. Bestämmelser om radering av fingeravtryck ur registret ska införas i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet.

Bestämmelserna i paragrafens 6 och 7 mom. motsvarar huvudsakligen innehållet i 9 kap. 4 § 2 och 3 mom. i tvångsmedelslagen, där det föreskrivs om bestämmande av DNA-profilen hos den som genom en lagakraftvunnen dom konstaterats ha begått ett brott samt om registrering av DNA-profilen.

5.4 Lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straff-rättsligt samarbete (Eurojust)

8 §. *Överföring av information till den nationella medlemmen och dennes rätt att behandla personuppgifter.* Paragrafens 2 mom. kompletteras så att till det fogas en bestämmelse, enligt vilken vad som i straffregisterlagen föreskrivs om utlämnande av uppgifter till åklagaren också tillämpas på utlämnande av uppgifter till den nationella medlemmen när denne sköter uppgifter enligt Eurojust-förordningen. Enligt momentets gällande ordalydelse ska vad som i 22 § i lagen om Åklagarmyndigheten föreskrivs om en åklagares rätt att få information tillämpas också på den nationella medlemmen när denne sköter uppgifter i enlighet med Eurojustförordningen. Ordalydelsen i fråga anses inte vara en tillräcklig grund för överlåtelse av straffregisteruppgifter till en nationell medlem.

Den föreslagna ändringen gör det möjligt att i enlighet med skyldigheterna i artikel 9 i Eurojust-förordningen också utlämna straffregisteruppgifter till en nationell medlem i enlighet med 4 § 1 mom. 2 punkten i straffregisterlagen. Enligt bestämmelsen kan ur straffregistret oberoende av den sekretessplikt som föreskrivs i 3 § eller i någon annan lag lämnas ut uppgifter om personer till åklagare för åtal, åtalsprövning eller tvångsmedelsärenden.

6 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna ska träda i kraft i slutet av 2022. Medlemsstaterna har med stöd av skäl 40 i ingressen till förordningen tid att genomföra de åtgärder som krävs för iakttagande av förordningen åtminstone till juni 2022. Direktivet ska genomföras nationellt senast den 28 juni 2022. Införandet av Ecris-TCN-systemet har på det sätt som angetts ovan i samband med artikel 35 i förordningen bekräftats ske i maj 2023.

7 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Den föreslagna regleringen har betydelse med avseende på personlig frihet, integritet och trygghet enligt 7 § samt skydd för privatlivet enligt 10 § i grundlagen. Vid bedömningen av propositionen har också jämlikheten enligt 6 § och rättsskyddet enligt 21 § i grundlagen betydelse.

Skydd för privatlivet och känsliga personuppgifter

Ecris-TCN-förordningen innebär ett intrång i privatlivet och skyddet för personuppgifter. Förordningen och de lagförslag som kompletterar den har konstitutionell betydelse särskilt vad gäller behandlingen av personuppgifter i samband med fällande brottsdomar och brott samt fingeravtrycksuppgifter som anses som biometriska data. Fingeravtrycken innehåller sådan information om en individ som gör det möjligt att i olika sammanhang exakt identifiera honom eller henne. Artiklarna 2 och 5 i förordningen ålägger medlemsstaterna en skyldighet att i det centraliserade informationssystemet bland annat registrera fingeravtrycksuppgifter i fråga om medborgare i tredjeländer samt personer med dubbelt medborgarskap som är medborgare i en medlemsstat och i ett tredjeland. Registreringen av fingeravtrycksuppgifter gäller personer med en i straffregistret antecknad dom som meddelats i en medlemsstat. Enligt skäl 25 i ingressen till förordningen är det nödvändigt att använda biometriska uppgifter eftersom det är den mest

tillförlitliga metoden för att identifiera tredjelandsmedborgare inom medlemsstaternas territorium, som ofta inte innehar handlingar eller någon annan form av identifiering, samt för en tillförlitligare matchning av uppgifterna om tredjelandsmedborgare.

I fråga om ovannämnda personer med dubbelt medborgarskap bör fingeravtrycksuppgifterna registreras enligt artikel 2 och artikel 5.1 b i i förordningen, om uppgifterna har samlats in i enlighet med nationell rätt under ett brottmålsförfarande. När det gäller tredjelandsmedborgare ska fingeravtrycksuppgifterna för det första registreras enligt nämnda led i. Dessutom ska uppgifterna registreras enligt det alternativ som nämns i artikel 5.1 b ii. Alternativen i fråga är för det första när tredjelandsmedborgaren dömts till ett fängelsestraff i minst sex månader eller för det andra när tredjelandsmedborgaren dömts för ett brott som enligt medlemsstatens rätt är belagt med ett maximalt fängelsestraff på minst tolv månader.

Såsom motiverats ovan i samband med artikel 5 föreslås det i propositionen att skyldigheten att registrera uppgifter om fingeravtryck i Finland ska uppfyllas i enlighet med det första alternativet i ovannämnda led ii, när tredjelandsmedborgaren dömts till ett fängelsestraff i minst sex månader. I propositionen föreslås en ny 3 a § till 9 kap. i tvångsmedelslagen, där det till behövliga delar ska föreskrivas om tagande av uppgifter om fingeravtryck efter en lagakraftvunnen dom, om inte uppgifterna tagits redan under förundersökningen. Enligt propositionen föreslås det i den nya 13 a § i EU-straffregisterlagen att det ska föreskrivas om registrering av uppgifter om fingeravtryck i Ecris-TCN-systemet. Såsom ovan konstaterats, kan avgörandet anses leda till en mer begränsad insamling av fingeravtrycksuppgifter samt motsvara det som angavs i grundlagsutskottets utlåtande 53/2017 rd.

Ecris-TCN-förordningen möjliggör också registrering av ansiktsbilder som anses som biometrisk data i Ecris-TCN, men registrering och användning av ansiktsbilder har lämnats åt medlemsstatens övervägande. Såsom motiverats ovan i fråga om artikel 5.3 och artikel 6, föreslås det i propositionen inte att Rättsregistercentralen ska registrera ansiktsbilder i Ecris-TCN eller använda eller registrera ansiktsbilder som fås till Finland på basis av en sökning i Ecris-TCN.

Bestämmelser om skyddet för personuppgifter finns i artikel 8 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och i artikel 16 i EUF-fördraget samt i artikel 8 i Europakonventionen. Data-skyddet hänger också intimt samman med artikel 7 om respekt för privatlivet och familjelivet i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Enligt avgörandet av Europeiska unionens domstol i de kombinerade fallen C-92/09 och C-93/09 (Volker und Markus Schecke och Eifert (2010)) är skyddet av personuppgifter dock inte en absolut rättighet, utan det ska bedömas i förhållande till dess uppgift i samhället. Även grundlagsutskottet har betonat att skyddet av privatlivet och personuppgifter ska relateras till de andra grundläggande och mänskliga rättigheterna samt till andra vägande samhällseliga intressen (GrUU 5/1999 rd, s. 2) Lagstiftaren ska tillgodose skyddet för privatlivet och personuppgifter på ett sätt som är godtagbart med avseende på de samlade grundläggande fri- och rättigheterna. Utskottet har betonat att skyddet för privatlivet och personuppgifter inte har företräde framför övriga grundläggande fri- och rättigheter. Bedömningen går ut på att samordna och avväga två eller flera bestämmelser om de grundläggande fri- och rättigheterna (GrUU 14/2018 rd och utskottets tidigare utlåtanden som det hänvisas till i det).

Skyddet för personuppgifter tryggas också i 10 § i grundlagen, enligt vilken närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter utfärdas genom lag. I samma paragraf föreskrivs också om skyddet för privatlivet. Lagstiftaren ska trygga dessa rättigheter på ett sätt som kan anses godtagbart med avseende på systemet med de grundläggande fri- och rättigheterna som helhet (GrUU 13/2016 rd). Enligt grundlagsutskottet bör skyddet för personuppgifter i första hand tillgodoses med stöd av den allmänna dataskyddsförordningen och den nya nationella allmänna

lagstiftningen (GrUU 14/2018 rd, s. 4). Bestämmelserna om behandling av personuppgifter bör dock fortfarande analyseras utifrån utskottets tidigare praxis med fokus på exakta och heltäckande bestämmelser på lagnivå i en kontext där det är fråga om behandling av känsliga personuppgifter och det finns ett känsligt samband med de grundläggande fri- och rättigheterna (se GrUU 14/2018 rd, s. 5–7, GrUU 26/2018 rd, s. 3).

Grundlagsutskottet har däremot också påpekat att bestämmelserna om behandling av personuppgifter är tungrodda och komplicerade. Utskottet har därför påmint om att det inte finns något hinder för att kraven på räckvidd för, exakthet hos och noggrann avgränsning av bestämmelser om skyddet för personuppgifter till vissa delar kan uppfyllas genom en allmän nationell lag utanför tillämpningsområdet för dataskyddsförordningen (se även GrUU 14/2018 rd, s. 6–7, se även GrUU 31/2017 rd, s. 3–4, GrUU 5/2017 rd, s. 9, GrUU 38/2016 rd, s. 3–4). För att lagstiftningen om personuppgifter ska vara tydlig får speciallagstiftningen inte heller kompletteras med bestämmelser som tillräckligt exakt och noggrant finns inskrivna till exempel i lagen om behandling av personuppgifter i brottmål och vid upprätthållandet av den nationella säkerheten (GrUU 14/2018 rd, s. 6–7, se även GrUU 26/2018 rd, s. 3–4).

Till följd av att man i artikel 9 i dataskyddsförordningen använder begreppet särskilda kategorier av personuppgifter ska man i den nationella lagstiftningen för tydlighetens skull undvika att använda begreppet känsliga uppgifter (se även GrUU 14/2018 rd). Likväl menar utskottet att det fortfarande är motiverat att i konstitutionellt hänseende beskriva vissa grupper av personuppgifter uttryckligen som känsliga (GrUU 15/2018 rd). Med sådana avses en mängd uppgifter som är större än enbart de särskilda kategorier av personuppgifter som avses i dataskyddsförordningen (se till denna del också t.ex. GrUU 17/2018 rd). Grundlagsutskottet har lyft fram riskerna med behandlingen av känsliga uppgifter.

Den föreslagna regleringen innebär behandling av personuppgifter som rör fällande domar i brottmål eller överträdelser som anses som känsliga i konstitutionellt hänseende. De föreslagna bestämmelserna medför inga betydande utvidgningar i förhållande till den gällande lagstiftningen, med undantag för behandlingen av uppgifter om fingeravtryck som grundar sig på Ecris-TCN-förordningen. Biometriska uppgifter som möjliggör en entydig identifiering hör till de särskilda kategorier av personuppgifter som avses i dataskyddsförordningen och dataskyddslagen avseende brottmål. Grundlagsutskottet har ansett att biometriska identifikationsuppgifter på många sätt kan jämföras med känsliga uppgifter och att det är skäl att genom exakta och noggrant avgränsade bestämmelser begränsa behandlingen av dem endast till det som är nödvändigt (GrUU 33/2016 rd och GrUU 3/2017 rd). Tillåtandet av behandling av känsliga personuppgifter berör själva kärnan i skyddet för personuppgifter som hör till privatlivet (GrUU 37/2013 rd, s. 2). Av denna orsak kan redan registreringen av fingeravtrycksuppgifter ge anledning till oro med tanke på skyddet för privatlivet.

Det har betydelse att omfattande databaser med biometriska kännetecken kan medföra allvarliga risker för informationssäkerheten och missbruk av uppgifter. Riskerna kan i sista hand utgöra ett hot mot personers identitet (GrUU 13/2016 rd, s. 4 och GrUU 14/2009 rd, s. 3). Grundlagsutskottet har ansett att inrättandet av sådana register måste bedömas mot villkoren för inskränkningar i de grundläggande fri- och rättigheterna, särskilt lagstiftningens acceptabilitet och proportionalitet (GrUU 21/2012 rd, GrUU 47/2010 rd och GrUU 14/2009 rd). Grundlagsutskottet har ansett att registrering av biometriska kännetecken medför ett särskilt behov av att skydda personuppgifter som sparas i systemet mot risken för missbruk och all slags olaglig åtkomst till och användning av dessa uppgifter (GrUU 29/2016 rd, s. 5, se även Schrems C-362/14, punkt 91, Digital Rights Ireland C-293/12 och C-594/12, punkt 54 och 55).

Grundlagsutskottet har även framhåvt behovet av att säkerställa genomförandet av principen om ändamålsbundenhet i behandlingen av personuppgifter (t.ex. GrUU 14/2017 rd och GrUU 33/2016 rd och utskottets tidigare utlåtanden som det där hänvisas till). Utskottet har i samband med bedömningen av den nationella regleringen av behandlingen av biometriska identifikationsuppgifter betonat att det finns skäl att förhålla sig negativt till att information används för syften utanför det egentliga insamlings- och lagringssyftet i samband med omfattande register som innehåller biometriska identifikationsuppgifter. Enligt utskottet har man från ändamålsbundenheten endast kunnat göra exakta undantag som kan karakteriseras som ringa. Regleringen har inte fått leda till att annan verksamhet än sådan som anknyter till det ursprungliga ändamålet blir ett huvudsakligt, eller ens ett betydande, användningssätt för registret.

Grundlagsutskottet har i sin tolkningspraxis fäst särskild vikt vid lagringstiderna för känsliga personuppgifter. Enligt grundlagsutskottet är varaktig lagring av uppgifter inte förenlig med skyddet för personuppgifter, om den inte är befogad av skäl i anslutning till informationssystemets art eller syfte (se t.ex. GrUU 51/2018 rd och GrUU 31/2017 rd). Utskottet har vidare ansett att en lagringstid på fem år för känsliga uppgifter är lång (GrUU 3/2021 rd, s. 4, GrUU 51/2018 rd, s. 16 och GrUU 13/2017 rd, s. 6) och betonat att ju längre lagringstiden blir, desto viktigare är det att sörja för informationssäkerheten, övervakningen av användningen av uppgifterna och den registrerades rättsskydd (GrUU 28/2016 rd, s. 7).

I propositionen föreslås att uppgifter om fingeravtryck ska förvaras i Ecris-TCN högst samma tid som straffregisteruppgifter i straffregistret eller, om det endast gäller uppgifter som hänför sig till bötesregistret, högst samma tid som uppgifter lämnas ut ur bötesregistret (13 h §). De maximala tiderna för tidsfristerna i fråga är kortare än de maximala tiderna för förvarande av fingeravtrycksuppgifter i 33 § i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet. Artikel 8 i Ecris-TCN-förordningen förutsätter att fingeravtrycksuppgifter ska förvaras tills uppgiften om domen registrerats i straffregistret eller bötesregistret. Kortare förvaringstider är enligt artikeln inte möjliga.

Ecris-TCN-förordningen är direkt tillämplig lagstiftning. I propositionen har artikel för artikel bedömts till vilka delar Ecris-TCN-förordningen förutsätter kompletterande nationell lagstiftning, även med beaktande av om kraven uppfylls med gällande lagstiftning som allmänt tillämpas på behandling av personuppgifter. Det föreslås att de särskilda bestämmelser som kompletterar förordningen ska avgränsas till de situationer, där mer detaljerade bestämmelser anses vara behövliga på grund av det särskilda behovet av skydd som biometriska personuppgifter förutsätter. De föreslagna bestämmelserna bedöms tillsammans med de allmänt tillämpliga bestämmelserna om behandling av personuppgifter uppfylla de krav som kan härledas av 10 § i grundlagen, med beaktande av nedan beskrivna särskilda åtgärder för tryggnad av registrerades rättigheter.

Personlig frihet, integritet och säkerhet

Liksom ovan konstaterats, föreslås i propositionen en ny 3 a § till 9 kap. i tvångsmedelslagen, där det föreskrivs om tagande av uppgifter om fingeravtryck av tredjelandsmedborgare efter en lagakraftvunnen dom, om inte uppgifterna tagits under förundersökningen. Genom propositionen ändras tvångsmedelslagens bestämmelser om upptagning av signalement. Med detta tvångsmedel inkräktas på den personliga frihet och integritet som garanteras i 7 § i grundlagen samt på det skydd för privatlivet som tryggas i 10 § i grundlagen.

I propositionen föreslås inga helt nya undersökningsbefogenheter. Ecris-TCN-förordningen och de föreslagna ändringarna i tvångsmedelslagen innebär dock att signalementen i vissa situationer tas i mer omfattande utsträckning av medborgare i tredje länder. Vid bedömningen av de nya bestämmelserna i tvångsmedelslagen ska man beakta de allmänna förutsättningarna att begränsa de grundläggande fri- och rättigheterna, såsom att begränsningen ska vara exakt avgränsad och noggrann, hur acceptabla de skäl är som ligger till grund för begränsningen, huruvida kravet på proportionalitet uppfylls när en grundläggande fri- eller rättighet begränsas, hur tillräckliga rättsskyddsarrangemangen är och huruvida begränsningen är konfliktfri med tanke på Finlands internationella förpliktelser som gäller de mänskliga rättigheterna.

De föreslagna bestämmelser som innebär en begränsning av 7 § i grundlagen är motiverade för uppfyllande av EU-rättens krav. Artikel 2 och artikel 5 b ii i Ecris-TCN-förordningen förutsätter registrering av fingeravtrycksuppgifter och således också insamling av sådana hos medborgare i tredjeländer i den omfattning som avses i led ii. Det föreslås att skyldigheten ska genomföras genom den nya 3 a § i 9 kap. i tvångsmedelslagen. Enligt gällande 9 kap. 3 § i tvångsmedelslagen är tagande av fingeravtryck beroende av prövning.

Med stöd av gällande 9 kap. 3 § i tvångsmedelslagen kan en person inte åläggas att komma till polisinskrifningen för tagande av fingeravtryck. Med stöd av den föreslagna nya 3 a § är en person skyldig att på kallelse infinna sig på ett lämpligt verksamhetsställe. Om en person utan godtagbar orsak underlåter att lyda kallelsen, får han eller hon hämtas till verksamhetsstället. Fingeravtryck kan också tas medan personen befinner sig i fängelse eller på ett mentalsjukhus. Regleringen motsvarar i huvudsak innehållet i 6 kap. 1 och 2 § i förundersökningslagen, där det föreskrivs om skyldighet att infinna sig till förundersökning och hämtning till förundersökning samt innehållet i 9 kap. 4 § 2 och 3 mom. i tvångsmedelslagen, där det föreskrivs om bestämmande av DNA-profilen hos den som genom en lagakraftvunnen dom konstaterats ha begått ett brott samt om registrering av DNA-profilen. De föreslagna begränsningarna av 7 § i grundlagen kan anses som nödvändiga och proportionella, för att skyldigheterna enligt Ecris-TCN-förordningen ska kunna uppfyllas.

Jämlik behandling

Ecris-TCN-förordningen kräver en mer omfattande användning av fingeravtrycksuppgifter i fråga om tredjelandsmedborgare och ovan avsedda personer med dubbelt medborgarskap än i fråga om medborgare i en medlemsstat. När det gäller medborgare i en medlemsstat är det enligt artikel 11 i Ecris-rambeslutet inte obligatoriskt att använda fingeravtrycksuppgifter inom Ecris-samarbetet.

Enligt 6 § 1 mom. i grundlagen är alla lika inför lagen. I bestämmelsen ingår ett förbud mot godtycklighet och ett krav på likabehandling i likadana fall (RP 309/1993 rd, s.42). Den allmänna jämlikhetsprincipen preciseras och kompletteras av bestämmelsen om förbud mot diskriminering i 6 § 2 mom. i grundlagen. Även i artikel 14 i Europakonventionen och i dess 12:e tilläggsprotokoll samt i artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna föreskrivs om förbud mot diskriminering. Diskrimineringsförbudet förbjuder inte all slags olika behandling av människor. Det väsentliga är, om olikbehandlingen kan motiveras på ett sätt som är godtagbart för systemet med de grundläggande fri- och rättigheterna. Grundlagsutskottet har med anledning av detta ansett att endast en del av behandlingen av personuppgifter som gäller vissa grupper av utlänningar är suspekt med avseende på 6 § i grundlagen (GrUU 47/2010 rd, s. 4).

Under förhandlingarna om det ursprungliga Ecris-direktivet och Ecris-TCN-förordningen ansåg grundlagsutskottet att det enligt dess uppfattning har presenterats med avseende på 6 § i grundlagen godtagbara skäl för den föreslagna regleringen, som fastställer registreringskrav på tredjelandsmedborgare som avviker från kraven på unionsmedborgare (GrUU 13/2016 rd och GrUU 32/2017 rd). I skrivelsen U 13/2016 ansågs förpliktelsen om att lagra fingeravtrycksuppgifter om tredjelandsmedborgare vara nödvändig för att man ska kunna säkerställa en tillförlitlig identifiering av personerna i fråga. I skrivelsen U 46/2017 rd ansåg statsrådet att användning av fingeravtrycksuppgifter för tredjelandsmedborgares del är godtagbart för att man ska kunna säkerställa en persons identitet på ett tillförlitligt sätt. Tillförlitlig identifiering gör det möjligt att hitta de medlemsstater som har kriminalregisteruppgifter om personen i fråga. Statsrådet ansåg att man ändå bör sträva efter att begränsa insamlingen av fingeravtrycksuppgifter så att den sker endast i den utsträckning som är nödvändig med tanke på Ecris-samarbetet och också i övrigt är proportionerlig och godtagbar. Tillförlitlig identifiering genom användning av fingeravtrycksuppgifter säkerställer ett effektivt samarbete mellan medlemsstaterna.

Såsom ovan konstaterats, tillämpas bestämmelserna i artikel 2 i Ecris-TCN-förordningen också på personer med dubbelt medborgarskap, som är medborgare både i ett tredje land och i en medlemsstat. Fingeravtrycksuppgifter för personer med dubbelt medborgarskap registreras i Ecris-TCN, när de i enlighet med nationell lagstiftning tagits i samband med behandlingen av ett brottmålsärende. Syftet med regleringen är att personen inte ska kunna hemlighålla sina straffregisteruppgifter på grund av dubbelt medborgarskap. Förslaget har betydelse med avseende på 6 § i grundlagen och artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Under förhandlingarna om det ursprungliga Ecris-direktivet och Ecris-TCN-förordningen konstaterade grundlagsutskottet att det har presenterats med avseende på 6 § i grundlagen godtagbara skäl för den föreslagna regleringen, som fastställer avvikande registreringskrav på personer med dubbelt medborgarskap (GrUU 46/2018 rd och GrUU 13/2016 rd).

Rättsskydd

Enligt 21 § 1 mom. i grundlagen har var och en rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig enligt lag samt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättskipningsorgan. Enligt 2 mom. ska offentligheten vid handläggningen, rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring samt andra garantier för en rättvis rättegång och god förvaltning tryggas genom lag.

Ecris-TCN-förordningen innehåller särskilda bestämmelser om registrerades rättigheter i anslutning till det centraliserade systemet, inklusive rätt till tillgång, rättelse, radering och begränsning av behandling vad gäller personuppgifter. Den registrerades rättsskydd stärks särskilt av bestämmelsen i artikel 25.4 i Ecris-TCN-förordningen om den registrerades rätt att få ett skriftligt beslut, om den personuppgiftsansvarige vägrar genomföra den registrerades begäran. Förordningen innehåller också bestämmelser om tillsynen över dessa rättigheter samt om rättsmedel. I dessa beaktas särskilt sådana situationer, att en registrerad tredjelandsmedborgare kan framföra sin begäran till den behöriga myndigheten i någon annan medlemsstat än den dömande medlemsstaten.

I enlighet med dataskyddslagen för brottmål ska en fysisk person också ha tillgång till de rättigheter gentemot den personuppgiftsansvarige som det föreskrivs om i den, inklusive rätt till insyn och rätten att begära rättelse, radering eller begränsning av behandling av personuppgifter. Om inte den personuppgiftsansvarige godkänner den registrerades yrkande om rättelse, komplettering eller utplåning av personuppgifter eller begränsning av behandlingen av dem, ska den

personuppgiftsansvarige i enlighet med 26 § i dataskyddslagen för brottmål genom ett skriftligt intyg informera den registrerade om vägran och grunderna för vägran. Ett sådant intyg och ovannämnda i artikel 25 i Ecris-TCN-förordningen avsedda skriftliga beslut jämföras med ett förvaltningsbeslut, förutsatt att en besvärshänvisning fogats till det. Den personuppgiftsansvarige ska informera den registrerade om att denne har rätt att lämna in en begäran om åtgärder till dataombudsmannen på grund av vägran samt om att den registrerade har rätt att utöva sina rättigheter via dataombudsmannen. Den registrerade har också rätt att söka ändring i dataombudsmannens avgörande. Den registrerades rättigheter på basis av dataskyddslagen avseende brottmål har betydelse med avseende på tillgodoseendet av rättskyddet enligt 21 § i grundlagen. EU:s allmänna dataskyddsförordning och dataskyddslagen garanterar motsvarande rättigheter i de situationer, där behandlingen av biometriska och andra personuppgifter omfattas av dataskyddsförordningens tillämpningsområde.

Användning av nationellt handlingsutrymme

Grundlagsutskottet har konstaterat att det inte ingår i utskottets konstitutionella uppdrag att bedöma regeringen av den nationella verkställigheten med avseende på den materiella EU-rätten (se t.ex. GrUU 31/2017 rd, s. 4). Grundlagsutskottet har dock framfört synpunkter om förhållandet mellan EU-lagstiftningen och den nationella lagstiftningen. Utskottet har i sin tolkningspraxis understrukit att det i den mån EU-lagstiftningen kräver eller möjliggör reglering på det nationella planet tas hänsyn till de krav som de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna ställer när det nationella handlingsutrymmet utnyttjas (se GrUU 25/2005 rd). Utskottet har av den anledningen framhållit att det finns anledning att särskilt i fråga om bestämmelser som är av betydelse med hänsyn till de grundläggande fri- och rättigheterna tydligt klargöra ramarna för det nationella handlingsutrymmet (GrUU 26/2017 rd, s. 42, GrUU 2/2017 rd, s. 2, GrUU 44/2016 rd, s. 4).

Till den del som Ecris-TCN-förordningen möjliggör nationella lösningar, ska i lagförslagen användas handlingsutrymmet så, att man endast ingriper i de grundläggande fri- och rättigheterna och mänskliga rättigheterna i den omfattning som det är nödvändigt för genomförandet av förordningen. Det föreslås att till tvångsmedelslagen fogas bestämmelser med stöd av vilka av tredjelandsmedborgare kunde tas fingeravtryck för de ändamål som föreskrivs i Ecris-TCN-förordningen, om personen genom en lagakraftvunnen dom har dömts till ett fängelsestraff i minst sex månader och om inte fingeravtryck har tagits redan vid förundersökningen av brottet. Förslaget motsvarar det första alternativet i fråga om artikel 5.1 b ii, vilket anses leda till en mer begränsad insamling av fingeravtryck. Dessutom föreslås det att de fingeravtryck som inte tagits redan under förundersökningen, men som förordningen kräver att ska registreras i det centraliserade systemet ska tas efter den lagakraftvunna domen, varvid fingeravtrycken endast insamlas till den del som förordningen det förutsätter. Det föreslås inte heller att det ska inrättas ett nytt fingeravtrycksregister på nationell nivå, utan enligt förslaget får Rättsregistercentralen behövliga fingeravtrycksuppgifter ur polisens befintliga informationssystem för vidareförmedling till Ecris-TCN-systemet. Det är dock nödvändigt för Rättsregistercentralen att förvara fingeravtrycksuppgifterna som en del av kopiorna över de uppgifter som förmedlats till det centraliserade systemet. Förvaringstiden blir i fråga om fingeravtrycksuppgifterna lång i förhållande till grundlagsutskottets riktlinje om en hurdan förvaringstid som kan anses vara lång i fråga om biometriska uppgifter. För fullgörande av den personuppgiftsansvariges skyldigheter på basis av dataskyddslagstiftningen är det dock nödvändigt att uppgifterna förvaras tills posten helt raderas ur Ecris-TCN-systemet. Särskilt viktigt är det att en kopia bevaras för säkerställande av uppgifternas felfrihet. Bevarandet av en kopia över uppgifterna skyddar samtidigt också den registrerades rättigheter. I fråga om ansiktsbilder föreslås det i förslaget inte att de ska användas

nationellt. Med beaktande av ifrågavarande uppgifters känslighet har man i förslagen vid behandlingen av personuppgifter strävat efter att iaktta principen om uppgiftsminimering och det krav på proportionalitet som har samband med de grundläggande fri- och rättigheterna.

Även artikel 7 i Ecris-TCN-förordningen lämnar utrymme för nationell prövning i fråga om i vilken omfattning Ecris-TCN kan användas för identifiering av de medlemsstater som har straffregisteruppgifter. I propositionen föreslås det att de sökningar som görs i Ecris-TCN-systemet utöver för behandling av ett brottmålsärende (13 d §) endast ska tillåtas i de situationer där EU:s lagstiftning ålägger att inom ramen för Ecris-samarbetet begära straffregisteruppgifter från en annan medlemsstat eller att med stöd av en begäran lämna ut straffregisteruppgifter till Finland (13 e–13 g §). Genom de sökningar som tillåts säkerställs en tillförlitlig identifiering av en tredjelandsmedborgare i dessa situationer, men utvidgas inte ändamålen för användning av biometriska uppgifter.

I den föreslagna regleringen beaktas också det särskilda behovet av att skydda biometriska uppgifter. Utöver grundlagen förutsätter också dataskyddslagen avseende brottmål att de biometriska personuppgifter som behandlas är nödvändiga och att behandlingen grundar sig på lag. Dataskyddslagen för brottmål förutsätter också skyddsåtgärder för att trygga den registrerades rättigheter, för att behandling av biometriska personuppgifter ska vara tillåten. En del av de tillämpliga skyddsåtgärderna följer av Ecris-TCN-förordningen och dataskyddslagen avseende brottmål, vartill särskilt ändamålen för användning av uppgifterna avgränsas i speciallagstiftningen.

Av bestämmelserna i dataskyddslagen avseende brottmål stärks skyddet av den registrerade särskilt av de detaljerade kraven på inbyggt dataskydd och dataskydd som standard och informationssäkerhet, bestämmelserna om behandling av logguppgifter, de riskbaserade kraven gällande konsekvensbedömning avseende dataskydd och förhandssamråd med dataskyddsmyndigheten samt bestämmelserna om de registrerades rättigheter och rättsmedel. Av Ecris-TCN-förordningen och den nationella lagen följer dessutom detaljerade begränsningar vad gäller ändamålen för uppgifter om brottmålsdomar och biometriska uppgifter. Som särskilda ytterligare skyddsåtgärder föreslås det att i lagen ska införas bestämmelser om tillfällig förvaring av biometriska uppgifter, genom vilka förvaringstiden avgränsas till det nödvändiga för identifiering av den registrerade (13 c § 1 och 2 mom.) samt sådana detaljerade och noggrant avgränsade bestämmelser om utlämnande av fingeravtrycksuppgifter som preciserar användningsändamålen (13 a § 2 mom. och 13 c § 1 mom.).

På ovan beskrivna grunder kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Regeringen anser det dock önskvärt att grundlagsutskottet lämnar utlåtande i ärendet.

Kläm

Eftersom det i Ecris-TCN-förordningen och Ecris-TCN-direktivet ingår bestämmelser som det föreslås att ska kompletteras genom lag och som det föreslås ska sättas i kraft genom lag, förlägs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om ändring av lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (214/2012) 1, 7 och 20 §, av dem 1 § sådan den lyder i lag 74/2021, och
fogas till lagen en ny 4 a § och ett nytt 3 a kap. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om överföring av uppgifter ur straffregistret och bötesregistret till den medlemsstat i Europeiska unionen där den dömda personen är medborgare (*den medlemsstat där personen är medborgare*) samt om lagring i Finland av sådana registeruppgifter om finska medborgare som har överförts till Finland från en annan medlemsstat.

Denna lag innehåller dessutom bestämmelser om utlämnande av uppgifter som avses i 1 mom. på begäran för straffrättsliga förfaranden, för att uppfylla en enskild persons begäran om att få uppgifter om sig själv eller, med den berörda personens samtycke, för skötsel av ett sådant uppdrag som består i arbete med eller annan verksamhet bland minderåriga, samt bestämmelser om framställande av en begäran om sådana uppgifter.

Denna lag innehåller också bestämmelser om utlämnande av uppgifter som avses i 1 mom. på begäran för att utreda bakgrunden hos tillståndssökande som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1148 om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer, om ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 och om upphävande av förordning (EU) nr 98/2013, nedan *förordningen om sprängämnesprekursorer*, samt om framställande av en begäran om sådana uppgifter.

I denna lag utfärdas också bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726, nedan *förordningen*.

För de funktioner som avses i 1–3 mom. svarar Rättsregistercentralen, som är centralmyndighet enligt artikel 3 i rådets rambeslut 2009/315/RIF om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll, nedan rambeslutet. Rättsregistercentralen är också centralmyndighet enligt artikel 3.5 i förordningen.

För överföring och utlämnande av uppgifter som avses i 1–3 mom. används ett decentraliserat informationstekniskt system som bygger på de datoriserade kriminalregistren i varje medlemsstat (det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister Ecris).

4 a §

Meddelande som gäller överföring av uppgifter

Om en sådan överföring av uppgifter i elektronisk form som avses i denna lag inte finns tillgänglig under en lång tidsperiod, ska Rättsregistercentralen meddela de andra medlemsstaterna och Europeiska kommissionen om detta.

7 §

Sättet för överföring av uppgifter

Uppgifterna ur straffregistret och bötesregistret ska överföras till centralmyndigheten i en annan medlemsstat i elektronisk form. Om det finns hinder för elektronisk överföring, får uppgifterna också överföras i någon annan skriftlig form.

3 a kap.

Ecris-TCN-systemet för identifiering av medlemsstater

13 a §

Införande av uppgifter i Ecris-TCN-systemet

Rättsregistercentralen ska i en sådan uppgiftspost enligt artikel 5 i förordningen som centralen skapat i ett i förordningen avsett system för identifiering av medlemsstater, nedan *Ecris-TCN-systemet*, föra in

1) i straffregistret antecknade uppgifter som nämns i 2 § 3 mom. 1 punkten i straffregisterlagen samt pseudonymer eller alias, om Rättsregistercentralen har tillgång till dem, och den dömande medlemsstatens kod,

2) i bötesregistret antecknade uppgifter om den dömdes namn, personbeteckning eller, om personbeteckningen inte är känd, födelse- och födelseort samt i fråga om avgöranden som har antecknats i bötesregistret uppgifter i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem om den dömdes födelsestat och födelseort, kön, eventuella tidigare namn samt pseudonymer eller alias, om Rättsregistercentralen har tillgång till dem, och den dömande medlemsstatens kod,

3) uppgifter om fingeravtryck som har tagits med stöd av 9 kap. 3 § 1 och 3 mom. samt 3 a § i tvångsmedelslagen (806/2011).

Rättsregistercentralen har rätt att få de i 1 mom. 3 punkten avsedda uppgifterna om fingeravtryck från polisen och behandla dem för att föra in uppgifter i en uppgiftspost samt för att rätta, ändra eller radera uppgifterna.

Rättsregistercentralen lagrar en kopia av de uppgifter som förts in i Ecris-TCN-systemet och av ändringar i dem. Uppgifterna raderas när uppgiftsposten raderas ur Ecris-TCN-systemet.

På begäran av Rättsregistercentralen har polisen rätt att jämföra fingeravtryck för att säkerställa att de är korrekta.

13 b §

Rättsregistercentralens meddelande om att uppgifter om fingeravtryck saknas

Om Rättsregistercentralen får kännedom om en lagakraftvunnen dom som gäller ett fängelsestraff på minst sex månader i fråga om en tredjelandsmedborgare som avses i artikel 3.7 i förordningen och uppgifter om fingeravtryck inte finns att tillgå, begär Rättsregistercentralen uppgifter om den dömdes fingeravtryck från polisen.

Rättsregistercentralen får trots sekretessbestämmelserna till polisen lämna ut uppgifter som är nödvändiga för framställande av begäran.

Polisen meddelar Rättsregistercentralen när uppgifterna om fingeravtryck finns tillgängliga.

13 c §

Användning av uppgifter om fingeravtryck vid sökningar i Ecris-TCN-systemet

Rättsregistercentralen har rätt att få de i 13 a § 1 mom. 3 punkten avsedda uppgifterna om fingeravtryck från polisen och behandla dem för att göra sökningar i Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7 i förordningen för de ändamål som avses i 13 d–13 g §, om det är nödvändigt för att identifiera en person. Rättsregistercentralen får lagra uppgifterna om fingeravtryck tills en sökning har gjorts.

Rättsregistercentralen får lagra sådana uppgifter om fingeravtryck som erhållits genom sökningar med stöd av 13 d–13 g § så länge som det är nödvändigt för det ändamål som anges i artikel 7.7.

13 d §

Användning av Ecris-TCN-systemet för straffrättsliga förfaranden

Rättsregistercentralen använder Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en i 19 § 1 mom. avsedd begäran för straffrättsliga förfaranden, när en domstol, åklagarmyndighet, förundersökningsmyndighet eller Brottpåföljdsmyndigheten har begärt det. Begäran ska framställas när straffregisteruppgifter används vid behandlingen av ett brottmål som gäller en tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, om inte något annat föreskrivs i förordningen.

13 e §

Användning av Ecris-TCN-systemet på begäran av en enskild person

Rättsregistercentralen använder Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan en begäran som avses i 20 § 2 mom. framställs, när en enskild person, som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv från Rättsregistercentralen i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen.

13 f §

Användning av Ecris-TCN-systemet för frivilligverksamhet

Rättsregistercentralen använder Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en begäran som avses i 20 a § 1 mom., när det med samtycke av personen i fråga, som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland, med stöd av 6 a § i straffregisterlagen har begärts ett straffregisterutdrag från Rättsregistercentralen för skötseln av en uppgift som avses i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos frivilliga som deltar i verksamhet bland barn (148/2014).

13 g §

Användning av Ecris-TCN-systemet i situationer som avses i förordningen om sprängämnesprekursorer

Rättsregistercentralen använder Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en begäran som avses i 20 b §, när Polisstyrelsen har begärt det för ett ändamål som avses i artikel 6.1 c i förordningen om sprängämnesprekursorer. Begäran ska framställas när straffregisteruppgifter används för att utreda sökandens bakgrund enligt artikel 6 i förordningen om sprängämnesprekursorer i fråga om en tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, om inte något annat föreskrivs i förordningen.

13 h §

Radering av bötesregisteruppgifter och uppgifter om fingeravtryck i Ecris-TCN-systemet

I enlighet med vad som föreskrivs i artikel 8 i förordningen ska Rättsregistercentralen radera de uppgifter den fört in i Ecris-TCN-systemet enligt följande:

- 1) bötesregisteruppgifter när tre år har förflutit från det att en lagakraftvunnen dom eller ett annat slutligt myndighetsavgörande avkunnades eller meddelades,
- 2) uppgifter om fingeravtryck inom de tidsfrister som anges i 10 § i straffregisterlagen eller, om det enbart gäller uppgifter som hänför sig till bötesregistret, inom den tidsfrist som avses i 1 punkten.

13 i §

Lämnande av samtycke till Eurojust

Rättsregistercentralen kan lämna samtycke enligt artikel 17.3 i förordningen till Europeiska unionens enhet för rättsligt samarbete, om inte något annat föreskrivs särskilt eller följer av internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

Rättsregistercentralen har trots sekretessbestämmelserna rätt att av Migrationsverket få information om behovet av internationellt skydd för den tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen som den i artikel 17.1 i förordningen avsedda begäran gäller, om det är nödvändigt för att fatta beslut om lämnande av samtycke.

Rättsregistercentralen får trots sekretessbestämmelserna till Migrationsverket lämna ut uppgifter som är nödvändiga för tillgodoseendet av den rättighet som avses i 2 mom.

20 §

Framställande av begäran med anledning av en begäran från en enskild person

När en enskild person som är medborgare i en annan medlemsstat begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter.

När en enskild person som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter till den centralmyndighet i en annan medlemsstat som på basis av en sökning som gjorts med stöd av 13 e § har registeruppgifter om personen i fråga.

Om en begäran som avses i 1 eller 2 mom. framställs av en enskild person för vars vidkommande det är känt att han eller hon som myndig har varit bosatt i någon annan medlemsstat och de registeruppgifter som gäller honom eller henne till denna del inte är tillgängliga på något annat sätt, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen har varit bosatt om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 2 och 5 § i straffregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i straffregisterlagen (770/1993) 2 § 3 mom. 2 punkten och 5 § 1 mom. ,
sådana de lyder, 2 § 3 mom. 2 punkten i lag 215/2012 och 5 § 1 mom. i lag 75/2021, som
följer:

2 §

I straffregistret antecknas följande uppgifter:

2) domstolens namn, dagen för avgörandet, avgörandets nummer och polisanmälans nummer,

5 §

Uppgifter ur straffregistret lämnas ut i form av straffregisterutdrag som innehåller de uppgifter om en person som har införts i registret eller en upplysning om att han eller hon inte har antecknats i registret. Beträffande juridiska personer lämnas ett utdrag med motsvarande innehåll. Om uppgifter om ett avgörande har fåtts i enlighet med 20, 20 a eller 20 b § i EU-straffregisterlagen eller ur det lagringsregister som avses i den lagen, antecknas det i utdraget de uppgifter som skulle kunna införas i straffregistret. I straffregisterutdraget antecknas dock inte de uppgifter ur straffregistret som gäller polisanmälans nummer eller lagbestämmelser som har tillämpats och inte heller sådana uppgifter som inte får antecknas på grund av villkor som ställts av en annan medlemsstat och som avses i 9 § 4 mom. i EU-straffregisterlagen. I straffregisterutdraget antecknas den uppgift som avses i 2 § 5 mom. i denna lag endast om utdraget med stöd av 4 § 1 mom. ges till en åklagare eller en förundersökningsmyndighet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 9 kap. i tvångsmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 9 kap. i tvångsmedelslagen (806/2011) en ny 3 a § som följer:

9 kap.

Tvångsmedel i samband med särskilda undersökningsmetoder

3 a §

Tagande av fingeravtryck för ändamål som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726

Av en person som inte är medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen, av en statslös person och av en person vars medborgarskap är okänt ska fingeravtryck tas för ändamål som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726, om personen genom en lagakraftvunnen dom har dömts till ett fängelsestraff i minst sex månader, om inte fingeravtryck har tagits redan vid förundersökningen av brottet.

Fingeravtryck får tas av en polisman eller en tjänsteman som avses i 3 § 3 mom.

En person som avses i 1 mom. är skyldig att på kallelse infinna sig på det närmaste lämpliga verksamhetsställe som den polisman som har utfärdat kallelsen föreslår. I kallelsen ska uppges grunden för utfärdandet.

Om en person som avses i 1 mom. utan godtagbar orsak underlåter att lyda kallelsen, får han eller hon hämtas till verksamhetsstället.

En polisman som hör till befälet beslutar om hämtning. Den som ska hämtas ska ges ett skriftligt förordnande om hämtningen. Om det på grund av ärendets brådskande natur inte finns något skriftligt förordnande, ska den som hämtas i samband med gripandet informeras om förordnandet och de omständigheter som ligger till grund för det.

Fingeravtryck kan tas också när den som avses i 1 mom. avtjänar straff för ett brott i ett fängelse eller på grund av sitt sinness tillstånd inte har dömts till straff och vårdas på sinnessjukhus.

För utförande av de uppgifter som anges i 1 § 1 mom. i polislagen registreras fingeravtryck i polisens personregister. Bestämmelser om radering av fingeravtryck ur registret finns i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (616/2019).

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust)

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) (1232/2019) 8 § 2 mom. som följer:

8 §

Överföring av information till den nationella medlemmen och dennes rätt att behandla personuppgifter

Vad som i 22 § i lagen om Åklagarmyndigheten föreskrivs om en åklagares rätt att få information tillämpas också på den nationella medlemmen när denne sköter uppgifter enligt Eurojust-förordningen. Vad som i straffregisterlagen (770/1993) föreskrivs om utlämnande av uppgifter till åklagaren tillämpas också på utlämnande av uppgifter till den nationella medlemmen när denne sköter uppgifter enligt Eurojust-förordningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 30 juni 2022

Statsminister

Sanna Marin

Justitieminister Anna-Maja Henriksson

1.

Lag

om ändring av lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (214/2012) 1, 7 och 20 §, av dem 1 § sådan den lyder i lag 74/2021, och
fogas till lagen en ny 4 a § och ett nytt 3 a kap. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 kap.

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde

1 §

1 §

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om överföring av uppgifter ur straffregistret och bötesregistret till den medlemsstat i Europeiska unionen där den dömda personen är medborgare (*den medlemsstat där personen är medborgare*) samt om lagring i Finland av sådana registeruppgifter om finska medborgare som har överförts till Finland från en annan medlemsstat.

Denna lag innehåller dessutom bestämmelser om utlämnande av uppgifter som avses i 1 mom. på begäran för straffrättsliga förfaranden, för att uppfylla en enskild persons begäran om att få uppgifter om sig själv eller, med den berörda personens samtycke, för skötsel av ett sådant uppdrag som består i arbete med eller annan verksamhet bland minderåriga, samt bestämmelser om framställande av en begäran om sådana uppgifter.

Denna lag innehåller också bestämmelser om utlämnande av uppgifter som avses i 1 mom. på begäran för att utreda bakgrunden hos tillståndssökande som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning

Denna lag innehåller bestämmelser om överföring av uppgifter ur straffregistret och bötesregistret till den medlemsstat i Europeiska unionen där den dömda personen är medborgare (*den medlemsstat där personen är medborgare*) samt om lagring i Finland av sådana registeruppgifter om finska medborgare som har överförts till Finland från en annan medlemsstat.

Denna lag innehåller dessutom bestämmelser om utlämnande av uppgifter som avses i 1 mom. på begäran för straffrättsliga förfaranden, för att uppfylla en enskild persons begäran om att få uppgifter om sig själv eller, med den berörda personens samtycke, för skötsel av ett sådant uppdrag som består i arbete med eller annan verksamhet bland minderåriga, samt bestämmelser om framställande av en begäran om sådana uppgifter.

Denna lag innehåller också bestämmelser om utlämnande av uppgifter som avses i 1 mom. på begäran för att utreda bakgrunden hos tillståndssökande som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning

Gällande lydelse

(EU) 2019/1148 om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer, om ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 och om upphävande av förordning (EU) nr 98/2013, nedan *förordningen om sprängämnesprekursorer*, samt om framställande av en begäran om sådana uppgifter.

För de funktioner som avses i 1–3 mom. svarar Rättsregistercentralen, som är centralmyndighet enligt artikel 3 i rådets rambeslut 2009/315/RIF om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll, nedan rambeslutet.

(ny)

Föreslagen lydelse

(EU) 2019/1148 om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer, om ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 och om upphävande av förordning (EU) nr 98/2013, nedan *förordningen om sprängämnesprekursorer*, samt om framställande av en begäran om sådana uppgifter.

I denna lag utfärdas också bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehåller uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726, nedan förordningen.

För de funktioner som avses i 1–3 mom. svarar Rättsregistercentralen, som är centralmyndighet enligt artikel 3 i rådets rambeslut 2009/315/RIF om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll, nedan rambeslutet. Rättsregistercentralen är också centralmyndighet enligt artikel 3.5 i förordningen.

För överföring och utlämnande av uppgifter som avses i 1–3 mom. används ett decentraliserat informationstekniskt system som bygger på de datoriserade kriminalregistren i varje medlemsstat (det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister Ecris).

4 a §

Meddelande som gäller överföring av uppgifter

Om en sådan överföring av uppgifter i elektronisk form som avses i denna lag inte finns tillgänglig under en lång tidsperiod, ska Rättsregistercentralen meddela de andra medlemsstaterna och Europeiska kommissionen om detta.

Gällande lydelse

7 §

Sättet för överföring av uppgifter

Uppgifterna ur straffregistret och bötesregistret ska överföras till centralmyndigheten i en annan medlemsstat i elektronisk form.

(ny)

Föreslagen lydelse

7 §

Sättet för överföring av uppgifter

Uppgifterna ur straffregistret och bötesregistret ska överföras till centralmyndigheten i en annan medlemsstat i elektronisk form. *Om det finns hinder för elektronisk överföring, får uppgifterna också överföras i någon annan skriftlig form.*

3 a kap.

Ecris-TCN-systemet för identifiering av medlemsstater

13 a §

Införande av uppgifter i Ecris-TCN-systemet

Rättsregistercentralen ska i en sådan uppgiftspost enligt artikel 5 i förordningen som centralen skapat i ett i förordningen avsett system för identifiering av medlemsstater, nedan *Ecris-TCN-systemet*, föra in

1) i straffregistret antecknade uppgifter som nämns i 2 § 3 mom. 1 punkten i straffregisterlagen samt pseudonymer eller alias, om Rättsregistercentralen har tillgång till dem, och den dömande medlemsstatens kod,

2) i bötesregistret antecknade uppgifter om den dömdes namn, personbeteckning eller, om personbeteckningen inte är känd, födelse-tid och medborgarskap samt i fråga om avgöranden som har antecknats i bötesregistret uppgifter i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem om den dömdes födelsestat och födelseort, kön, eventuella tidigare namn samt pseudonymer eller alias, om Rättsregistercentralen har tillgång till dem, och den dömande medlemsstatens kod,

3) uppgifter om fingeravtryck som har tagits med stöd av 9 kap. 3 § 1 och 3 mom. samt 3 a § i tvångsmedelslagen (806/2011).

Rättsregistercentralen har rätt att få de i 1 mom. 3 punkten avsedda uppgifterna om fingeravtryck från polisen och behandla dem för

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

att föra in uppgifter i en uppgiftspost samt för att rätta, ändra eller radera uppgifterna.

Rättsregistercentralen lagrar en kopia av de uppgifter som förts in i Ecris-TCN-systemet och av ändringar i dem. Uppgifterna raderas när uppgiftsposten raderas ur Ecris-TCN-systemet.

På begäran av Rättsregistercentralen har polisen rätt att jämföra fingeravtryck för att säkerställa att de är korrekta.

(ny)

13 b §

Rättsregistercentralens meddelande om att uppgifter om fingeravtryck saknas

Om Rättsregistercentralen får kännedom om en lagakraftvunnen dom som gäller ett fängelsestraff på minst sex månader i fråga om en tredjelandsmedborgare som avses i artikel 3.7 i förordningen och uppgifter om fingeravtryck inte finns att tillgå, begär Rättsregistercentralen uppgifter om den dömdes fingeravtryck från polisen.

Rättsregistercentralen får trots sekretessbestämmelserna till polisen lämna ut uppgifter som är nödvändiga för framställande av begäran.

Polisen meddelar Rättsregistercentralen när uppgifterna om fingeravtryck finns tillgängliga.

(ny)

13 c §

Användning av uppgifter om fingeravtryck vid sökningar i Ecris-TCN-systemet

Rättsregistercentralen har rätt att få de i 13 a § 1 mom. 3 punkten avsedda uppgifterna om fingeravtryck från polisen och behandla dem för att göra sökningar i Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7 i förordningen för de ändamål som avses i 13 d–13 g §, om det är nödvändigt för att identifiera en person. Rättsregistercentralen får lagra uppgifterna om fingeravtryck tills en sökning har gjorts.

Rättsregistercentralen får lagra sådana uppgifter om fingeravtryck som erhållits genom

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sökningar med stöd av 13 d–13 g § så länge som det är nödvändigt för det ändamål som anges i artikel 7.7.

(ny)

13 d §

Användning av Ecris-TCN-systemet för straffrättsliga förfaranden

Rättsregistercentralen använder Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en i 19 § 1 mom. avsedd begäran för straffrättsliga förfaranden, när en domstol, åklagarmyndighet, förundersökningsmyndighet eller Brottpåföljdsmyndigheten har begärt det. Begäran ska framställas när straffregisteruppgifter används vid behandlingen av ett brottmål som gäller en tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, om inte något annat föreskrivs i förordningen.

(ny)

13 e §

Användning av Ecris-TCN-systemet på begäran av en enskild person

Rättsregistercentralen använder Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan en begäran som avses i 20 § 2 mom. framställs, när en enskild person, som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv från Rättsregistercentralen i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen.

(ny)

13 f §

Användning av Ecris-TCN-systemet för frivilligverksamhet

Rättsregistercentralen använder Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en begäran som avses i 20 a § 1 mom., när det med samtycke av personen i fråga, som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland, med stöd av 6 a § i straffregisterlagen har begärts ett straffregisterutdrag från Rättsregistercentralen för skötseln av en uppgift som avses i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos frivilliga som deltar i verksamhet bland barn (148/2014).

(ny)

13 g §

Användning av Ecris-TCN-systemet i situationer som avses i förordningen om sprängämnesprekursorer

Rättsregistercentralen använder Ecris-TCN-systemet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.1 i förordningen innan den framställer en begäran som avses i 20 b §, när Polisstyrelsen har begärt det för ett ändamål som avses i artikel 6.1 c i förordningen om sprängämnesprekursorer. Begäran ska framställas när straffregisteruppgifter används för att utreda sökandens bakgrund enligt artikel 6 i förordningen om sprängämnesprekursorer i fråga om en tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller en medborgare i en medlemsstat som också är medborgare i ett tredjeland, om inte något annat föreskrivs i förordningen.

(ny)

13 h §

Radering av bötesregisteruppgifter och uppgifter om fingeravtryck i Ecris-TCN-systemet

I enlighet med vad som föreskrivs i artikel 8 i förordningen ska Rättsregistercentralen radera de uppgifter den fört in i Ecris-TCN-systemet enligt följande:

- 1) bötesregisteruppgifter när tre år har flutit från det att en lagakraftvunnen dom eller ett annat slutligt myndighetsavgörande avkunnades eller meddelades,
- 2) uppgifter om fingeravtryck inom de tidsfrister som anges i 10 § i straffregisterlagen

Gällande lydelse

(ny)

20 §

Framställande av begäran med anledning av en begäran från en enskild person

När en enskild person som är medborgare i en annan medlemsstat begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter.

Föreslagen lydelse

eller, om det enbart gäller uppgifter som hänförs till bötesregistret, inom den tidsfrist som avses i 1 punkten.

13 i §

Lämnande av samtycke till Eurojust

Rättsregistercentralen kan lämna samtycke enligt artikel 17.3 i förordningen till Europeiska unionens enhet för rättsligt samarbete, om inte något annat föreskrivs särskilt eller följer av internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

Rättsregistercentralen har trots sekretessbestämmelserna rätt att av Migrationsverket få information om behovet av internationellt skydd för den tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen som den i artikel 17.1 i förordningen avsedda begäran gäller, om det är nödvändigt för att fatta beslut om lämnande av samtycke.

Rättsregistercentralen får trots sekretessbestämmelserna till Migrationsverket lämna ut uppgifter som är nödvändiga för tillgodoseendet av den rättighet som avses i 2 mom.

20 §

Framställande av begäran med anledning av en begäran från en enskild person

När en enskild person som är medborgare i en annan medlemsstat begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter.

När en enskild person som är tredjelandsmedborgare enligt artikel 3.7 i förordningen eller som är medborgare i en medlemsstat och också är medborgare i ett tredjeland begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter till den centralmyndighet i en annan medlemsstat som på basis

Gällande lydelse

Om en begäran som avses i 1 mom. framställs av en enskild person för vars vidkommande det är känt att han eller hon som myndig har varit bosatt i någon annan medlemsstat och de registeruppgifter som gäller honom eller henne till denna del inte är tillgängliga på något annat sätt, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen har varit bosatt om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter.

Föreslagen lydelse

av en sökning som gjorts med stöd av 13 e § har registeruppgifter om personen i fråga.

Om en begäran som avses i 1 *eller 2 mom.* framställs av en enskild person för vars vidkommande det är känt att han eller hon som myndig har varit bosatt i någon annan medlemsstat och de registeruppgifter som gäller honom eller henne till denna del inte är tillgängliga på något annat sätt, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen har varit bosatt om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 20

2.

Lag

om ändring av 2 och 5 § i straffregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i straffregisterlagen (770/1993) 2 § 3 mom. 2 punkten och 5 § 1 mom. ,
sådana de lyder, 2 § 3 mom. 2 punkten i lag 215/2012 och 5 § 1 mom. i lag 75/2021, som
följer:

Gällande lydelse

2 §

I straffregistret antecknas följande uppgifter:

2) domstolens namn, dagen för avgörandet och avgörandets nummer,

5 §

Uppgifter ur straffregistret lämnas ut i form av straffregisterutdrag som innehåller de uppgifter om en person som har införts i registret eller en upplysning om att han eller hon inte har antecknats i registret. Beträffande juridiska personer lämnas ett utdrag med motsvarande innehåll. Om uppgifter om ett avgörande har fåtts i enlighet med 20, 20 a eller 20 b § i EU-straffregisterlagen eller ur det lagringsregister som avses i den lagen, antecknas det i utdraget de uppgifter som skulle kunna införas i straffregistret. I straffregisterutdraget antecknas dock inte de uppgifter ur straffregistret som gäller lagbestämmelser som har tillämpats och inte heller sådana uppgifter som inte får antecknas på grund av villkor som ställts av en annan medlemsstat och som avses i 9 § 4 mom. i EU-straffregisterlagen. I straffregisterutdraget antecknas den uppgift som avses i 2 § 5 mom. i denna lag endast om utdraget med stöd av 4 § 1 mom. ges till en åklagare eller en förundersökningsmyndighet.

Föreslagen lydelse

2 §

I straffregistret antecknas följande uppgifter:

2) domstolens namn, dagen för avgörandet, avgörandets nummer och polisanmälan nummer,

5 §

Uppgifter ur straffregistret lämnas ut i form av straffregisterutdrag som innehåller de uppgifter om en person som har införts i registret eller en upplysning om att han eller hon inte har antecknats i registret. Beträffande juridiska personer lämnas ett utdrag med motsvarande innehåll. Om uppgifter om ett avgörande har fåtts i enlighet med 20, 20 a eller 20 b § i EU-straffregisterlagen eller ur det lagringsregister som avses i den lagen, antecknas det i utdraget de uppgifter som skulle kunna införas i straffregistret. I straffregisterutdraget antecknas dock inte de uppgifter ur straffregistret som gäller *polisanmälan nummer eller* lagbestämmelser som har tillämpats och inte heller sådana uppgifter som inte får antecknas på grund av villkor som ställts av en annan medlemsstat och som avses i 9 § 4 mom. i EU-straffregisterlagen. I straffregisterutdraget antecknas den uppgift som avses i 2 § 5 mom. i denna lag endast om utdraget med stöd av 4 § 1 mom. ges till en åklagare eller en förundersökningsmyndighet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

RP 106/2022 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3.

Lag

om ändring av 9 kap. i tvångsmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 9 kap. i tvångsmedelslagen (806/2011) en ny 3 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

**Tvångsmedel i samband med särskilda
undersökningsmetoder**

(ny)

3 a §

Tagande av fingeravtryck för ändamål som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehåller uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726

Av en person som inte är medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen, av en statslös person och av en person vars medborgarskap är okänt ska fingeravtryck tas för ändamål som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehåller uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726, om personen genom en lagakraftvunnen dom har dömts till ett fängelsestraff i minst sex månader, om inte fingeravtryck har tagits redan vid förundersökningen av brottet.

Fingeravtryck får tas av en polisman eller en tjänsteman som avses i 3 § 3 mom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

En person som avses i 1 mom. är skyldig att på kallelse infinna sig på det närmaste lämpliga verksamhetsställe som den polisman som har utfärdat kallelsen föreslår. I kallelsen ska uppges grunden för utfärdandet.

Om en person som avses i 1 mom. utan godtagbar orsak underlåter att lyda kallelsen, får han eller hon hämtas till verksamhetsstället.

En polisman som hör till befälet beslutar om hämtning. Den som ska hämtas ska ges ett skriftligt förordnande om hämtningen. Om det på grund av ärendets brådskande natur inte finns något skriftligt förordnande, ska den som hämtas i samband med gripandet informeras om förordnandet och de omständigheter som ligger till grund för det.

Fingeravtryck kan tas också när den som avses i 1 mom. avtjänar straff för ett brott i ett fängelse eller på grund av sitt sinnestillstånd inte har dömts till straff och vårdas på sinnessjukhus.

För utförande av de uppgifter som anges i 1 § 1 mom. i polislagen registreras fingeravtryck i polisens personregister. Bestämmelser om radering av fingeravtryck ur registret finns i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (616/2019).

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust)

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands deltagande i verksamheten för Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) (1232/2019) 8 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

8 §
Överföring av information till den nationella medlemmen och dennes rätt att behandla personuppgifter

Vad som i 22 § i lagen om Åklagarmyndigheten föreskrivs om en åklagares rätt att få information tillämpas också på den nationella medlemmen när denne sköter uppgifter i enlighet med Eurojustförordningen.

Föreslagen lydelse

8 §
Överföring av information till den nationella medlemmen och dennes rätt att behandla personuppgifter

Vad som i 22 § i lagen om Åklagarmyndigheten föreskrivs om en åklagares rätt att få information tillämpas också på den nationella medlemmen när denne sköter uppgifter *enligt* Eurojustförordningen. *Vad som i straffregisterlagen (770/1993) föreskrivs om utlämnande av uppgifter till åklagaren tillämpas också på utlämnande av uppgifter till den nationella medlemmen när denne sköter uppgifter enligt Eurojust-förordningen.*

Denna lag träder i kraft den 20 .